SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ

QUARTIER

SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ SÜRELİ YAYINIDIR

50.YIL
ÖZEL SAYISI

Toujours Ensemble!

YENİ
RENAULT
MEGANE SEDAN
hayat, iş hayatından büyüktür
MEGANE
apple carplay ve
9,3" multimedya sistemi
yeni megane sedan'ın ortalama co_2 salımı 105-129 g/km, yakıt tüketimi 4,0-5,7 lt/km aralığındadır. model üzerinde gösterilen ekipman ve özellikler versiyonlara göre farklılık gösterebilir. ayrıntılı bilgi renault yetkili satıcılarında.
Renault'nun tercihi
Castrol
renault.com.tr

#SJDERNEK

Dijital üyelik kartı artık cebinizde!

Saint-Joseph'liler Derneği ve SJ Club Üyeleri için

Fonzip profilinize QR Kod (fonzip.com/sjdernek) üzerinden e-posta adresinizle giriş yapabilirsiniz:

Karşınıza çıkan ekrana mail adresinizi yazın ve **"şifremi unuttum"** butonuna tıklayın.

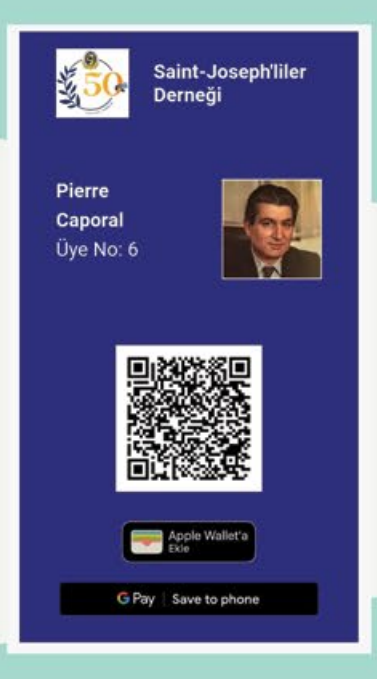

Profilinize girdiğinizde:

1. İsminizin sol yanındaki fotoğrafınızı değiştirebilir, eğer bölme boşsa fotoğrafınızı yükleyebilirsiniz.

2. Sayfayı yenilediğinizde isminizin altında beliren **"Üyelik kartım"** tuşuna tıklayın ve oluşan kart görselin telefonunuzun işletim sistemine göre ilgili bağlantıya tıklayarak telefonunuza aktarın...

3. Artık kartınızla tüm SJ Club üye kuruluşlarındaki ayrıcalıklardan faydalanabilirsiniz.

İletişim ağınızı güçlendirin:

"Bilgilerim" sekmesindeki "İletişim" bölümünden adres ve telefon bilgilerinizi ve "Eğitim & Mesleki" bölümünden CV bilgilerinizi güncelleyebilirsiniz.

"Gizlilik&Ayarlar" bölümünde, "Bilgilerimi Göster" seçeneğini işaretleyerek ise diğer üyelerin size ulaşmasına izin vermiş olursunuz.

"Adres Defteri" sekmesinden, üyelerimiz ile irtibata geçebilir meslek, il, yaş, ülke gibi filtreler vasıtasıyla okul arkadaşlarınızı arayabilirsiniz.

sjdernek | sj_dernek | www.sjd.org.tr | Saint-Joseph'liler Derneği

QUARTIER

Derya Uztürk
Saint-Joseph'liler Derneği Adına İmtiyaz Sahibi

Baran Esendal Çam
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Dr. Esat Işık Cad. No 66/24 34710 İstanbul
Tel: (0216) 450 54 84 - (0216) 346 56 39
Fax: (0216) 336 03 54
dernek@sjd.org.tr | www.sjd.org.tr

sjdernek
Saint-Joseph'liler Dernegi
sjdernek
sj_dernek
Saint-Joseph'liler Derneği
www.fonzip.com/sjdernek

Kapak tasarımı için değerli üyemiz Sena Sönmez'98'e ve SNS Tasarım'dan Mahmut Mabruk'a teşekkürlerimizi sunarız.

Kadir Toprakkaya
Cenay Toprakkaya
Pınar Baltacı
Yayına Hazırlayanlar

Kubilay Şenyiğit
Görsel Yönetmen

Dergi, K-İletişim Yayınları Tarafından Hazırlanmıştır.
Yayın Adresi: Kuşdili Cad. Misk-i Amber Sk.
No: 44/6 Kadıköy - İstanbul
Tel: (0216) 550 11 17 - (0532) 470 73 05

Baskı ve Cilt
Sade Ofset Matbaacılık & Etiket
www.sadeofset.com.tr
Kemalpaşa Mahallesi, 2. Cad. D:179,
34204 Bağcılar / İstanbul
Tel: (0212) 629 03 39

Bu Dergideki Yazılar ve Görsel Malzemeler Elektronik ya da Basılı Ortamda İzin Alınmadan ya da Kaynak Gösterilmeden Kullanılamaz.

Dergimiz Sappi'nin değerli katkılarıyla yayımlanmıştır.

İçindekiler

03 **Başkandan**
Derya UZTÜRK'88
04 **50 Yıllık Tarih**
Paul GEORGES
06 **Vakıftan**
Demir KISAKÜREK'68
07 **Vakıftan**
Mehmet ÖZDENİZ'68
08 **Tous mes encouragements et voeux de développement**
Hervé MAGRO
09 **"Kendimi her geçen gün biraz daha İstanbullu hissediyorum"**
Olivier GAUVIN
11 **Nice 50'li Yıllara!**
Mehmet Hakkı ERBAK'70
12 **Önceki Dönem Yönetim Kurulu Başkanları**
18 **2021-2024 Yönetim Kurulu**
20 **Derneğin Kuruluşundan 50. Yılına Selamlar**
Ertuğrul CEYLAN'43
22 **Saint-Joseph'liler Derneği Eğitim Bursu**
23 **Saint-Joseph'liler Derneği'nin Tarihi**
Ahmet Hilmi HACALOĞLU'92
26 **Aramızdan Ayrılan Yönetim Kurulu Başkanlarımız**
28 **Kültür ve Sanat Etkinlikleri**
Demir Alp SEREZLİ'67
30 **Tümay Birsay Anlatımıyla Casa d'Italia Günleri**
32 **Geçmişten Bugüne Saint-Joseph'liler Derneği**
Ferdi TUNÇMAN'66 / Tevfik TÜZÜNKAM'68
34 **Marc Büker ile Union Derneği ve Saint-Joseph üzerine...**
Marc BÜKER'85
35 **"Saint-Joseph benim habitatım!"**
Prof. Dr. Mehmet Öncel KOCA'79
38 **Saint-Joseph'liler Derneği'nde geçen 16 yıl!**
Dürdane ŞENTUNA
40 **50. Yılın Yönetim Kurulu Başkanları: Güray Karacar'90 & Derya Uztürk'88**
Melissa Ekin KIZILDEMİR BRIGANTE'98
47 **Aramıza Katılanlar**
48 **Ali Lütfi Tınç'69 İlk Bülten'in Yazı İşleri Müdürü**
49 **Bon Point (1993-2000)**
50 **Bülten yolculuğu devam ediyor...**
Prof. Dr. Necmi Emel DİLMEN'90
51 **"Derneğe nice 50 yıllar diliyorum"**
Mehmet Arman ÜGE'76
52 **Bu dernek hepimizin!**
Begüm TEKİNER'01
53 **Çatı Bar: Bir Saint-Joseph Masalı "Stay'in Alive"**
Mert TÜZÜNER'91
54 **Çatı Bar: Bir Saint-Joseph Masalı**
Mehmet ÇOLAKOĞLU'90, Okan TANŞU'88
60 **"Derneğin hayatımızdaki varlığını daha çok hissettirmesi gerekiyor"**
Ceren AYTEKİN'15
62 **Herkes gri, Saint-Josephliler kırmızıymış gibi hissediyorum**
Çağrı ERCEBER'09
64 **"Saint-Joseph bana sorumluluk ve insiyatif almayı öğretti"**
Rüya TÜRKMAN GÜLGÖR'12
68 **Saint-Joseph Ruhu Genç Mezunlarla Yaşıyor**
Alp Can ARAS'17 / Yağmur KARAKIŞLA'18
80 **Bulmaca**

BAŞKANDAN

Derya UZTÜRK'88
Saint-Joseph'liler Derneği
Yönetim Kurulu Başkanı

Saint-Joseph'liler Derneği'nin Değerli Üyeleri,

Derneğimizin 50. Yılı Özel Sayısı'nda sizlere Saint-Joseph'liler Derneği Yönetim Kurulu adına seslenmenin mutluluk ve gururunu yaşıyorum.

10 Temmuz 2021 tarihinde gerçekleşen Genel Kurul toplantısında, siz değerli üyelerimizin göstermiş olduğu teveccüh ile yönetim kurulu başkanlığı görevini birbirinden değerli arkadaşlarım ile üstlendim. 2017-2021 yönetim döneminde sevgili Güray Karacar önderliğinde edindiğimiz tecrübeleri, yeni dönemde dinamik bir kadroyla birleştirerek daha ileri safhalara taşımayı hedefliyoruz.

Hedeflerimizden ilki, camiamızın kurumları arasındaki birlikteliği ve iyi iletişim ortamını sürdürmek, ilişkilerin en iyi seviyede yürütülmesini sağlamaktır. Bunun yanında, mezunlar ve öğrenciler nezdinde aidiyet duygusunu güçlendirmek, derneğin üye sayısını artırmak ve daha çok Saint-Joseph'liyi birbirlerine fayda sağlayacakları ortamlarda bir araya getirmek istiyoruz. Aynı zamanda genç üyelerimizin dernek işleyişi ve görevleri ile ilgili tecrübe edinmeleri için çalışma gruplarında destek ekibi olarak çalışmalarını arzu ediyoruz. Bu hedefler doğrultusunda bizlere desteklerini sunmaktan geri durmayan önceki dönem yönetim kurullarına, Divan Kurulu'na, okulumuza, vakıf yönetimine ve siz değerli üyelerimize şükranlarımızı sunuyoruz.

Malumlarınız üzere Saint-Joseph'liler Derneği, bir takvim yılı boyunca elde ettiği burs gelirini İstanbul Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi'nde okuyan öğrencilerin eğitim masraflarının karşılanması amacıyla okul yönetimine aktarıyor. Gelecek dönemde bu desteği arttırarak sürdürmeyi hedefliyoruz.

Bir önceki dönemde başlatılan SJ Alumni (Dönem Elçileri, Coğrafi Elçiler), Parcours Pro SJ (Mentorluk) ve SJ Club projeleri olumlu sonuçlar verdi, bizleri daha da yakınlaştırdı. Bu projeleri geliştirerek sürdürürken, SJ Boutique ve Quartier Dergisi projelerini de üstüne koyarak devam ettirme kararlılığındayız. Siz değerli üyelerimizi de görüş, öneri ve katkılarıyla bu çalışmalarda yanımızda görmek, bizlere büyük güç katacaktır.

Geleceğin Saint-Joseph mezunlarını derneğimizle buluşturmayı artık çok daha erken dönemlerde gerçekleştiriyoruz. Nisan ayında düzenlenen Toujours Ensemble toplantısında 10., 11. ve 12. sınıf öğrencileriyle bir araya geldik. Toujours Ensemble konseptli etkinliğimiz, kapsamı ve içeriği geliştirilerek devam edecek; üniversite ve iş hayatına hazırlanan öğrencilerimize destek verebilmek için bizlere kıymetli bir ortam sunacak. Bu çerçevede, okulumuz tarafından düzenlenen törenle üniversite sıralarına uğurladığımız kardeşlerimize kendilerini 6 yıl boyunca üyemiz kılan kartlarını teslim ederken, derneğimizin hedeflerini ve faaliyetlerini aktardık. Pandemi nedeniyle mezuniyet törenini ancak Ağustos 2021'de yapabilen 2020 mezunu kardeşlerimizle de teker teker görüşerek derneğin onlara sunduğu imkanları anlatmaya çalıştık.

Genel Kurul'da kabul edilen tüzük değişiklikleriyle, derneğimizin misyon ve faaliyet alanları da genişledi. Saint-Joseph camiasını çok daha birleştirici ve bütünleştirici bir düzeyde hep beraber yeniden tanımladık. Bunun öneminin ve getirdiği sorumlulukların bilincindeyiz. Projelerimizi kurumlarımızla uyum ve iş birliği içerisinde çalışarak geliştireceğiz.

2021-2022 eğitim ve öğretim yılının tüm Saint-Joseph Lisesi ve SAJEV öğrencileri için yeni başarılara vesile olmasını, camiamız içerisindeki dayanışmanın, sevgi ve saygının sürekli artarak devam etmesini diliyoruz.

50 YILLIK TARİH

Paul GEORGES

İstanbul Saint-Joseph Lisesi Müdürü | Directeur du lycée Saint-Joseph

Bu sene Saint-Joseph'liler Derneği, 50. yılını kutluyor. Très Cher Frère Caporal'in birkaç eski öğrencisiyle birlikte kurduğu Dernek, öğrenci nesilleri arasında çok kıymetli bir bağlılık kurarak kuşaklar boyunca okulumuzun canlılığına ve ışıltısına katkı sağlayan bir dayanışma ağı örmeyi bildi.

Murat Gezgin'81 ve Tuğrul Biçer'81 lise öğrencileriyle söyleşi anısı

Bugün Dernek, aktif üye sayısı 2084 olsa da 6000 mezundan oluşan bir camiaya hitap ediyor. Bu capcanlı camia, okulumuzun şanını Türkiye toplumunda ve yurt dışında diri tutuyor: Mevcut başkanı M. Marc Büker'in Saint-Joseph mezunu olduğu Türkiye Fransız Okulları Birliği ile Dernek arasında çok sıkı bağların kurulduğu Fransa'da, ABD'de, Kanada'da, İngiltere'de ve daha birçok ülkede...

On yıllardır Dernek, aileleri maddi zorluklarla boğuşan gençlerin yararlandığı destek burslarına katkıda bulunarak okuldan yardımını esirgemiyor ve M. Michel Bertet'nin inisiyatifiyle mezunların ellerini taşın altına koyup, İzmit'e bağlı olan Akarca okulunun onarımını mümkün kılan bir maddi yardım kampanyası yürüttüğü 1999 yılındaki gibi ülkeyi yasa boğan krizler zamanında seferber olmayı sürdürüyor. Bunu yaparak, bir La Salle okulu olarak kimliğimizin kilit taşlarından biri olan en hassas olanlarla dayanışma ruhuna hep sadık kalmayı başarıyor.

Dernek ayrıca gençlerin eğitimine katkı sağlayarak varlığını hissettiriyor. Atölyeler ve Rehberlik servisimizin çalışmaları kapsamında profesyonel hayatta başarılı SJ mezunları tarafından gerçekleştirilen sunumları düzenlemenin yani sıra

olgunluk çağına giren ve her yıl okullar arası yarışmalarda ödüllere layık görülen “Genç Girişimciler” Kulübümüzün etkinliklerini geliştirmemizi sağladı. 2020’den bu yana, Parcours Pro SJ projesi sayesinde öğrenciler veya genç mezunlar, ilgi duydukları profesyonel alandan akıl hocalarıyla iletişime geçiriliyor. Bunu geliştirmeliyiz çünkü okulumuzda geçirdikleri 5 yıllık süre zarfında öğrencilerimiz, örneğin stajlar çerçevesinde iş ortamını keşfetmeye ihtiyaç duymaktalar.

Derneğe ve özellikle de Güray Karacar’a, 2017-2018’de yaşanan ve bize Derneğin rolünü yeniden tanımlama fırsatını vermiş zorlukların karşısında gösterdiği dayanıklılık ve sabır için ayrıca teşekkürlerimi sunuyorum. Pandemi döneminde çevrim içi buluşmalar, seminerler ve Petit Pain’in düzenlenemeyişi ile seyrekleşen ilişkileri canlı tutmak için WhatsApp ve Discord üzerinden SJ Social gibi sohbet ortamları sunan tüm Dernek ekibine teşekkür ederim.

Mirasçısı olduğumuz zengin geçmişe sadık kalarak kesinlikle geleceğe bakan bizler beraber düşünüp, yarının zorluklarının üstesinden gelebilmek için el ele eyleme geçiyoruz. Örneğin proje sponsorluğu yoluyla lisenin projelerini ve yatırımlarını -ki lisemizde çok yüksek sayıda proje mevcut- desteklemek konusunda mezunlarımızın oluşturduğu ağa güveniyoruz. Öğrencilerimizin staj aramaları ve bulabilmeleri için dolu dolu bir adres defterine ihtiyacımız oluyor. Ayrıca, Türkiye’nin yararı için çalışan lisemiz, her daim daha fazla elçiye ihtiyaç duyuyor.

Bu yaz derneğin başkanlığını devralan Derya Uztürk’e tüm başarı dileklerimi sunmak isterim.

Derneğe, zamanın ve gündelik kaygıların ötesinde bu dayanışma, bu dostluk ağını oluşturan hepinize nice yıllar dilemek kalıyor geriye.

Yaşasın Saint-Joseph!

Bülent Kocamemi’67, Nesil Giray’66, Ferdi Tunçman’66.

VAKIFTAN

Demir KISAKÜREK'68

Saint Joseph Lisesi Eğitim Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı

Ben bir Saint-Joseph'liyim. Hem de çok şanslı bir Saint-Joseph'li. Derneğimizin kuruluş heyecanında oradaydım, kurucu üye olarak. Kuruluşun 50. yılını kutlamanın keyfini yaşıyoruz, yine buradayım.

150 yıllık tarihiyle Saint-Joseph Lisesi, Türkiye'nin en önde gelen eğitim kurumlarından biri. Tüm bu uzun yıllar boyunca da ülkemize her alanda çok değerli insanlar yetişmiş buradan. Akademisyenler, diplomatlar, sanatçılar, sporcular, mühendis doktor ve hukukçular, iş insanları…

Bu insan hazinesi de özel ve toplum yaşamlarında başarılı olarak Saint-Joseph adını onurla taşımakla kalmamış, aynı zamanda okullarına sahip çıkmaktan da geri durmamışlar. Netice olarak da bugün, kurumsal yapımızı tamamlayan ve her okula nasip olmayan iki seçkin kurum, 50 yaşındaki Derneğimiz ve gelecek sene 30. yılını kutlayacak olan Vakfımız, başarıyla varlıklarını sürdürmekteler.

Bugüne kadar olduğu gibi gelecekte de bu üç kurumumuz el ele, Saint-Joseph adını ve Saint-Joseph'liliği hep daha yükseğe taşımaya ve ülkemiz eğitimine olan katkılarını sürdürmeye devam edecekler.

Evet, tam yarım asır geçmiş; Derneğimizin kuruluş günlerinde genç bir üniversite öğrencisiyken, değerli ağabeylerimizin yanında bize düşen koşturmaca görevlerini yerine getirerek, karınca kararınca katkıda bulunmaya çalıştığımdan bu yana.

Kuruluşu izleyen yıllarda ise önceleri öğrencilik, sonraları da yoğun çalışma hayatım nedeniyle yönetimlerde görev alma fırsatım maalesef olmadı. Acısıyla tatlısıyla tam 50 yıl geçmiş. Dile kolay... Sorulduğunda herkes bir şey söyleyecektir. Şöyle oldu, böyle oldu, öyle olmamalıydı, o yanlış yapıldı, bu doğru yapıldı. Elini taşın altına koymadıktan sonra kolay, atış serbest.

Bakın, dernekçilik zor iştir. Hele bir mezunlar derneği yönetmek iyice zordur. Karşınızda sorumluluğunu taşıdığınız koca bir camia vardır. Bir de bu Saint-Joseph gibi mükemmeliyetçi bir camia ise işiniz daha da zordur. Neyi ne kadar yaparsanız yapın, yine de kolay kolay yaranamazsınız. Galiba en doğrusu, varlığıyla gurur duyduğumuz ve iyi günde, kötü günde 50 yıl boyunca çatısı altında birlikte olduğumuz Derneğimizin tüm yönetimlerine kocaman bir teşekkür etmek.

Üstelik günümüzde büyük kent yaşamının getirdiği çeşitli engeller, uzayan mesafeler ve giderek zorlaşan hayat şartları nedeniyle camiaları bir arada tutmak artık iyice zorlaştı. Diğer taraftan, önce yatılılığın sonra da ortaokulun kalkması, mezunlarda aidiyet duygusunun oluşmasında çok olumsuz etki yarattı ister istemez. Bu nedenle, bence yönetimlerin tüm çabalarını, gençlere ve yeni mezunlara aidiyet duygusunun ve dayanışmanın önemini anlatmak yönünde yoğunlaştırmaları gerekiyor.

Yeri gelmişken, ben de kuruluştan bu yana yönetimlerde görev almış tüm ağabeylerim, dönem arkadaşlarım ve kardeşlerime özverili çalışmaları ve katkıları için içten teşekkür ediyorum. Ve şartlar ne kadar zor olursa olsun, Dernek yönetimlerimizin tüm engellerin üstesinden gelmeyi başaracaklarına ve hep bir arada güzel anılar biriktirmeye devam edeceğimize inanıyorum. Unutmayalım, biz Saint-Joseph'liyiz!

VAKIFTAN

A. Mehmet ÖZDENİZ'68

SAJEV Eğitim Kurumları Kurucu Temsilcisi ve Genel Müdürü

Değerli Saint-Joseph'liler Derneği üyeleri,

Zor günleri geride bırakmaya çalıştığımız, umut dolu, heyecanlı bir dönemden geçiyoruz. Öncelikle yeni eğitim-öğretim yılının hem ülkemize hem de tüm camiamıza hayırlı, uğurlu olmasını dilerim.

Saint-Joseph Lisesi, içinde bulunulan şartlar paralelinde ağabeylerimizi, bizleri, kardeşlerimizi her zaman son derece donanımlı, daima ileriye bakan bireyler olarak hayata hazırladı. Bizler de bu hedeflere göre gerek üniversite hayatımız süresince gerekse meslek seçimimiz ve hatta iş hayatlarımızda dahi bu ışıkla yolumuzu aydınlattık ve teker teker hedeflerimize ulaşma fırsatı bulduk.

Elbette lisemizden mezun olduktan sonra birliğimizin, beraberliğimizin daha da sıkı bağlar ile devam etmesine, iş hayatına atılan mezunlarımıza destek olmak ve değerli ağabeylerimizin her anlamda yanında olabilmek ve en önemlisi de ihtiyacı olan öğrenci kardeşlerimize burs sağlanması amacıyla kurulan Saint–Joseph'liler Derneği, bu yıl 50. yılını kutluyor.

Kuruluş aşamasında bizzat yer aldığım Saint-Joseph'liler Derneği, sizler gibi benim hayatımda da son derece önemli bir yere sahip. Kuruluş çalışmaları ilerlerken, Sevgili Tevfik ile metruk durumdaki Moda İskelesi binasına bile lokal yapabilmek için bakmıştık. Yıllar ilerleyip de dernek belli bir üye sayısına sahip olmaya başladığında, yine rahmetli Frère Caporal'in sayesinde, okula ait 68 parsel arazisinin ve sonrasında da Vakıf'a ait 69 parseldeki imkanların kullanıma sokulmasıyla, Sosyal Tesis kuruldu ve geliştirildi.

Amaç ve hedefleri doğrultusunda birçok zorluğun üstesinden gelerek bugünlere ulaşan derneğimizin, bundan sonraki yıllarda da hedeflerini daima ileriye taşıyacağına inancım tamdır.

Son derece değerli amaçlar için kurulan ve günümüze kadar gelen Saint-Joseph'liler Derneğimizin; başta Yönetim Kurulu Başkanı Sayın Derya Uztürk olmak üzere, tüm Yönetim Kurulu Üyelerini, derneğimizin bugünlere gelmesinde büyük emeği olan geçmiş dönem Başkan ve Yönetim Kurulu Üyeleri ile tüm dernek üyelerini kutluyor, nice 50. yıllar kutlanmasını diliyorum.

Sevgi ve saygılarımla…

Tous mes encouragements et voeux de développement

Hervé MAGRO
L'ambassadeur de France en Turquie / Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi

Le lycée Saint-Joseph d'Istanbul est réputé pour ses succès académiques, sa modernité et ses valeurs tournées vers l'humanisme ainsi que pour la qualité de l'éducation dispensée. Témoin de l'histoire particulière entre la Turquie et la France, il fut parmi les premiers établissements au monde en 2012 à obtenir le label FrancÉducation qui reconnaît le caractère exceptionnel de l'enseignement de la langue et de la culture française. Je rencontre souvent, au gré de mes déplacements en Turquie, des anciens élèves qui portent en Turquie, comme ils le font à travers le monde, notamment en France, ces valeurs de culture, d'humanité et d'ouverture qui le caractérisent si bien.

Baran Esendal (Saint-Joseph'liler Derneği), Elif Uzuner (GSÜ Mezunlar Derneği), Fransa'nın Türkiye Büyükelçisi M. Hervé Magro, Budak Özeler (Saint-Michel'liler Derneği).

L'inauguration du très beau musée des sciences (DBM) du lycée, en 2010, reste pour moi un souvenir particulier, en ce qu'il conjuguait parfaitement respect de la tradition, la collection originale datant de la fin des années 1800, et volonté de transmettre le savoir aux futures générations.

Mais le lycée Saint-Joseph n'est pas qu'un témoignage de ces traditions et de ces valeurs. C'est surtout un établissement tourné résolument vers l'avenir, comme en témoignent les projets numériques, de robotique ou encore les actions technologiques éco-citoyennes menées par les élèves. Pendant la pandémie, Saint-Joseph, toujours à la pointe de l'innovation et de la réactivité, a su parfaitement s'adapter en utilisant en particulier au mieux les nouveaux moyens de communication, dont l'établissement était doté, preuve s'il en était besoin de son caractère visionnaire. Chaque génération a profité en son temps de cette excellence et de cet esprit pionnier, que je souhaite saluer.

Très attaché au partage culturel, le lycée accueille également depuis des décennies artistes et écrivains français, des festivals culturels, expositions, des rencontres de jeunes et de professeurs ou organise des débats entre élèves de Turquie et d'autres pays. Je me souviens ainsi avoir assisté il y a quelques années aux débats animés du Modèle francophone des Nations-Unies qu'il accueillait.

C'est donc toujours avec beaucoup de bonheur que mon épouse et moi-même avons participé aux multiples activités organisées par l'établissement lors de notre précédent séjour à Istanbul, notamment les galas marquant les événements importants de la famille de Saint Joseph. Nous espérons qu'après la période sanitaire difficile que nous traversons et qui nous a empêchés, depuis notre retour en Turquie, nous aurons rapidement l'occasion de découvrir les nouveaux projets mis en œuvre et de participer à des activités,

En attendant, il me reste à vous présenter, à l'occasion du 50ème anniversaire de l'amicale des anciens, tous mes encouragements et vœux de développement.

Yolunuz açık olsun!

“Kendimi her geçen gün biraz daha İstanbullu hissediyorum”

Olivier GAUVIN
Fransa’nın İstanbul Başkonsolosu

Fransa İstanbul Başkonsolosu Sn. Olivier Gauvin’in Saint-Joseph’liler Derneği’ne verdiği demeç... (Eylül 2021, İstanbul)

Eylül 2020’de Fransa İstanbul Başkonsolosu sıfatıyla göreve başladınız. Bize kendinizden ve işinizden bahsedebilir misiniz?

İstanbul Başkonsolosluğu’ndan önce Paris’te, Avrupa ve Dışişleri Bakanlığı Sözcü Yardımcısı idim. Öncesinde ise Washington’da dört, Tahran’da üç sene olmak üzere görev yapmıştım. Her iki görev sırasında, bölgesel konumu göz önüne alındığında Türkiye ile ilgili çalışmam gerekmişti. Öyle ki bulunduğu coğrafya itibariyle Türkiye, zihin dünyamda uzun zamandır kendine bir yer edinmişti. Bugün ise kendimi İstanbul’dan başka bir yerde hayal edemiyorum!

Bu sorumluluğu taşımak benim için büyük mutluluk. Her şeyden önce tarihiyle, barındırdığı medeniyetlerle, nüfus çeşitliliğiyle, bitmez canlılığıyla İstanbul bence büyüleyici bir şehir. Ayrıca ve bilhassa ülkelerimiz arasında yarım bin yıllık geçmişe dayanan ilişkiler sonucu Fransızların, Fransızca konuşanların son derece faal oluşu, İstanbul Başkonsolosu’nun görevini epey hareketli kılıyor. Başkonsolosluğun birincil görevi, bir bağ vazifesi görmesidir. Öyle ki Edirne’den, Bursa ve İzmir’i de kapsayacak biçimde Bodrum’a dek uzanan Türkiye’nin batı coğrafyasında ikamet eden veya geçici süreyle buralarda bulunan çok sayıda Fransız vatandaşının muhatabı, ayrıca Fransa’ya gitmek isteyen Türk vatandaşlarına yönelik irtibat noktası başkonsolosluktur. Görevimiz, bu kişilerin beklentilerine karşılık vermek, seyahatlerini, faaliyetlerini kolaylaştırarak, ülkelerimiz arasında insani, iktisadi, ticari, kültürel ilişkilere katkıda bulunmaktır.

Başkonsolosluğun faaliyetini salgın ne şekilde etkiledi?

Salgının faaliyetimize etkisi büyüktü. Öyle ki çalışma şeklini bu kadar sarsacak kısıtlamalara ilk defa maruz kalındı. Fakat salgın boyunca bilhassa sorumluluk sahamızdaki vatandaşlarımıza hizmet kapsamında başkonsolosluk, başlattığı seferberliğe devam etti. Ne var ki bazı faaliyetlerimiz salgından çok etkilendi. Örneğin, Türkiye ile Fransa arasındaki seyahat kısıtlamaları sonucu vize servisimizin faaliyeti sekteye uğradı. Devletimizin kültür, iktisat, ticaret, eğitim gibi alanlarda İstanbul'da kamu hizmeti veren tüm temsilcilikleri ile başkonsolosluk da üstlerine düşen görevi yerine getirmek üzere faaliyetlerini salgının seyrine göre ayarladılar.

Kendi adıma sene boyunca hemen her türlü alanda yoğun bir görüşme programını tamamlamaya gayret ettim. Bu çerçevede elbette makamlarla olduğu gibi yerel hayata türlü biçimde katkıda bulunan kişilerle de bir araya gelmeye çalıştım. Kovid-19 sebepli kısıtlamalar şartları zorlasa da bu buluşmaların kıymetinden bir şey eksiltmedi. Zira insan maske takarak da fikir alışverişinde bulunup, çevresiyle ilişki kurabiliyor! Öyle ki 300'den fazla muhatapla bu şekilde bir araya geldim.

Geçirdiğiniz bir senenin ardından ülkemiz hakkında fikirleriniz nedir?

İstanbul heyecan verici bir güzelliğe, kayıtsız kalınmayacak bir geçmişe, kültüre sahip. Misafirperverlik, iyi niyet, yaratıcılık bakımından beni etkileyen şehir sakinleriyle aramda bir bağ kurulduğunu düşünüyorum. Gerek İstanbul gerekse Türkiye ile ilişkim zamanla daha da kuvvetleniyor. Kendimi her geçen gün biraz daha İstanbullu hissediyorum. Her açıdan bu derece zengin bir şehre, ülkeye insan nasıl sevdalanmaz? Hem İstanbul hem de Türkiye, çok şey sunuyor insana. Bu minvalde bir örnekle ne zaman karşılaşsam fotoğraflayıp, sosyal medya hesaplarımdan paylaşarak bunu samimi bir biçimde göstermeye çalışıyorum. (Instagram: oliviergauvinistanbul; Twitter: Gauvinolivier)

Türkiye'ye gelmeden önce Saint-Joseph Lisesi'ni biliyor muydunuz?

Elbette... Göreve başlamadan önce Saint-Joseph Lisesi'nin Türkiye'de Fransızca eğitim veren önemli liselerden biri olduğunu duymuştum. İstanbul'a gelişimin ardından çok sayıda mezunla görüştüm. Salgın nedeniyle lisenin çevrimiçi düzenlediği birçok etkinliğe katıldım. Tıpkı Bursa'nın bir önceki Fransa Fahri Konsolosu Sn. Mehmet Erbak gibi birçok Saint-Joseph mezunu ile günümüzde ahbap olduk. Buradan kendisine hizmetleri için bu vesileyle teşekkür ederim.

Geçtiğimiz sene lisenin kuruluşunun 150. yılı kutlamalarına katılmıştınız. Bu senenin de Saint-Joseph'liler Derneği'nin 50. kuruluş yılına tesadüf etmesi hakkında neler söylemek istersiniz?

Öncelikle derneğinizin yeni yılını kutlar, dernek bünyesinde gösterilen çabadan dolayı sizi tebrik ederim! Fransa'nın, Fransızcanın rağbet görmesinde Fransızca öğrenim veren okullar kadar mezun derneklerinin de katkısı yadsınmaz. Bu okullar ile dernekler, Fransız kültürünün, dilinin birçok koldan yaşatılmasını sağlıyor. Fransızca öğrenim, bilhassa Türkiye'de 12.000'i aşan öğrenci sayısıyla öne çıkan bir olgu. Saint-Joseph, Galatasaray veya başka Fransızca öğrenim veren liselerde okumuş olup, benimle Fransızca konuşan çok farklı alanlardan kişiyle karşılaşıyorum İstanbul'da. Bu durum Fransa açısından olduğu kadar, dilimizle, kültürümüzle içli dışlı öğrenciler, mezunlar açısından da ortak bir zenginliğe işaret ediyor. Bu kapsamda derneğiniz de iki ülke arasında bir bağ vazifesi görüyor.

Instagram: @Francealstanbul
Twitter: @consulfranceist
Facebook: @consulatfrance.istanbul

Nice 50'li Yıllara!

Mehmet Hakkı ERBAK'70
Alliance Française Bursa Başkanı

1961 yılının Mart ayında rahmetli annem; aile dostumuz, Türkiye'nin ileriki yıllarda yabancı okullara en çok öğrenci yerleştirecek olan Mefharet İnal öğretmeninin ellerine beni teslim etti. Giriş imtihanlarına kadar, Mefharet öğretmenle 3 ay boyunca haftada 4 gün çalıştık. Binlerce defa Allah razı olsun, nur içinde yatsın.

Bu sayede Saint-Joseph imtihanını beşinci olarak kazandım. Birinci Gemlikli İsmail Ökter, ikinci Bandırmalı Haluk Burcuoğlu, üçüncü ve dördüncüyü hatırlamıyorum, beşinci de bendim. Bu üç komşu şehrin çocukları ve tesadüfen Mudanyalı Ahmet Erozan'la birlikte yemekhanede aynı gruba düştük ve bir yıl süreyle yan yana yemek yedik. Arkadaşlığımız, 60 yıldan bu yana, diğer bütün devre arkadaşlarımızda da olduğu gibi tartışılmaz bir şekilde, aynı samimiyetle devam etmektedir.

Her Saint-Joseph'li yatılı öğrencinin yaşadığı gibi, ilk üç ayım kabus gibiydi. Frère Georges'in kantininin sol tarafındaki tuvaletlerde her sabah gizli gizli ağlardım. Daha sonra yatılılığa alıştığım gibi Monsieur Menegakis'in haşin tavırlarına, "Très Cher Frère"lerimizin bağırmalarına, "Troisième Carraeu"ya, yatılı okul yemeklerine de hep birlikte alıştık. Efsanevi 9-C'de neredeyse toplu halde (36/45) sınıfta kaldığımız için, bir sene de fazladan, dokuz yıl su gibi akıp geçti.

1978 yılının kışında, mezun olduktan sekiz yıl sonra, henüz evlendiğim hayat arkadaşım Hülya Erbak'a okulumu göstermeye gittiğimizde, okuluma ne kadar çok şey borçlu olduğumu, bizlere ne büyük bir zenginlik kattığını ve eğer Saint Joseph'li olmasaydım hayatta neler kaybedeceğimi o an fark ettim. Saint-Joseph sayesinde ne üniversiteye girerken, ne de okurken hiçbirimiz zorlanmadık. Yüksek tahsil dönemimizde hepimiz fark etmiştik ki, burada isimlerini sayamayacağım kadar çok hocamızın bizlere büyük katkıları oldu. Madame Sevim, tarihçi Semih hocamız, Türkçe hocamız Türkan Hanım, bize fizik ve kimyayı severek öğreten Monsieur Yani, Monsieur Matalon, Monsieur Libermann, Monsieur Garti, Monsieur Laroumet, efsane Fransızca hocamız Monsieur Abudaram, Frère Etienne... Okulumuzun bize vermiş olduğu disiplin, özgüven ve kültür, yaşadığımız sürece hep devam edecek.

Derneğimiz 50 yıl önce kurulurken, ilk mütevelli heyet beni unutmadıkları için, kuruluşundan bu yana derneğimize üye olma şansına ve şerefine nail oldum. O günden beri de derneğimizin idamesi için elimden geleni yapmaya çalışıyor ve bundan büyük bir manevi haz duyuyorum.

Derneğimizin kurulduğu günlerde yönetimde bulunan arkadaşlarımızın büyük emekleriyle temelleri atılan sosyal tesislerimiz, maalesef geçtiğimiz yıllarda değişen mevzuat dolayısıyla kapatıldı. Biz Saint-Josephliler için buluşma ve sohbet etme yeri olan bu tesislerimizin bir gün eski haline gelmesi en büyük temennilerimden birisidir.

Derneğimizin son dönemlerde finansal yapısını güçlendirip, sosyal açıdan da çok büyük ataklar yapması ve ayrıca vakfımızın ve derneğimizin kuruldukları günden bu yana müşterek çalışmalarının en verimli noktaya gelmesi, hepimizi mutlu kılan çok sevindirici büyük bir gelişme olup, şahsi temennim, bu iş birliğimizin yıllar itibariyle mükemmele erişmesidir.

Bugüne kadar derneğimizde emeği geçmiş bütün arkadaşlarıma şükranlarımı iletirken; rahmetli olan hocalarımızı, ağabey ve kardeşlerimizi de saygı ve minnetle anıyorum. Daha nice 50 yıllara ulaşılabilmesi dileklerimle...

M. Abudaram'ın okuldaki ilk yılında efsane sınıf 9-C'de eğitim gören SJ 69 ve 70 mezunlarının Eylül ayı başında yaptıkları İzmir seyahati.

Önceki Dönem Yönetim Kurulu Başkanları

Orhan Celil, Selçuk Somer

Selçuk Somer'43
1988-1991

Saint-Joseph'liler Derneği, 1971 yılında kuruldu. Yabancı dille öğretim yapan pek çok okulun 'Mezunlar Derneği' vardı, ancak o zamana kadar Saint-Joseph'in bir derneği yoktu. Bu konuya üzülen pek çok eski Saint-Joseph mezunu, eksikliği dert ederek bizim de bir dernek kurmamız gerektiğini savunuyorlardı. Konuyu önemseyen arkadaşlarla toplantılar yapmaya başladık. Çalışmaların önderliğini Necdet Erentok ve eşi İncilay yapıyorlardı. Sınıf arkadaşlarından oluşan çok dinamik bir grupları vardı. Dernek kurmak konusuyla ilgilenen pek çok arkadaşla ilişkiye geçip, toplanmaya başladık. Frère Caporal hep yanımızda oldu, bizi destekledi ve toplanabilmemiz için bir mekan bile temin etti. Bütün bu çalışmaların sonucunda, 1971 yılında derneğimizi hayata geçirdik.

Tunç Uluğ'55
1991-1993

1941 yılında kurulmuş olmasına rağmen, uzun zamandır ismi olan ancak faaliyetleri en asgari düzeyde devam eden, üyelerin merak göstermediği, gelirlerinin giderlerini karşılamakta zorluk çektiği, yeri yurdu olmayan ancak yönetim kurulu toplantıları için Saint-Joseph Lisesi'nde Okul Müdürü rahmetli Frère Caporal tarafından tahsis edilmiş bir odada toplantılarını yapan Saint-Joseph'liler Derneği ile tanışmam, 1985 yılında Yönetim Kurulu'na girmemle başladı.

1985-1993 yıllarını kapsayan sürede önce YK Başkan Yardımcılığı ve sonra YK Başkanlığı yaptıktan sonra, 1993 yılında SAJEV'in kurulması ile 2018 yılına kadar Saint-Joseph'te olan çalışmalarıma rahmetli Frère Caporal ile önce SAJEV YK Başkan Yardımcısı, daha sonra Başkan olarak devam ettim. Derneğin yeniden yapılanması, sosyal tesislere kavuşması, isminin duyulması ve bağrından çıkardığı genç üyeleri ile SAJEV'in kurulup bugünlere gelmesinde büyük rol oynayan ve SJ camiasına katkıda bulunan tüm arkadaşlarıma bu vesile ile teşekkür etmeyi bir borç bilir, aramızdan ayrılan tüm SJ'li kardeşlerime Allah'tan rahmet dilerim. Bu büyük camiayı yeniden bir yapılanmaya götüren genç üyelerimize ve Yönetim Kurulu'na, çok çalışarak hedeflerine varacaklarına inanıyor ve başarılar diliyorum.

Tunç Uluğ, Pierre Caporal

Osman Ataman'85
1997-1999

Mezuniyetim ile beraber Strasbourg Louis Pasteur Üniversitesi'nde Ekonomi eğitimine başladım. Aynı zamanda Avrupa Ekonomik Topluluğu, Avrupa Konseyi gibi kurumlar nezdinde dönemin tek kanalı olan TRT ve çok satan etkili Cumhuriyet Gazetesi'nin temsilcisi, diplomatik muhabiri idim. Çeşitli lise ve üniversitelerin mensuplarının dayanışmasını bu merkezlerde dahi gördükçe Saint-Joseph'lilik ve camia konusunda duygu ve düşüncelerim keskinleşti. Yakın döneme kadar hizmet veren Quartier'nin inşaatında ve 10 civarında arkadaşımızla finansmanın toplanmasında, 80'li yılların mezunları olarak öncü rol aldık. Nitekim o dönemlerde Caporal Evi, Quartier, Salle Frère Etienne isimlerini ya Genel Kurul'a öneren ya da doğrudan koyan konumda oldum.

1997 yılında, henüz 30 yaşında iken başkan seçilmemde, bu altyapı kadar Okan Tanşu ve Bulut Bakla'nın beni adaylığa mecbur bırakması vardır. O dönem yönetimimiz abartılı eleştirilere muhatap olduysa da, bugün yapılmasına izin verilmeyenlerin ne denli doğru, söylediklerimizin ne önemli uyarı olduğu maalesef bedelleri ödenerek anlaşıldı. Quartier artık Dernekle ilgisiz nitekim. Yönetim Kurulumuzdan sonraki yıllarda Merter Özay ve Mert Tüzüner'in de başkan olması, içinden en çok başkan çıkan yönetim olarak da 50 yıllık tarihte yerini aldı. Yolumuzu aydınlatan, dünyamızı zenginleştiren Saint-Joseph, hepimiz için son günümüze dek bir gurur merkezi olacaktır.

2008 Yılı SJD Yönetim Kurulu Başkanları Buluşması

13 Ekim 2021... Saint-Joseph Lisesi IGEM Laboratuvarı açılışı

İrfan Keskin'67
1999-2001

Saint-Joseph'li olmanın ayrıcalığını hissederek yaşlanıyorum. Lasallienne felsefe insanın içine kadar işliyor. Vermenin almaktan daha güzel olduğu, iyiyi anlamak için kötüyü tanımak gerektiği, romantizmin bence galebe çaldığı bir harikalar felsefesi... Kızımı da beni de bu okul yetiştirdi; maddi manevi tüm olan doğrularımı bu okul sağladı. Çeşitli zorluklar nedeniyle tam okulumdan koparken, bu Lasallienne felsefe bana yardım etti. Onun içindir ki de okuluma yürekten bir bağım var ve bu son anıma kadar devam edecek.

1999-2001 yılları arasında görev yaptığım zaman içerisinde en güzel anım, Sapanca Ankara'da Türk-Fransız Kardeşlik İlköğretim Okulu'nun yapılması olmuştur. İnşallah oradan da bilgili, ilerici, Atatürk'ümüzün felsefelerine bağlı çocuklarımız yetişecektir. Bu vesile ile sevgili M. Bertet ve M. Pichot'yla birlikte görev yaptığımız tüm kardeşlerimi hasretle kucaklıyorum. Saint-Joseph, bizim en büyük ailemizdir. Onu yaşatmak için de hepimize görev düşmektedir. İyi ki Saint-Joseph'liyiz!

Hüseyin Uğur Karadeniz'71
2001-2003

Değerli Saint-Joseph'liler; 1971'de kurulan Derneğimizin 50. yılını kutlamakta olduğumuz şu günlerde, 2001-2003 yılları arasında, yeni bir bin yıla girerken bu güzide kurumun başkanlığını yapma onuruna ulaştığım için kendimi çok mutlu hissediyorum. Aynı zamanda ben de 1971 mezunu arkadaşlarımla birlikte bu yıl mezuniyetimin ellinci yılını idrak etmekteyim ve bundan da büyük bir haz almaktayım.

Değerli Saint-Joseph'liler; benim Türkçede çok sevdiğim "vefa" diye yabancı dillerde tam karşılığını bulamadığımız, bağlılık, sevgide süreklilik duygularını da içinde barındıran bir kelime vardır. Sivil toplum örgütlerin yönetimi gibi büyük sorumluluk, tecrübe, zaman, imkan ve özveri gerektiren çalışmalar, içinizde bir vefa duygusu olmadan yapılamaz, başarılamaz. Ben de o günlerde, sizlerin de onayları ile okuluma, beni yetiştiren hocalarıma, derneğimizi kuran ve bugünlere getiren başta TCF Caporal olmak üzere değerli ağabey ve arkadaşlarıma, dernek ve sosyal tesislerimize büyük bir fiziki yatırım yapılmasını ve bir sistem getirilmesini sağlayan bir önceki başkanımız sevgili İrfan Keskin ağabeyime, benimle beraber yola çıkan yönetim kurulu arkadaşlarıma duyduğum vefa borcunu bir nebze ödeyebilmek için başkanlık görevini üstlenmiştim. Görevim boyunca da bizleri birlikte tutan unsurun Saint-Joseph'te almış olduğumuz eğitim ve kültür olduğunu, bu kültür, bu lasallien felsefenin sadece biz Saint-Joseph'lilere özgü pozitif bir ayrıcalık olduğunu hiçbir zaman unutmamıştım.

Derneğimiz, o günlerde Saint Joseph camiasının tümü ile temsil edildiği, yaklaşık üç bin üyeli tabanı olan saygın bir kuruluştu. Dernek, o günlerde şehrin göbeğinde, okulumuzun tam yanı başında çok güzel bir sosyal tesise sahipti. Bu sosyal tesis, camianın birliktelik ve dayanışması için önemli bir mekan vazifesi yapmakta, Saint-Joseph'li ailelerde bir yaşam biçimi yaratmakta idi. Çeşitli senelerden gelen Saint-Joseph'liler ve aileleri, orada sevgi ve saygı ile birbirlerini tanımakta ve nice dostluklar kurmakta idiler. Şahsen ben de orada tanıma şerefine eriştiğim 1953 mezunu Zafer Sarıyer ve 1962 mezunu Doğan Süer, ki benim etüt ağabeyliğimi de yapmıştı ve 1956 mezunu Ökem ağabeylerimle olan anılarımı her zaman hatırlamaktayım. Bu imkanların sağladığı avantajla, yönetim olarak dernekçilik faaliyetlerimizi yürütmeye, sosyal inşaatımızı ilerletmeye, okul ve vakıf ile ilişkilerimizi her zaman sıcak tutmaya ve koordinasyon içinde olmaya özen gösterdik. Okulumuzun eski-yeni tüm öğretmenlerinin bizleri yetiştiren yüce insanlar olduklarını hiç unutmayarak, onlara saygımızı gösterdik. Vakıfın tüm Saint-Joseph'lilerin vakfı olduğunu ve onların başarısının tüm camia için bir gurur kaynağı olacağını hep göz önünde tuttuk.

Dönemimiz sonunda da yaban kazlarının V uçuşunda en önde uçanın yer değiştirmesi gibi almış olduğum görevi, benden sonra gelecek ve temin edilen istikrar ve sevgi ortamı içinde gelişmeyi devam ettirecek kardeşlerimin iyiyi, doğruyu ve güzeli bulma yolunda daha iyisini yapacaklarına inancım tam olarak devrettim. İnanıyorum ki, karşılıklı sevgi ve saygı ruhu içindeki birliktelik ve dayanışmamız, derneğimizi daima ayakta tutup geliştirecektir. Daha nice güzel yıllarımıza ulaşmamız dileklerim, sevgi ve saygılarımla...

Genci, yaşlısı, öğretmenleri ile Saint-Joseph Camiası, 2000'li yılları karşılarken...

Hüseyin Karadeniz, David Danon, Emrullah Gürbağ, Şerif Kaynar, TCF Caporal

Korkut Akol'68
2003-2005

Cher Frère Louis'nin bahçesinden Saint-Joseph'liler Derneği Sosyal Tesisleri'nin yeşereceğini 50 sene evvel rüyamda görsem inanmazdım. Bu rüyanın gerçekleşmesini sağlayan Cher Frère Caporal'i rahmet ve hürmetle anıyorum.

Ahmet Lütfi Orkan, Dürdane Şentuna, Korkut Akol

İkinci olarak zamanın Kadıköy Belediye Başkanı'nı da anmak isterim. Tabii ki bu imkanı değerlendirip, maddi manevi katkı sağlayan dernek yönetici ve üyelerine de şükranlarımı sunuyorum.

Derneğimize bağışlanan tenis kortları, havuz ve cevizliğin bulunduğu bu değeri biçilmez arazinin Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne geçmesi an meselesi iken, bu araziyi kurtarmak için kurulmuş Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı'nı akıl eden üyelerimize de "Chapeau" diyorum.

Keşke o zamanın heyecan ve ateşi hiç sönmemiş olsa idi.

Sevgi ve saygılarımla...

Prof. Dr. Ahmet L. Orkan'73
2005-2007

Sevgili Taylan Bali, beni 1215 numara ile derneğe kayıt ettikten sonra faaliyetleri yakından izlemeye başladım. Sevgili Tümay Birsay ağabeyimin, sevgili Tunç Uluğ ağabeyimin, sevgili İzzet Tarkan'ın, TCF Raymond'un (Pierre Caporal), sevgili Demir Alp Serezli'nin, sevgili hocam Prof. Dr. Ateş Vuran'ın ve daha birçoklarının fedakarca çabalarına şahit oldum. Ben de kendimce derneğimize katkı sağlama gayreti içinde oldum ve bunun için çalışmaya başladım. İlk çalışmalarımdan biri, Tunç Uluğ ağabeyimizin başkanlık döneminde bilgisayar ortamında "üye veri tabanı yazılımını" bizzat geliştirmek oldu.

Sonraki dönemlerde de yönetim kurullarına katılarak görevler aldım. Zannedersem, dernek tarihinde yönetim kurullarında en fazla görev alan üyeyim. Bu süreçte derneğin Cumhuriyet'in temel değerlerine sahip çıkması ve Atatürk'ün ilke ve devrimlerine her daim bağlı kalması için gayret gösterdim. Dernekte aldığım görevler süresince beni en çok mutlu eden şeylerin başında, kendi dönemim dışında değişik dönemlerden yaşı benden büyük ve benden genç pek çok üye ile tanışmak oldu.

Yine beni çok mutlu eden diğer bir şey, üye sayısındaki artışlar oldu. Başkanlık dönemim dahil, görevli olduğum her dönemde üye sayımızdaki artışa katkıda bulunmaya çalıştım. Üye sayısındaki değişim istatistikleri incelendiğinde, benim için gurur kaynağı olan sonuçlar ortaya çıktı. Ne kadar çok isek, nitelikli bir çoğunluk olarak, her zaman o kadar güçlü olacağımız düşüncesini benimsedim ve halen aynı düşüncedeyim.

Bugüne kadar doğrudan veya dolaylı olarak kurullarda değişik görevler üstlenen, sadece Derneğe bir şeyler katmak için çabalayan pek çok üye tanıdım ve onlarla hep gurur duydum. Başkanlığım sonrasında da aynı fedakarlığı gösterenlere elimden geldiğince destek olmaya çalıştım. Görev aldığım sürece derneğimize maddi ve manevi destek olan üyelerimizden vefat edenleri teşekkürle ve rahmetle anıyorum. Hayatta olanlara ve tüm camiamıza sağlık, esenlikler diliyor, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.

2005-2007 dönemi Yönetim Kurulu

Merter Özay'97

Av. Merter Özay'97

2007-2009

Kuşkusuz her mezun için Saint-Joseph, yıllar geçtikçe hem önem hem de değer açısından bir liseden çok daha fazla anlamlar içerir. Benim için de koridorlarından aktörlerine kadar okulun her detayı, hayatımdaki yerini aynı kıymette muhafaza etmektedir. Saint-Joseph, benim bir olayı anımsamaya çalışırken aldığım röperdir mesela; "Mezun olduktan hemen sonraydı, daha Çatı Bar yıkılmamıştı" diye hesaplar, bulurum o seneyi.

Hukuk büromuza avukat arayışında, sağlık sorunu yaşadığımda, bilmediğim bir ülke seyahatimde hep ilk sorudur; "Kim vardı bizden?" şeklinde…

En güzel sohbetlerin en neşeli hatıralarında, çocukluğumu bilen dostlarımda, arabamın plakasında, ofisimin duvarlarında, dolma kalemimde mürekkep kaldı mı diye denerken boş bir kâğıtta, ceketimdeki rozette, sadece yan yana gelince bu kadar sıcak olan iki harftir, S'dir ve J'dir aslında…

En genç Yönetim Kurulu Üyesi ve on sene sonra da en genç başkan olarak görev yaptığım Derneğin tesislerindeki uzun sofralarda, bugün aramızda olmayan büyüklerimden dinlediğim hatıralardır, terbiyedir, görgüdür; belki de o masalarda hep en küçük olmanın verdiği alışkanlıkla hala "kocaman bir ağabeydir" benim için…

Dilekçe yazarken imlada, kravatı bağlarken son düğümde, duruşmadaki hitabımda, not alırken el yazımda, geç kalmamak için yola erken çıktığım toplantılarda, dinlediğim eski bir Fransızca şarkıda ansızın aklıma gelen titiz hocalarımdır…

Üyelerinin teveccühüyle başkan sıfatıyla hizmet imkânı bulduğum derneğin hoş hatıraları zihnimde, kazandırdığı dostlar rehberimde, yepyeni hedeflere yelken açarken ben, mesleki ve sosyal edinimlerimizin en büyük dayanağı olarak gördüğüm okuluma henüz borcumu ödeyememiş sayarım hep kendimi. O sıralardan geçmiş tüm kardeşleri de sevgiyle selamlarken, ağabeylerden öğrendiğimiz gibi bitirelim yazımızı; şen olasın Saint-Joseph! Sevgi ve saygılarımla…

Atilla Ulusu'94
2009-2011

Değerli Saint-Joseph Camiası, en son 10 yıl önce, görev süremin sonunda sizlere ilettiğim veda yazısı sonrasında, 50. Yıl kutlamaları çerçevesinde sizlerle tekrar bir araya gelme imkanını sunan kıymetli Dernek Yönetim Kurulu'na teşekkür ederek yazıma başlamak istiyorum.

Hepimizin hayatında çok önemli bir yere sahip olan okulumuzun değerini yıllar geçtikçe daha iyi anladığımızı düşünüyor, gerek iş hayatımız gerek özel hayatımızda olsun Saint-Joseph'li olmanın önemini her geçen gün daha çok hissediyorum. Dernek çatısı altında 4 yıl süre ile yürüttüğümüz çalışmalarımız esnasında, çok farklı yaş grupları arasındaki ağabey ve kardeşlerimiz ile uzun süre bir araya gelme fırsatını yakalamış biri olarak ifade etmek isterim ki, bize öğretilen bu temel değerler hepimizde benzer ve çok kuvvetli.

Konuştuğumuz, tartıştığımız, değer verdiğimiz konular, espri anlayışımız, tarihe ve kültüre olan saygımız ve tabii dayanışma hususundaki hassasiyetimiz… Birbirinden kıymetli olan bu değerlerin korunması, nesilden nesile aktarılması noktasında da Saint-Joseph'liler Derneği, şüphesiz en önemli kurumlardan bir tanesi. Bu sebeple, Derneğin çok değerli bir amaç uğruna kurulduğunu, mezunları arasından seçilen yönetimlerin de özverili çalışmaları ile camiayı bir araya getirme, dayanışma ortamını sağlama noktasında çok kıymetli hizmetlere imza attığına inanıyorum.

Önümüzdeki yıllarda, özellikle insan ilişkilerinin yerini ekran sohbetlerine bırakacağından endişe ettiğimiz bir gelecekte, mezunlarımızın birbirleri ile olan iletişimini kaybetmemeleri, ağabey-abla-kardeş ilişkisinin daha da güçlenerek devam ettirilmesinin çok daha önem arz edeceğini düşünüyorum. Bu doğrultuda, 50 yıldır bu süreci elinden geldiğince en iyi şekilde yönetmeye çalışan tüm Dernek yönetim kurullarına, çalışanlarına ve bu çalışmalara maddi, manevi destek olan tüm ağabey ve kardeşlerime bu vesile ile bir kez daha teşekkürlerimi iletiyor, aramızdan ayrılan tüm yöneticiler ve üyeleri de saygı ve özlemle anıyorum. Saygıdeğer üyeler ve Yönetim Kurulu'nun 50. yılını kutluyor, nice sağlık ve başarılarla dolu yıllar diliyorum.

Alp Özpar, Merter Özay, Atilla Ulusu, Hakan Rauf Tüfekçi, Dürdane Şentuna, İbrahim Mete, Sezgi Kumbaracıbaşı, Ömer Atakan...

2011-2014, 2014-2017 ve 2017-2021 Dönemi YK Başkanlarının röportaj ve yazıları derginin ilerleyen sayfalarında yer almaktadır.

2021-2024 Yönetim Kurulu

Derya Uztürk'88

Boğaziçi Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü'nden lisans ve yüksek lisans mezunudur. Lehigh Üniversitesi'nden ise doktorasını almıştır. 2001-2008 yılları arasında Exxon Mobil Research & Engineering Company ve son olarak KBC'de enerji sistemlerinin modellemesi ve optimizasyonu konularında mühendislik ve yöneticilik yapmış olan Uztürk'ün konu ile ilgili çok sayıda makalesi ve yayını bulunmaktadır.
1 çocuk babasıdır.

Güray Karacar'90

Marmara Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi mezunudur. 2003-2016 yılları arasında Türkiye Kurumsal Yönetim Derneği Genel Sekreterliği görevini yürütmüştür. 2014'ten beri Saint-Joseph'liler Derneği yönetim kurullarında görev almaktadır. Sanofi Türkiye ve Levant Kurumsal İlişkiler ve Pazara Erişim Direktörü görevini yürütmektedir. 3 çocuk babasıdır.

Kerim Paker'90

1993 yılında Rochester Üniversitesi'nden Mühendislik eğitimi alarak mezun olmuştur. Profesyonel kariyerine merkezi ABD'nin Philadelphia kentinde bulunan bir kimya şirketinde iç danışmanlık departmanında başlayarak, 1997 yılında Carnegie Mellon Üniversitesi'nden İşletme yüksek lisansı ile mezun olmuştur. İnsan kaynakları alanında faaliyet gösteren KRM Yönetim Danışmanlık A.Ş.'de Ortak ve Genel Müdür olarak çalışma hayatına devam etmektedir. 3 çocuk babasıdır.

Alper Işın'90

İstanbul Teknik Üniversitesi Metalurji Mühendisliği mezunudur. 22 yıldır çalıştığı Renault/Dacia Finans Departmanı'nda Genel Müdür Yardımcılığı görevini yürütmektedir. 1 kız çocuğu babasıdır.

Sinan Kurmuş'91

Harvard Üniversitesi Sosyal Bilimler Bölümü'nden 1996 yılında Magna Cum Laude derecesiyle mezun olmuştur. Reklamcılıkla başladığı çalışma hayatına pazar araştırması, gıda üretimi, hızlı tüketim ürünleri, gıda perakendesi, risk sermayesi, tarım, telekomünikasyon, gayrimenkul sektörlerinde bazen yönetici bazen girişimci olarak devam etmiştir. İş hayatına paralel olarak Bilgi Üniversitesi İletişim Fakültesi'nde okutmanlık, Açık Radyo'da programcılık, seçim kampanyası yöneticiliği, yazılımcılık, basketbol antrenörlüğü, amatör veri bilimciliği ve sivil toplum gönüllülüğü gibi kişisel projelerini devam ettirmiştir. Halen Nef Global şirketinde genel müdürlük görevine devam ediyor. Sivil toplum alanındaki aktif katkılarını da Köy Okulları Değişim Ağı, Saint-Joseph'liler Derneği ve TESEV'de sürdürüyor.
1 çocuk babasıdır.

Kayra Üçer'93

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunudur. Georgetown Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde Hukuk yüksek lisans çalışmasını tamamlamıştır. Hergüner Bilgen Özeke Avukatlık Ortaklığı'nın Şirketler Hukuku alanında faaliyet gösteren ortaklarındandır. Aralarında satın alma ve birleşmeler, iş hukuku, rekabet ve yolsuzlukla mücadele konularının da bulunduğu Şirketler Hukuku'nun tüm alanlarında geniş kapsamlı projelerde yer almaktadır. Evli ve 2 çocuk babasıdır.

Serbülent Burak Oğuz'94

Bilgi Üniversitesi İşletme Bölümü ve University of Portsmouth'da double major B.A mezunudur. 2000-2014 arası ev tekstili alanında aile şirketi Tülmen Tül Mensucat A.Ş'de ihracat müdürü olarak görev almış, 2015'te Trendy-Tex Odessa Ukrayna 'da ev tekstili üzerine şirket açmış ve hala Genel Müdür olarak profesyonel hayatına devam etmektedir. Ayrıca, 2015'ten beri RISVAS LAW Atina - Yunanistan'da Golden Visa danışmanlığı yapmaktadır. 1 çocuk babasıdır.

Şebnem Yaşaroğulları'96

Boğaziçi Üniversitesi Moleküler Biyoloji ve Genetik mezunudur. 20 senedir farklı uluslararası ilaç firmalarında hem teknik hem de liderlik görevlerinde bulunmaktadır. MENE Health Group bünyesinde çalışma hayatına devam etmektedir. Aynı zamanda profesyonel eğitmenlik/koçluk yapmaktadır. 1 çocuk annesidir.

Pelin Çelikkan Gençağa'98

Boğaziçi Üniversitesi Uluslararası Ticaret Bölümü mezunudur. 2003'ten beri Bunge Gıda firmasında operasyon, ticaret, iş geliştirme, finans, tedarik zinciri ve İK departmanlarında rol almış olup; halihazırda Türkiye ve Endüstriyel Operasyonlar Orta ve Doğu Avrupa & Karadeniz İnsan Kaynakları İş Ortağı olarak çalışmaktadır. Evli ve 2 çocuk annesidir.

Ömer Atakan'89

Mimar Sinan Üniversitesi İç Mimarlık ve UCLA Sinema-Televizyon masterını tamamlamıştır. 1998-2008 yılları arasında Yeditepe, Maltepe, Beykent, Doğuş, İstanbul Teknik Üniversitelerinde, Mimarlık ve İletişim Fakültelerinde lisans ve yüksek lisans programlarında mimari görselleştirme, web tasarımı, masaüstü yayıncılık ve 3 boyutlu animasyon dersleri vermiştir. 25 senedir kendi firmasında eşiyle beraber mimarlık-iç mimarlık hizmeti vermektedir. 1 çocuk babasıdır. Daha önce 3 kez Saint-Joseph'liler Derneği Yönetim Kurulu'nda görev yapmıştır. 1870 limitli olarak üretilen, Saint-Joseph Cahier des Membres Palmares (1915-2015) kitabının editörlüğü ve proje koordinatörlüğünü yapmıştır.

Ali Cem Gülmen'93

Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunudur. Türkiye Etik ve İtibar Derneği'nde Araştırma ve Yayın Direktörlüğü görevini yürütmektedir. 1 kız çocuğu babasıdır.

Burak İlgün'93

Galatasaray Üniversitesi İşletme Bölümü mezunudur. Savunma sanayi alanında faaliyet gösteren bir şirketler grubunda Yönetim Kurulu Üyesi'dir. 2 çocuk babasıdır.

Hande Ovacık'97

Marmara Üniversitesi İşletme Yönetimi ve Université Panthéon Sorbonne MBA mezunudur. Arkas Holding'de Uluslararası İletişim Grup Müdürü görevini yürütmektedir.

Zeynep Ağın'98

Galatasaray Üniversitesi İktisat Bölümü ve Galatasaray Üniversitesi Finansal Ekonomi yüksek lisansı mezunudur. Uzun yıllar GSU Mezunlar Derneği Yönetim Kurulu'nda çalışmıştır. Sırasıyla Volvo Finansal Hizmetler, Sanofi İlaç ve Henkel'de çalıştı. 7 senedir Diversey'de MEA Bölgesi Kredi Risk Lideri olarak görev yapmaktadır.

Müge Saruhan Altınkaya'99

Galatasaray Üniversitesi Siyaset Bilimi ve Kamu mezunudur. 2010 yılından beri çalıştığı Club Med'de İnsan Kaynakları Müdürü görevini yürütmektedir. Evli ve 2 çocuk annesidir.

Ayşegül Gökçe Baykal'05

Koç Üniversitesi Ekonomi Bölümü'nü bitirdikten sonra 5 sene kadar yatırım bankacılığı (birleşme ve satın almalar) alanında Yapı Kredi'de çalışmıştır. 2015 yılında UniCredit Viyana'da expat olarak göreve başlamıştır. Son 4 senedir yine UniCredit Avusturya bünyesinde (Schoellerbank AG) özel bankacılık alanında Türkiye masasından sorumludur.

Zeynep Serim'05

Bahçeşehir Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Queen Mary University of London'da Uluslararası Ticaret Hukuku yüksek lisansını tamamlamıştır. Erdem & Partners Hukuk Bürosu'nun ortaklarındandır. Ticaret hukuku, uluslararası ticaret hukuku, uluslararası tahkim, borçlar hukuku, gayrimenkul ve inşaat hukuku, iş ve sosyal güvenlik hukuku alanlarında yerli ve yabancı müvekkillere hizmet vermektedir. İstanbul Barosu, Queen Mary Mezunlar Derneği ve Büyük Kulüp üyesidir.

Can Efe Şekerci'07

Kocaeli Üniversitesi İktisat Bölümü'nden 2012 yılında mezun olmuştur. 2012-2017 yılları arasında Tofaş bünyesinde FIAT Pazarlama İletişimi Uzmanı olarak görev yapmıştır. 2017 yılından itibaren kariyerine Tofaş Spor Kulübü'nde Pazarlama ve İletişim Menajeri olarak devam etmektedir. Basketbol İçin Destek ve Eğitim Vakfı (BİDEV) mütevelli heyeti üyesidir. Saint-Joseph'liler Derneği'nde daha öncesinde 2017-2021 Yönetim Kurulu'nda görev almıştır.

Derneğin Kuruluşundan 50. Yılına Selamlar

Ertuğrul CEYLAN'43
Saint-Joseph'liler Derneği Kurucu Üyesi

1870'den bu yana Saint-Joseph'ten yetişenler, dernek kurma gereksinimi hissetmişler ve 1940'lı yıllarda da diğer okullardan da esinlenerek, kendi aralarında toplanarak mezunlar arasındaki dayanışmayı sağlamak, okula ve öğrencilerine yardımcı olmak, kültürel ve sosyal bakımdan gelişimlerine destek olmak amacıyla bir dernek kurmuşlardı.

Saint-Joseph Lisesi'nden Yetişenler Derneği

İlk Genel Kurul, 1943 yılında Kadıköy Halkevi'nde 40-50 mezunun katılımı ile gerçekleşmiş ve Dernek Başkanlığına Bülent Kozlu getirilmişti. O günlerin aktif Saint-Joseph'lileri Mustafa İnkaya, Behiç Başaran, Doğan Torunoğlu, Orhan Zeren gibi ağabeylerimiz, uygun bir lokal temini için kolları sıvamış ve Altıyol'daki ayakkabıcı Tahsin'in dükkanının arkasındaki 1 oda ve 1 salondan ibaret yeri kiralamışlardı.

Bu lokal, çok rutubetli ve havasızdı. Her yönetim kurulu toplantısından sonra hepimizin başı ağrırdı! Allah selamet versin, yaşça en büyüğümüz Mustafa İnkaya da konuşmayı sevdiğinden toplantılar uzun sürer ve baş ağrılarıyla çıkardık. Ancak Behiç adeta bir komedi aktörüydü. Toplantıdan sonra Mustafa Bey gidince onun taklidini yapar, hepimizi neşelendirirdi. İkinci Genel Kurul'da başkanlığa Mustafa İnkaya, üyeliklere de Behiç Başaran, Ertuğrul Ceylan, İlhan Alkan, Orhan Zeren, Fazlı Akgün, Orhan Celil Alper, Dr. Yılmaz ve Orhan Elam seçilmişlerdi.

Bir Petit Pain'den... M. Matalon, Ertuğrul Ceylan, Doğan Torunoğlu, Necdet Erentok, Selçuk Somer, Mutahhar Yumlu.

Okul Müdürü Frère Laurent'ın yardımıyla Moda Cem Sokağı'ndaki kilisenin Başrahibi Père Lorencien'den kilisenin yanındaki iki katlı ahşap bina, derneğe lokal olarak aylık 30 Lira kirayla kiralandı. Harabiyete terk edilmiş bu bina, yönetim kurulundaki üyelerin aralarında topladıkları 20.000 lira ile tamir edilmiş ve Mustafa İnkaya'nın Sokoni (Mobil) Şirketi'nden hibe olarak aldığı beyaz boya ile boyanmıştı ve çok da sevimli bir lokal olmuştu.

Petit Pain

Bu dönemin bizlere kazandırdığı önemli bir konu da Petit Pain geleneğinin başlaması... 1944 yılında yönetim kurulunun önerisi ve okulun da desteği ile Petit Pain töresi başlamış oldu. Bunun kısa hikayesi de şöyle: Eski mezunlardan küçük bir heyet, Frère Olivier'i ziyaret ederek bu yoldaki isteklerini açıkladı. Yılda bir, yaz aylarında eski mezunları bir araya getirecek yemekli bir toplantı yapmak üzere okulun yemekhanesi ve bahçenin tahsisini istedik. Frère Inspecteur bu isteğimize karşı bu yerleri kullanabileceğimizi, ancak yemek veremeyeceklerini söyledi. Biz de düşündük ve kabul ettik.

Bizim ev okula yakındı, Şair Latifi Sokağı'ndaydı. Yemeği bizim evde hazırlayarak okula taşıyabilirdik. Nitekim, evi ikna ettikten sonra Özbek pilavı pişirdik ve koca tencereyi okula taşıdık! Yemek keyifli geçti, bahçeye çıkarak sohbet ve spor yaptık. Saat dörtte ne görelim, Frère Inspecteur her zamanki gibi Petit Pain sepetini hazırlatmış ve çan çalarak bizleri çağırıyor! Biz de eskiden olduğu gibi sıraya girdik, ekmeklerimizi aldık. Ancak bugüne mahsus birer de çikolata ikram ediliyordu. Böylece Petit Pain geleneği başlamış oldu. Bu arada derneğe dönersek, Saint-Joseph Lisesi'ne bir kitaplık kazandırmak için gerekli maddi imkanı sağlayabilmek amacıyla, lokaldeki aylık müzikli organizasyonu İlhan Banguoğlu yapardı. Ümit'in piyanosu, Necdet-İncilay Erentok çiftinin düeti, anılardan silinmeyecek izler bırakmıştı.

Derneğin yıllık Yaz Balosu, Suadiye Gazinosu'nda yapılırdı ve dillere destandı. Ayrıca kış aylarında da Taksim Gazinosu'nda Notre Dame de Sion'la beraber çay partileri yapılırdı. Bu toplantılar, Frèrelerin nezaretinde cereyan eder ve alkollü içki içilmezdi. Dernek lokalinin bahçesi de ışıklandırılınca lokal sosyal faaliyetlere ve spora daha uygun bir duruma gelmişti. Ancak özellikle basketbol öne çıkınca, Saint-Joseph Spor Kulübü'nün kurulması gündeme gelmişti. Daha sonra Gökşin Sipahioğlu'nun teşvikiyle Kadıköyspor kuruldu. Bu gelişme, 1940'larda kurulan derneğin sonunu hazırladı. Bu arada Mustafa İnkaya, Ankara'ya tayin oldu ve dernek

başkanlığına eski mezunlardan Feridun Verdi ağabeyimiz getirildi. Yönetim Kurulu'nda da M. Matalon (Saint-Joseph'in efsane matematik hocası), Ertuğrul Ceylan, Semih Urkon, Martin Kapamacıyan yer aldılar.

1950'de dernek, Opera Sineması içindeki odaya taşındıysa da buradaki faaliyeti pek uzun sürmedi. 1956'dan 1970'e kadar üyeler çoğunlukla sınıf ve promosyon yemekleri ile yetindiler. Ankara'daki faaliyete gelince, 1966 yılında Büyükelçi Pertev Subaşı, Washington Restoran'da Ankara'da bulunan Saint-Joseph'liler ile İstanbul'dan davet edilen Frèreleri bir araya getiren bir toplantı düzenledi. 1967'de de tekrarlanan bu gece, 1969'dan 1976'ya kadar belirli tarihlerde Ankara'da Hotel Dedeman'da Aydın Güler tarafından organize edilerek tekrarlandı.

Saint-Joseph'in 100. Kuruluş Yıldönümünü Kutlama Derneği

Saint-Joseph'in 100. kuruluş tarihinin yaklaşması, on dört yıllık sessizliğin de sonu oldu. 1969 yılında bir gün Mobil Oil Corporation şirketinin Pegasus Evi'ndeki büromda (o sırada Türkiye'deki Mobil şirketlerinin hukuk müşaviriydim) çalışmaktayken, sekreterim iki ziyaretçimin geldiğini söyledi. Misafirlerimi karşılayınca hayret ve sevinçle karışık bir duyguya kapıldım. Çünkü gelenler Frère Paul ile Frère Caporal'di. Okul Müdürü olan Frère Caporal, bizden üç dört sınıf küçüktü. Dernek faaliyetlerinde çok değerli hizmetleri olmuştu. Frère Paul da okulda benim 7. ve 8. sınıflarda sevdiğim hocam olmuştu. Ziyaretlerinin Saint-Joseph'in 100. kuruluşu ile ilgili olduğunu ve benden bunun organizasyonunu yapmamı istemeye geldiklerini söylediler. Böyle bir çalışmayı şerefle kabul ettiğimi söyledim ve derhal faaliyete geçeceğimi bildirdim.

Bu organizasyonda arkadaşlarla önce kurucu heyeti tespit ettik: Ertuğrul Ceylan, Selçuk Somer, Nihat Özkal, Necdet Erentok, Pierre Caporal, Henry Matalon, Orhan Ersanlı, Rıza Akter, Nejat Ceylan, Kenan Öziç, Ergün Tunalıgil, Orhan Alper, Doğan Torunoğlu ve Tali Köprülüler.

100. yıldönümünde bir echasse maçı. 20 Eylül 1970, öndeki oyuncu Ertuğrul Ceylan.

Echasse maçında M. Matalon hakemlik yapıyor.

Önce bu amaçla ilgili bir 100. Yıldönümü Derneği kurduk. Bu organizasyonu yönlendiren hocalarımız ise Fr. Önesime, Fr. Lucien, Fr. Alfred, Fr. Olivier, Fr. Caporal, Fr. Paul ile Hidayet Reel, M. Matalon, Vehip Ata Tanla, Mualla Hanım ve Şevket Rado idi. Saint-Joseph'in Kuruluşunun 100. Yıldönümü Derneği, Taksim Gazinosu'nda çok başarılı bir balo tertip etmiş ve kurulacak yeni derneğin de habercisi olmuştu. Bu dernek, 29 Nisan 1970 tarihinde kuruldu.

1971'de kurulan son Saint-Joseph'liler Derneği

Bundan kısa bir süre sonra Saint-Joseph'li Rüçhan Alpansü'nün Taksim'deki Hitit Oteli'nde toplanan kurucu heyet, 1971 yılında son Saint-Joseph'liler Derneği'ni kurdu. Kurucular: Prof. Fikret Narter, Prof. Selçuk Somer, İzzet Mühürdaroğlu, Ertuğrul Ceylan, Prof. Haluk Cillov, Pierre Caporal, Necdet Erentok, Nihat Özkan, İlhan Ersanlı, Tevfik Tüzünkan, Rasim Gülmen, Yıldırım Kılkış, Candan Saydam, Ateş Vuran, Nejat Ceylan, Doğan Torunoğlu, Burhanettin Haşal, Mehmet Özdeniz, Alp Özalp ve Demir Kısakürek.

Şimdiki dernek, başındaki zorluklara rağmen yol almaktadır. Yönetimde çalışan arkadaşlara başarılar dileriz. Bu vesile ile bizlerin iyi birer Saint-Joseph'li olmamız için emeği geçen, fedakarlık örneği değerli Frèreler ve öğretmenlerimize şükranlarımızı sunar, hayatta olanlara sağlık ve mutluluk, ebedi aleme göç etmiş olanlara rahmet dileriz.

Saint-Joseph'lilik ruhunun gelişmesi, tüm camiaya yayılması ve ahenkli bir birliğin kurulması için çaba sarf eden bütün ağabey, arkadaş ve kardeşlerimizden hayatta olanlara huzurlu ve başarılı bir ömür diler, aramızdan ayrılanları rahmetle anar, tüm Saint-Joseph camiasının esenlik içinde yaşamasını dileriz.

Not: *Bu metnin hazırlanmasında değerli Aydın Güler'in 15 Mart 1989 tarihli çalışmasından büyük ölçüde faydalandım. Kendisine teşekkür borçluyum.*

Saint-Joseph'liler Derneği Eğitim Bursu

İstanbul Özel Saint-Joseph Lisesi, 150 yıldır görünenle yetinmeyen, görünmeyenleri fark etmek için okuyan, düşünen, araştıran, mevcut koşulları sorgulayan, topluma karşı görev ve sorumluluklarının bilincinde olan, zihnen ve bedenen diri bireyler yetiştiriyor.

Saint-Joseph Lisesi mezunları da; çocukluk ve gençlik dönemlerinin en zor günlerini geçirdiği sınıflarda okuyan genç kardeşlerinin, derslerin verdiği yorgunluğun yanında bir de ailesinin maddi imkansızlıklarını düşünmek zorunda kalmamasını sağlıyor.

Saint-Joseph'liler Derneği, az çok demeden yapılan bağışları ülkemizin yarınları olan Saint-Joseph'li genç kardeşlerimizin öğrenim ücretlerinin karşılanması için lise müdürlüğüne aktarıyor. Öğrenim ücreti sadece eğitim giderlerini karşılıyor, yani eğitim dışındaki kıyafet, tablet, kitap, servis, yemek ve diğer hizmetlerin bedelini aileler üstlenmeye devam ediyor. Bu zor günlerde yapacağınız bağışlar, camianın dayanışma ruhunun en güçlü yansımaları olmaya devam edecek.

Görev yaptığı süre boyunca çok sayıda öğrencisinin hayatına dokunan değerli öğretmenlerimiz Mişel Tagan, Gündüz Diriker ve sıra arkadaşlarının destekleriyle ismini yaşattığı mezunlarımız Kaan Onuk'93, Sinem Akay'03 adına 2019 yılında 70.000 TL, 2021 yılında 9.375 TL, Ahmet Gürcan'85 adına 2020 yılında 60.625 TL, 2021 yılında 12.950 TL, Cher Frer Pierre Caporal'47 adına ise derneğimizin 50. yılında 74.903 TL, öğrenci kardeşlerimizin eğitim giderlerini karşıladı.

Süreç nasıl ilerliyor?

Burs yönetmeliğimize göre, eğitim bursundan yararlanacak öğrencilere Lise Müdürlüğü karar veriyor. Her yılın Nisan ayında Lise Müdürlüğü, başarı ve ihtiyaç ölçeğinde yaptığı değerlendirme sonucu Dernek Yönetimine kaç öğrencinin, ne miktarda bursa ihtiyacı olduğunu bildiriyor ve bu doğrultuda ilgili aktarımlar gerçekleşiyor.

2020 yılında yapmış olduğunuz bağışlar, 2021-2022 yılında 4 öğrencinin öğrenim ücretine katkı sağladı ve olanakları sınırlı aile bireylerinin omuzlarındaki yükü biraz olsun hafifletti. 2021 yılında yaptığınız bağışlar ise, 2022-2023 yılında katkı sağlayacak.

Daha önce eğitim bursuna katkıda bulunmadıysanız, internet sitemiz üzerinden basit bir işlemle aylık cüzi bir miktar belirleyebilir, siz de bağışçılar arasında yerinizi alabilirsiniz. Detaylar görsellerde mevcuttur.

Genel Eğitim Bursu

Ahmet Gürcan Eğitim Bursu

Pierre Caporal Eğitim Bursu

1943 mezunları 50. yıllarını kutlarken... En soldan itibaren Doğan Torunoğlu, Ratip Erensoy, Bülent Kuran, Zuhal Erkmen, Ertuğrul Ceylan, Selçuk Somer, Baki Çetinor, İlhami Nasuhioğlu.

Saint-Joseph'liler Derneği'nin Tarihi:

Saint-Joseph'lilerin üçüncü dernek çabası artık yarım yüz yıldır ayakta

Ahmet Hilmi HACALOĞLU'92
Gazeteci

19. yüzyıldan bu yana Saint-Joseph'in mezun dernekleri

Bir okulu ekol yapan yalnızca öğretmenlerinin niteliği, verdiği eğitimin kalitesi, binası, bahçesi ve objektif koşullarının mükemmelliği değildir. Elbette bunlar olmadan olmaz ama bir de mezunlarının birbiriyle iletişimi, birlikte davranma kapasitesi ve tabii okullarına aidiyet hissetmesi de asla ihmal edilmez bir etkendir.

Kadıköy'ün bir buçuk asırlık görkemli 'kolej'i Saint-Joseph, uzun yıllardan beri mezunlarının birbiriyle dayanışma gösterdiği derneği ile de benzerlerinden farklı bir yerde duruyor. Dahası var, her ne kadar sonra kapanmış olsa da Saint-Joseph mezunlarının kurmuş olduğu ilk derneğin tevellüdü bırakın Cumhuriyet'ten eski olmayı, 20. yüzyıldan bile daha önceye tarihleniyor.

Kolejin ilk mezunlar derneği ''Amicale''

Hepimiz tarafından kolejin hafızası olarak kabul edilen Saint-Joseph'in Öyküsü'nün birinci cildini kaleme alan Frère Ange Michel, eski mezunların bir araya geldiği —Türkçe'ye "Dostluk Derneği" olarak çevrilen— Amikal'e dair ilk belgeleri yayınladı. O gün bugündür, Saint-Joseph mezunlarının kurduğu ilk mezunlar derneğinin —Amicale des Anciens Elèves de Saint-Joseph— 1893 ile 1930 arasında var olduğunu biliyoruz. Zira bu tarihler arasında lisemize özgü onur belgesi olan "ikinci mention d'honneur"ü Türkçe ifadesiyle Amikal vermiş.

Her yıl okulda bir yemekte bir araya gelen mezunlar, bugün olduğu gibi maddi durumu yetersiz öğrencilere de burs desteği vermişler. Frère Rhodien Henri, 1906 yılında yazdığı bir mektupta, o yıl okulda Amikal üyelerine verilen yemekte -ki aslında bu bir ziyafet- sosis, tereyağı, sardalya, turptan oluşan ordövr ile birlikte makarna, kuzu kızartma, bonfile, gravyer peynir, kırmızı şarap, beyaz şarap, likör ve şampanya sunulduğunu gösteriyor. Aslına bakarsanız krallara layık bir menü...

Saint-Joseph mezunları bursları hiç ihmal etmedi

Başka bir belge de 1908 yılında altıncı sınıf öğrencilerinden Philippe Apéry'ye en az iki yıl sürecek burs verildiğini gösteriyor. Bu güzel ananenin bizlerin Petit Quartier ve Grand Quartier günlerinde olduğu gibi günümüzde de çeşitli veçhelerle sürüyor olması, aslında mezunlar derneğinin ne kadar önemli olduğunun da göstergesi.

Bu bahsi kapatmadan, Amikal'in yalnızca Kadıköy'deki kolejimizle sınırlı olmadığının da altını çizmek gerekiyor. Lasalyen okulların önemli bir geleneği olan mezunlar arasındaki iletişim yalnız okul içinde değil, okullar arasında da özellikle imparatorluk döneminde devam etmiş. Bu bağlamda, Yakın Doğu'daki Lasalyen okulları Amikal'inin genel kurulunun 1897'de Kadıköy'de yapıldığını da not düşelim.

1943 mezunları olmasaydı, Saint-Joseph'ten Yetişenler Derneği olmazdı

Genç Cumhuriyet'in tevhid-i tedrisat için eğitimde attığı adımlar elbette yalnız okulu değil, okulla mezunlar arasındaki ilişkiyi de bir miktar değiştirdi. Aslında geleneksel kıyafetleri "soutane"ın yasaklanması sırasında okulu satma aşamasına kadar gelen Frerler, mezunlarla ilişki kurmalarının başlarına sıkıntı açabileceğinden endişe ediyorlardı. Ama aralarında Ertuğrul Ceylan'ın da bulunduğu 1943 mezunları, okuldan kopmak istemiyorlardı. Eski günlerdeki gibi okulda toplanma isteklerine okul yönetimi olumlu yanıt verdi, ancak yemek verilmeyecekti. Sonrasını Begüm Kestanecioğlu'97'nun Ertuğrul Ceylan'la yaptığı röportajdan dinleyelim:

"Bizim evimizde, büyük tencerede etli pilav hazırladık. Kalabalık bir grupla yemek yedik, bahçede oynadık. Saat 16.00'da Frère Inspecteur ekmek sepetini getirdi, zili çaldı, ekmek dağıtımı başladı. Yani mahcup oldular ve desteklemeye başladılar. Bunu her sene tekrarlamayı ve adını 'Petit Pain' koymayı teklif ettim."

Soldan sağa üst sıra Jak Alfandari, Fehmi Nuhoğlu, Şemsettin Üstündağ, Tümay Birsay; alt sıra Taner Mustafaoğlu, Pierre Caporal, Selçuk Somer, Tunç Uluğ.

Gürsel Göncü, Pierre Caporal, Alp Aksudoğan, Ender Üstüngel.

1943 mezunları okulun endişelerini o gün kırarken, hem yeni mezunlar derneğinin temellerini atıyor hem de Petit Pain geleneğini tarihimize altın harflerle kazıyorlardı. Ertuğrul Ceylan'ın genel sekreterliğini yaptığı Saint-Joseph'ten Yetişenler Derneği'nin ilk başkanı Mustafa İnkaya oldu. Önce Altıyol'da bir ofis tutuldu, sonra Cem Sokak'ta Assomption Kilisesi'nin yanındaki iki katlı bina dernek binası yapıldı.

Saint-Joseph'in efsane öğretmenlerinden Hanri Matalon, Necdet Erentok, Behiç Başaran gibi isimlerin de omuz verdiği "Yetişenler Derneği", binanın yine Saint-Joseph'liler tarafından kurulan Kadıköyspor'a (sonradan Efes Pilsen Spor Kulübü) devredilmesiyle eski şaşalı günlerinden uzaklaştı; en son genel kurulda yeterli çoğunluk sağlanamayınca, 1956'da kendisini feshetti.

Frère Caporal'in dernek üzerindeki emeği unutulmaz

Saint-Joseph'lilerin üçüncü dernek çabası, artık yarım yüz yıldır ayakta. Saint-Joseph'liler Derneği'nin son fikir babası, bu yılın başında kaybettiğimiz, bizim kuşağın ebedi "Cher Frère Directeur"ü Raymond Caporal oldu. 1968'de öğrenci ve öğretmen olduğu koleje müdür olan Frère Caporal, iki yıl sonra yapılacak yüzüncü yıl kutlamaları için öğrencilerle temas etti. Bu temas, Saint-Joseph Lisesi Yüzüncü Yıl Kutlama Derneği'nin kurulmasına yol açtı.

13 Mayıs 1970'de geniş katılımla gerçekleştirilen Petit Pain, birçoklarının umudunu yeniden yeşertti ve Fikret Narter, Selçuk Somer, Ertuğrul Ceylan, Necdet Erentok, Tevfik Tüzünkam, İlhan Ersanlı, Haluk Cilov, Yıldırım Kılkış, Ateş Vuran, Mehmet Özdeniz, Demir Kısakürek, Candan Saydam, Nejat Ceylan İzzet Mühürdaroğlu ve tabii ki Pierre Caporal, Saint-Joseph'liler Derneği'ni kurdu.

"Özgürlük, eşitlik, kardeşlik' yolunda bir dernek

1985 yılında okula kapalı spor salonu yapılmasına yardımcı olan dernek, asıl sıçramayı Selçuk Somer ve Tunç Uluğ'un başkanlık dönemlerinde, yine Frère Caporal'in öncülüğünde yıllarca sebze üretilen Girardin Bahçesi'nin derneğe devredilmesi sonrası sosyal tesisin yapımıyla gerçekleştirdi. Tenis kortları, havuz ve tabii ki yeni mezunların ilgi odağı olan Çatı Bar, derneği çekim merkezi haline getirdi. Eski fizik laboratuvarı da yine Frere Directeur Caporal'in çabası, derneğin de katkısı ile Caporal Evi'ne dönüştürüldü. Saint-Joseph'liler Derneği, yarım asırlık geçmişinde öğrenci burslarını hiç ihmal etmedi, okulun ihtiyaç duyduğu her konuda elini taşın altına sokmaktan çekinmedi.

21 kişiyle kurulan Saint-Joseph'liler Derneği, bugün 2500'den fazla üyesi ile kolejin en büyük zenginliği. Özgürlük, eşitlik, kardeşlik şiarını bu topraklarda daha da kökleştirmek için Saint-Joseph'liler Derneği, çalışmalarını sürdürmeye devam ediyor.

Aramızdan Ayrılan Yönetim Kurulu Başkanlarımız

Dilek Gülmen / 1984 -1988 YK Başkanı Rasim Gülmen'48'in kızı

Babamın cenazesindeyiz. Tabutunun başında tek başıma bekliyorum. Henüz kimse gelmemiş. Son kez yanındayım. Biraz sonra sonsuza dek ayrılacağımızın hüznü ve bilinci içindeyim. Yaşamın ve ölümün karşısında boynum eğik, elim tabutun üzerinde, gözlerim yaşlı. Babamın neredeyse bir asırlık hayatını düşünüyorum. Yaptıkları, bıraktıkları, öğrettikleri, dokunduğu, değiştirdiği kaderler...

Yavaş yavaş insanlar gelmeye başladı. Sınıf arkadaşlarından bir kişi kalmış, Ayhan amca (Ayhan Cecan), oğlunun kolunda zorlukla yürüyor; kim bilir neler hissediyor, neler düşünüyor.

Gençler, yaşlılar, babamın yaşamlarına dokunmuş olduğu birçok insan... Ben tabutun başında beklerken Tevfik Ağabey geldi yanıma. "Dilek" dedi, "Bak ben sana ne anlatacağım. Yıllar önce sen Saint-Michel'den mezun olup, Fransa'ya gitmiştin. Baban o dönem Saint-Joseph'liler Derneği'nin başkanlığını yapıyordu. Bir toplantıda Saint-Michel Lisesi'nde müdür olan Monsieur Pierre Strub'u babanla tanıştırmak istedik." (Babam okula hiç gelmezdi, o kadar yaramazdım ki rahmetli annem giderdi şikayetleri dinlemeye)

"C'est monsieur Gulmen, le père de mademoiselle Dilek Gülmen" deyince adımı duyan saygıdeğer müdürüm, haklı olarak üç metre geriye sıçramış. Adamcağız adımı duymak bile istememiş anlaşılan. Ben bu hikayeyi babamdan da dinlemiştim. Tevfik Ağabey bana bunu tekrar anlatınca, tabutun başında gülüştük. Tam bir yaşam paradoksu oldu, gülmek ve ağlamak bir arada... Babamın da bir yerlerden kıskıs güldüğünü hissettim.

Ben küçükken babam bizi Petit Pain'lere götürürdü. Sınıf arkadaşlarıyla, ailelerle hep seyahatlere, tiyatrolara, pazar günleri yemeklere giderdik. Çocuklar hep birlikte büyüdük. Benim ille de kardeş okul Saint-Michel'de okuma inadım, sanırım bana babamdan geçmiştir. Onların kalıcı dostlukları, kocaman adamların yaptıkları haylazlıklar beni çok etkilemiştir. Birbirlerine hep yardım ettiklerini gördüm. Böylesi inanılmaz dayanışma kültürünün bana babamdan ve kendi okulumdan geçtiği aşikar.

Bu iki kardeş okul, diğer Fransız okullarına hiç benzemezdi. Çok farklı bir eğitim aldık, farklı bir şekilde yoğruldu hamurumuz. Başımıza gelen en güzel şey diye düşünmüşümdür hep. Bugün okul arkadaşlarımla kurduğum ilişkiler, babamın ilişkileriyle çok benzer. Babamın okul yaşamında kurduğu ilişkilerden öylesine etkilenmişim ki, onu sonsuzluğa uğurladığımız günün gecesi, yıllar önce genç yaşında kaybettiği can dostu, sınıf arkadaşı, Rıfat amca (Rıfat Nişancı) rüyama girdi. Hiç konuşmadan bana sarıldı ve gözleriyle bana babamın "oraya" vardığını ve rahat olduğunu anlattı. Ben böyle algıladım. Gördüğüm rüya gerçek miydi kimse bilemez ama bilinçaltım belki de babamın yalnız olmadığını, bilinmeyen bir yerlerde Saint-Joseph'li dostu tarafından karşılandığını anlatmak istedi ve beni böyle teselli etti.

O dönemin muhteşem güzellikteki insanlarının hiçbiri artık aramızda değil. Hepsi teker teker beyaz atlarına binip gittiler. Maymun amca, Sincap amca, Kurt Necmi, Cyrano Rasin (babamın burnundan dolayı okuldaki lakabı Cyrano de Bergerac idi), lakaplarını unuttuğum herkes ışıklar içinde uyuyun.

SIT TIBI TERRA LEVIS
"Que la terre vous soit légère!"

Saygıyla ve minnetle anıyoruz...

Mehmet Erentok'79 / 1971-1984 YK Başkanı
Necdet Erentok'47'un oğlu

Sevgili Saint-Joseph'liler ve Dernek Üyeleri;

Sene 1967, henüz ben ilkokul 4. sınıf talebesiyken, rahmetli babam Necdet Erentok'un Saint-Joseph'li amcalarımız sayılan arkadaşlarını tanıma fırsatım oldu. Bazen Nişantaşı'ndaki evimizde, bazen de arkadaşlarının evinde eşleriyle birlikte toplanır, acayip eğlenirlerdi. Yıllarca bir arada olmanın vermiş olduğu rahatlık, teyzelerimiz sayılan eşlerine de yansımıştı. Biz çocukları olarak onların anlattıklarını keyifle dinler, çok gülerdik. Özellikle Saint-Joseph'te geçen yıllar içerisindeki hikayelerini dinledikçe...

Neyse, seneler böyle hikayelerle geçe dursun, 1969 senesinde kendimi o çok gülerek dinlediğim hikayelerin geçtiği Saint-Joseph'te, hem de yatılı olarak buldum. 700 erkek elemanın bulunduğu bu platformda herkesin kendi hikayesini yazacağının garantisi vardı. Bildiğim kadarıyla Saint-Joseph'liler Derneği'ni kurma çalışmaları da bu yıllarda başladı ve toplantıların hafta sonlarına denk gelmesi nedeniyle de evimizde zaman zaman amcalarımızın ciddi konuşmalarına şahit olmuşluğum vardı. Öyle ki, okul müdürümüz rahmetli Frére Pierre Caporal ve Enspektörümüz rahmetli Frére Etienne de bu toplantılara katılırdı.

O dönemlerde çocuklar büyüklerin yanında oturmaz, "merhaba" der ve odalarına çekilirlerdi. Yani kısacası bu dernek nasıl kuruldu hiç haberim olmadı. 1971 senesinde kurulduğu haberini, babam bana 13 yaşındayken söyledi. O dönem SJ mezunları mevcudu 3000 civarında olmalı ki, sadece yüzde 10'u olan 300 mezun derneğe üye olmuştu. Anlayacağınız sıkıcı bir durum. Kurucu üyeler, bu camiayı bir araya getirmek için çok uğraşmış oldukları halde ilk başta pek ilgi görmemiş olacaklar ki, 10 üyeli bir genel kurul toplantısı sonrasında Kurucu Üye ve İlk Başkan Necdet Erentok (1971-1983), aşağıdaki dizeleri yazmış:

"İşittiniz mi dernek kurulmuş? 3000 kişiden 300 üye olmuş. İşittiniz mi sonra ne olmuş? Son genel kurul 10 kişiyle olmuş. Böyle giderse hapı yutarız, kapıları artık hepten kaparız. Birleşelim, kuvvetli olalım, Saint-Joseph'i dünyaya tanıtalım. Yaşa Saint-Joseph, yıllarca çok yaşa! Elbet geçecek tüm bunlar, başımız değecek arşa."

(Not: Bu dizelerin orijinalini, 17 Kasım 2021'de tiyatro yazdığı defterinin arka sayfasında hasbelkader buldum.)

50 yıl önce kurulan derneğimize, tüm emeği geçenleri ve aramızdan ayrılmış olanları buradan rahmetle anıyor, daha nice güzel yıllara "Birlikte el ele" diyorum.

Sevgi ve saygılarımızla...

Ateş Vuran'64
1993-1997 YK Başkanı

Saygıyla ve minnetle anıyoruz...

21 Eylül 1991 Pazar...
Dernek üyeleri, Caporal Evi'nin açılışında birlikte...

Kültür Komitesi Gençlik Kulübü

Kültür ve Sanat Etkinlikleri

Demir Alp SEREZLİ'67
Araştırmacı / Yazar (Emekli Yönetici)

Okul'un eski fizik laboratuvarı, 1991 yılında tamamlanan restorasyon çalışmalarından sonra "Caporal Evi" adını almış ve Derneğin yeni "yönetim merkezi" olmuştu. Ana kapıdan girildiğinde sağda toplantı salonu, solda ise çay salonu yer alıyordu. Bodrum katındaki su sarnıcı, sergi salonuna dönüştürülmüştü. Ahşap merdivenden üst kata çıkıldığında tam karşıya gelen oda Dernek Müdürü'ne, sağdaki salon "Saymanlık" ve "Halkla İlişkiler" bölümlerine ayrılmıştı. Soldaki salona ise, Frer Caporal'in kardeşi anısına yaptığı bağış nedeniyle Albert Caporal'in adı verilmişti.

12 Eylül Pazar günü açılışı yapılan Caporal Evi, "Dernek Yönetim Birimi"nin yanı sıra kültür ve sanat etkinliklerinin düzenlenmesi amacıyla oluşturulan "Kültür Komitesi"nin etkinliklerine de ev sahipliği yaptı. Dernek Başkanı Tunç Uluğ başkanlığında, Yönetim Kurulu Üyesi Tümay Birsay'ın sorumluluğunda görev yapan komite; Demir Alp Serezli, Işık Aydemir, Ergin Tansuğ, Rıza Akter, Kamil Kefeli ve Ural Kanık'tan oluşuyordu.

Komiteye bağlı kulüplerde görev alan gönüllülerce söyleşi, seminer ve konserler düzenlendi, yabancı dil "konuşma" sınıfları ve sergiler açıldı. Ebru, resim, takı atölyeleri oluşturuldu. Üst kattaki "Salle Albert Caporal"de ise üyelerin bağışlarıyla bir kütüphane kurulmuştu. Daha sonraki yıllarda giriş katındaki toplantı salonunda yeniden hizmete girecek olan kütüphaneye, genç yaşta yitirdiğimiz Gözde Sevinç'in adı verildi. Orhan Zeren'in yönetimindeki briç kulübü üyeleri ise, sonraki yıllarda Ev'in belki de en sadık müdavimleri arasında yer alacaklardı.

1991-2013 yılları arasında, katılımcı bir yaklaşım örneği sergilenerek düzenlenen "Kültür Komitesi" etkinlikleri, yalnızca Dernek üyelerinin değil, Kadıköylü kültür ve sanat dostlarının da ilgi odağı olarak hatırlanacaktır.

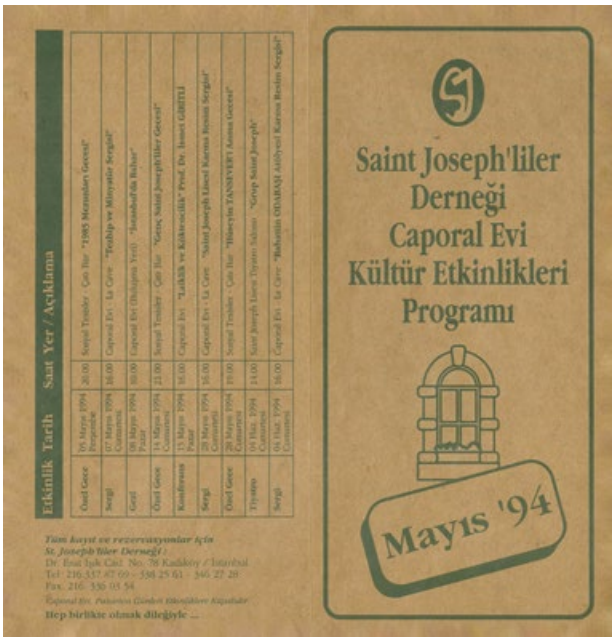

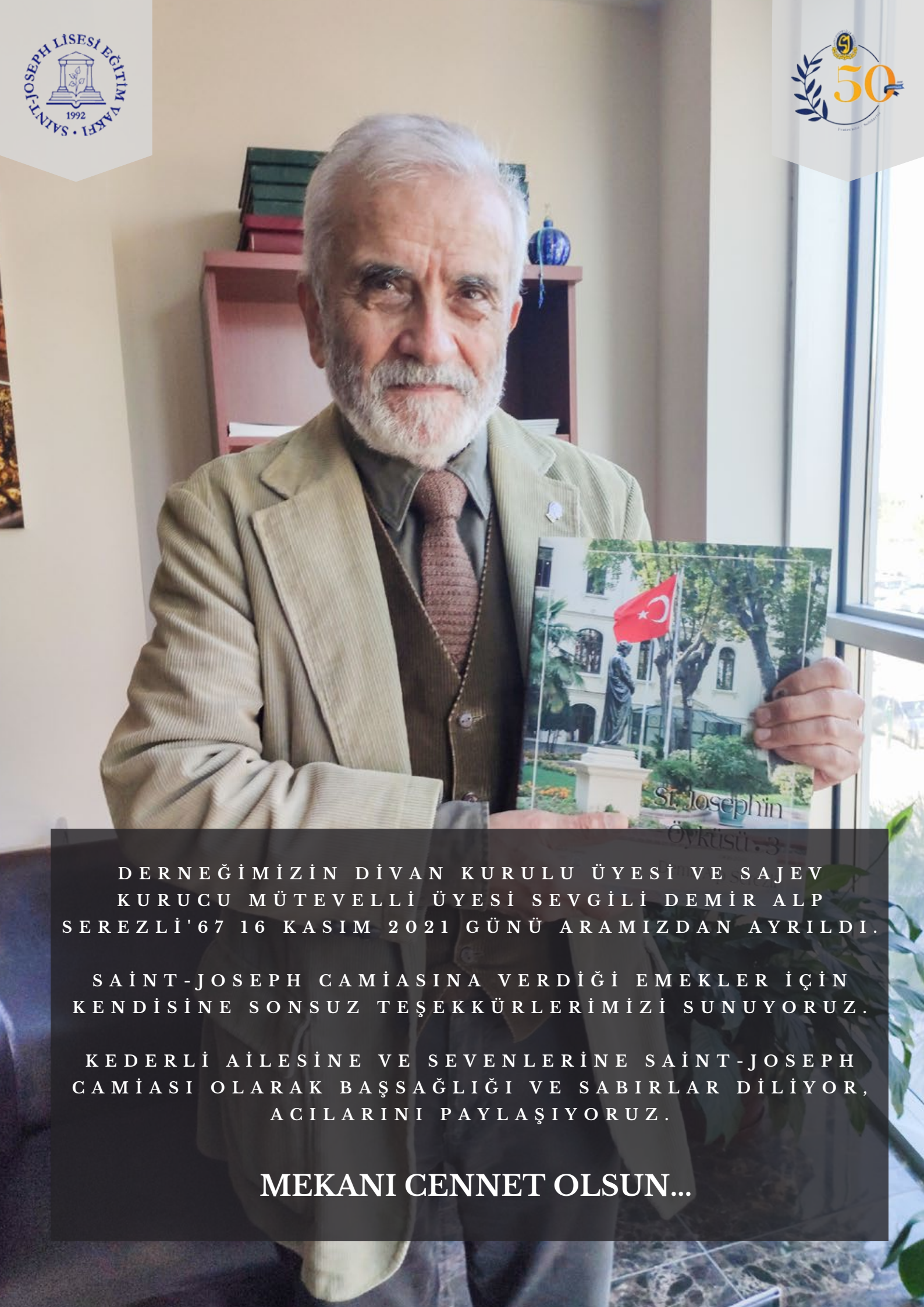

DERNEĞİMİZİN DİVAN KURULU ÜYESİ VE SAJEV KURUCU MÜTEVELLİ ÜYESİ SEVGİLİ DEMİR ALP SEREZLİ'67 16 KASIM 2021 GÜNÜ ARAMIZDAN AYRILDI.

SAİNT-JOSEPH CAMİASINA VERDİĞİ EMEKLER İÇİN KENDİSİNE SONSUZ TEŞEKKÜRLERİMİZİ SUNUYORUZ.

KEDERLİ AİLESİNE VE SEVENLERİNE SAİNT-JOSEPH CAMİASI OLARAK BAŞSAĞLIĞI VE SABIRLAR DİLİYOR, ACILARINI PAYLAŞIYORUZ.

MEKANI CENNET OLSUN...

Tümay Birsay Anlatımıyla

Casa d'Italia Günleri

Saint-Joseph'liler Derneği Genel Sekreteri (1985-1993 Dönemi)

Sayın F. Tümay Birsay'63 ile derneğin geçmiş dönemlerini konuştuk. Casa d'Italia günlerini detaylıca anlatan Birsay, en güzel anıları da paylaştı.

Öncelikle kendinizden biraz bahseder misiniz?

1970 senesinde Casa d'Italia binasında, Camera di Commercio Italiana in Turchia yani İtalyan Ticaret Odası'nda, İtalyan Kültür Merkezi'nin idari katında asgari ücrete yakın bir maaşla göreve başladım. İtalyanca hiç bilmiyordum. Mişel Tagan'la o zamandan beri tanışıyoruz. Çok yakın dostumdu, her şeyini bilirim. İtalyan Kültür Heyeti'nin başkanına beni önermesiyle bu işe başvurmuştum. Mişel bana her gün eşlik ederdi Yeşilköy'den, hafta sonu evimdeki eşyaları tamire yardım ediyordu. İtalyan Ticaret Odası'ndaki tek Türk bendim. Biraz zaman geçince sağdan soldan duymaya başladılar, gelen gidenimiz oldu. Meşhur bir cadde üzerinde ikinci kattayım. İtalyan Ticaret Odası Genel Sekreteriyim ama Fransızca Filoloji'yi bitirip gelmişim. Saint-Joseph gibi bir okuldan mezunum, yani İtalya'dan ya da Fransa'dan bir okul mezunu değilim. Sonra orada durum ilerledi ve gelen giden beni tanımaya başladı. Herkes benimle Fransızca konuşuyordu.

Şu efsanevi Casa d'Italia günlerinden biraz bahseder misiniz?

Ofisim, Rejans Rus Lokantası'na yakındı. Rejans'ın enteresan tarafı şuydu; bir taraftan İstiklal Caddesi'ne çıkarsın, öbür taraftan Meşrutiyet Caddesi'ne. Rejans ikisinin arasında sıkışmış, kimsenin fark etmediği gizli bir yer sanki. Orada oturduğum zamanlar bir iki kişiye rastladım; ona telefon, buna telefon derken benim dönemimin biraz üstü, biraz altı 80'e yakın arkadaş yemeğe geldi. Maliyeti yüksek ve tarihi bir yemek... Arkadaşları o yemek havası çok mutlu etti. 1963 mezunları ve yakın dönem mezunlar 20 sene sonra toplanmışız, o zamanlar 35 ila 40 yaşları arasındayız. Bir işe girmişiz, eğlenmişiz, evlenmişiz, çocuğumuz var veya yok. Fakat kimse Saint-Joseph'ten sonra bir araya gelmemiş, ilk defa 80 kişi toplanıyor. Hepsi belli yerlere gelmiş, belli vasıflar edinmiş kişiler. Herkes memnun kaldı, birbirimizin iletişim bilgilerini ve kartvizitlerini aldık.

Sabri Nemli, Alpay Ersöz, Tümay Birsay.

Tümay Birsay

Herkes halinden memnun mutlu, ancak Saint-Joseph'ten mezun olduktan sonra bir araya gelinmiyor; yer yok, fırsat yok, sebep yok, bahane yok. Okul yaptırma değil, bahçe yaptırma değil, düğün değil, dernek değil; bir vesile yok, hiçbir şey yok. Ve hiçbir şey olmadığı için burası profesyonel maksatlı bir toplantı değil. Yani siyasi bir ilim yok. Bir de okulun verdiği o yakınlığın 20 sene sonra yad edilmesiyle ikinci yemeği 1984 yılında gerçekleştirdik, ona emekli hocalarımız da geldi. Biz ikinci yemekte işi azıttık. Çünkü binamızın giriş kapısı Etap Otel'in karşısı, sol tarafına 20 metre gittiğin zaman yukarıdan aşağıya Asmalı Mescit. "Konsolosun haberi olsa atarlar beni buradan" dedim. Olmaz da laf olur, dedikodu olur, çünkü bir camia bu.

Dernekteki Genel Sekreterlik görevine başlama süreciniz nasıl gelişti?

O arada bizim Casa d'Italia binasının karşı sırasında, biraz aşağıda dernek yöneticileri toplantıya geliyorlarmış. Frère Caporal, Rasim Gülmen ve Aydın Güler ağabey bana, Casa d'Italia'ya geldiler. Dediler ki; "Tümay Bey, sen burada toplantılar yapıyormuşsun. Acaba sen ikinci bir dernek mi kuruyorsun?" Benim dernekle falan ilgim olmadığı gibi Saint-Joseph'liler Derneği olduğuna dair bir bilgim de yoktu. Ben evinden işine, işinden evine giden bir adamdım. Bir de kulüp yerimiz vardı aynı binada. Karşıda İtalyanların sinema-tiyatro salonunda sempozyumlar yapıyorum.

Aydın Güler beni samimi buldu, bana çok sevgi gösterdi. Ben de gencim, resmi bir kurumda çalışıyorum, genel sekreterim. İtalyanca bilmememe rağmen bütün işler benden soruluyor. Frère Caporal ve Aydın Güler ağabey beni sonra da özel ziyaret ettiler, yakınlık gösterdiler. Yakınlıklarını her zaman samimi olarak hatırlarım. Beni 1985 yılında Genel Kurul Toplantısı'na davet ettiler. Edgü Arpacı Koç'a gitmiş, Tunç ağabeyi bulmuş, davet etmiş. 1985'in Eylül-Ekim zamanı gibi bizim tiyatro salonuna girdim. Loş, karanlık… Baktım böyle iki sırada toplasan 8 kişi var yok. Oturdum, kimseyi tanımıyorum. Aydın ağabey geldi, böyle 4-6 cm arası bir kağıt parçası, belli ki dörde beşe bölünmüş bir sayfa, el yazısıyla isimler yazıyordu. Bana; "Tümay Bey, biz Genel Kurul'da çoğunluk sağlayabilecek toplantıyı tertip etmekten aciziz. Sen nasıl oluyor 80 kişi topluyorsun? Biz 10 kişi toplayamıyoruz" dedi.

Biz o kutuya para atar gibi attık kağıtları. 5 dakika sonra biri ayağa kalktı, "Efendim siz yönetim kuruluna seçildiniz" dedi.

Casa d'Italia Toplantıları

Dediler ki arka odaya gidelim. Ben yine kimseyi tanımıyorum, bir Rasim ağabeyi görmüşlüğüm var. Raymond, 1955'de ben okula girdiğim zaman o stajını bitirmişti, Fransa'dan yeni stajyer hocaydı. Namık Akyol var, Tunç Uluğ var, Rasim Gülmen var. Kapıda Saint-Joseph'liler Derneği yazıyor, girdik. Yarım domates kesildi, salatalar yıkandı ve bir tabağa kondu. Bu hizmeti yapanlar da bizim büyük ağabeylerimiz, şaşkınız. Buzdolabı açıldı, hiçbir şey yok. Sadece bir şişe rakı vardı. Ben zaten rakıyı sevdiğim için memnundum ve içildi rakı. Oradan buradan konuşuldu, hiç dernekle ilgili falan bir şey hatırlamıyorum. Yani ciddi hiçbir şey konuşulmadı. 1 saat sonra herkes dağıldı. Ben Tunç Ağabey'i ilk defa orada gördüm. 1 hafta sonra buluşalım dendi. Tabi yine aynı yer mi, aynı yer. Yine buluştuk, İtalyan Ticaret Odası'na ben Türk olarak gelmişim, Fransa'da okumuşum, orası da bizim Saint-Joseph gibi. Ben orayı reforme ediyorum. Buraya da geldim, seçildim, girdim.

Bu arada Dernek Üye Kayıt Defteri diye bir defter geldi elime. Dedim ki bir aktivite yaparsak buraya eleman lazım. Saint-Joseph'ten mezun herkes meslek sahibi olmuş, derneğin parası yok. O maaşa zaten kimse gelmez oraya, bir de Frère Caporal diyor ki dernekte çalışması için Saint-Joseph mezunu olacak. O da biliyor olmayacağını yok, o iş hikaye. Frère Caporal, "Ben tanımadığımı sokmam okula" dedi. Nasıl olacak? Ben iş sahibiyim, Tunç Ağabey iş sahibi, daha samimi değiliz aramızda. Herkesin işi var, gücü var, ailesi var, onları geçindiriyor. "Bir eleman istihdam etmemiz gerekiyor" dedim. Sonra yine domates kesildi, salatalık yıkandı, Tunç Ağabey orada konuşmaya girdi: "Beyler işin ciddiyeti kayboluyor. Bu domates yeme işini konuşmamız bittikten sonra yapsak daha güzel olmaz mı?" Ama ciddi söyledi, herkesin tabi yelkenleri indi. Tunç Ağabey hemen atıldı, dedi ki; "Tümay Bey'in bir yeri varsa, biz istediğimiz kişiyi alalım, istediğimiz parayı verelim. Arkadaşımız gelip sekreter olarak çalışsın." Ben "Olur" dedim. Biz hemen toparlandık. Hemen bir oda verdim, bizim Saint-Joseph'liler odası yaptık. Masası, halısı her şeyi temiz, sıfır eşyalar… Mutfağı var, salonu var, toplantı yeri var. Aşağı yukarı 1 hafta sonra ilk toplantıyı yaptık. O arada biz Tunç Ağabey'den çok şey öğrendik. Çok sertti, bilmem neydi demesinler. Koç Holding'in takdir ettiği işlerini, Tunç Ağabey bizim dernekte de uyguladı. İlk toplantı Zincirlikuyu, kendi yerim. Kiralık değil, kimseye tabi değiliz, mecbur değiliz.

Şükrü Ağabey, Moda Deniz Kulübü'nde de gece müdürlüğü yapıyor, onu aldık bir ara bizimle çalıştı. Bu arada yönetimde Tunç Ağabey, ben, bizim jenerasyondan Şemsettin Üstündağ, Namık Akyol, Rasim Gülmen var. Şemsettin de benim yan binamda reklam ajansı şirketinde mali işler müdürü. Hemen görev dağılımı yaptık. Başkan Rasim Gülmen değişmez, Tunç Ağabey başkan yardımcısı, ben de genel sekreter oldum. İçlerinde yeni yama ama yeni can olarak...

Toplantıları Zincirlikuyu'da haftada 2-3 kere yapmaya başladık. Bu sefer yönetim kurulundan olup olmamasına bakmadık. Kimleri çağırabilirsek, hepsini Saint-Joseph'lilik olayına davet ettik. Yani o yönetimdeymiş, bu değilmiş, yönetim kurulu söz sahibiymiş, aramızda bugüne kadar bu mevzu hiç olmadı. Hiçbir zaman çay ve kahveden başka bir ikram olmadı. Saat 6'da başlayan toplantılar, aşağı yukarı 11'de bitiyordu. Saat 11'de de büro personelim beni bekliyordu; pastırmasından lakerdasına kadar her şey balık pazarından, ikram son derece zengin. Bir sürü ağabeyimiz, canla başla her çağırdığımızda geldiler. Her toplantımız en az 15-20 kişi oluyordu. Senede bir kere genel kurul için 15 kişiyi bir araya toplayamayan dernekte, biz haftada 3 gün 10'ar kişiden muhtelif ağabeylerimiz ve kardeşlerimizle kaynaştık. Bu çok samimiydi. Korkunç bir üye kaydına başladık. Bunların hepsinin maliyeti var, bizim gelir giderimiz yok. 5 kuruş yok. Her şey benim bürodan yapıldı. Memur maaşına kadar... Tabii o zaman telefon ve sarı sayfalar dışında bir iletişim olanağı yok. Sabahlara kadar telefonlar edildi, o telefon ne kadar yazdı biliyor musunuz? Milyon, milyar o tarih için... Sabah akşam arıyorduk. Günde 100 kişiyi aradığınızı düşünün o zamanın tarifesiyle. Böyle şeylerin lafı bile olmazdı tabii. Fakat aktivite o kadar arttı ki, bizler de şaşırdık.

Bu arada Frère Caporal, Zincirlikuyu'ya taşındığımızdan itibaren 4 ay gelmedi. Küstü bize yeri götürdük diye. Yeri derken, bir şey taşımadık. 4 ay geçtikten sonra Frère Caporal, bir gün geldi toplantıya tabi. Tunç Ağabey; "Seni görmekten mutluyuz. Şayet yol zahmetli oluyorsa, yol masrafınızı da karşılayalım dernek olarak" dedi. Frère Caporal, "Ben gider gelirim" diye cevapladı. O kalabalığı görünce Frère Caporal'a da heves geldi. Haftada 3 kere yapılan toplantıların hepsine geldi.

Son olarak, bu toplantıların atmosferinden bahseder misiniz?

Zincirlikuyu'da ikinci toplantımız; İzzet Tarkan konuşuyor, o konuşuyor, bu konuşuyor. Konudan konuya geçiyorlar. Tunç Ağabey dedi ki, "Bu böyle olmaz." Niye olmuyor dedik, gayet güzel sohbet ediyoruz. "Oğlum" dedi; "Bir gündem yapmanız lazım, gündemsiz toplantı yapılmaz." Biz Tunç Ağabey'den gündemi öğrendik. Kimin sesi kuvvetli çıkarsa, ona göre gündem ayarlanıyordu.

"Madem hep Zincirlikuyu'da toplanıyoruz, ben de her zaman 5'te buraya geliyorum, geldiğimde gündemi bana söyleyin, ilaveler varsa gündemi okurken ilave yaparız, her şeyi konuşalım" dedi. Biz iş adamıyız ama bir kuruma bağlı değiliz. O yüzden Tunç Ağabey'den çok şey öğrendik. Onun bize yaptığı ağabeylikle kendi aramızda biz hiçbir zaman polemiğe girmedik. "Sen haklısın", "Ben haklıyım," "Benim dediğim doğru" konularına hiçbir zaman girilmedi. Her zaman birbirimize karşı son derece hürmetkar, son derece samimiydik. Konuşmalar bittikten sonra yemek, içecek, pasta ikramı olduğundan herkes de memnun olurdu. Bir an önce konuşma bitsin de karnımızı doyuralım istiyorduk.

F. Tümay Birsay röportajına katkılarından ötürü sevgili üyemiz Suna Baykam'97'a teşekkür ederiz.

Geçmişten Bugüne Saint-Joseph'liler Derneği

Ferdi TUNÇMAN'66
Önceki Dönem Dernek Genel Sekreteri (1988-1991 ve 1993-1997)
Tevfik TÜZÜNKAM'68
Dernek kurucu üyelerinden Divan Kurulu Başkanı

Saint-Joseph'liler Derneği'nin kuruluş çalışmalarında görev alan Sayın Ferdi Tunçman ve Tevfik Tüzünkam ile geçmişten bugüne Saint-Joseph geleneğini konuştuk.

Öncelikle biraz geçmişe gidelim. Ne zaman başladı Saint-Joseph yolculuğu?

Ferdi Tunçman: Saint-Joseph'ten 1966 yılında mezun oldum. Askerliğimi yaptıktan sonra gıda sektöründe önemli görevlerde bulundum. Çocukluğumda ailecek Suadiye'de yaşıyorduk. Hem Maarif Koleji'ni hem de Saint-Joseph Lisesi'ni aynı anda kazanınca babam Maarif Koleji'ne, annem ise Saint-Joseph'e gitmemi istedi. İki okulu da gezdikten sonra Saint-Joseph'in sportif faaliyetleri ve olanaklarından ötürü Saint-Joseph'i seçtim. Saint-Joseph'te o yıllarda büyük voleybol ve basketbol alanları vardı. İyi ki de Saint-Joseph'i seçmişim. Hiçbir zaman pişman olmadım.

Disiplin o yıllarda beni çok zorladı. 1966 yılında mezun olurken hiç unutmuyorum, fizik laboratuvarında masanın üzerine şöyle yazmıştım: "Geldik, gördük, gidiyoruz. Kalanlara dua ediyoruz…" Düşünün, o dönem disiplinden bu kadar bıkmıştım. Mezun oldum, askere gittim derken buralara hiç adım atmadım. Ta ki 1971 yılında dernek kurulana kadar... Hemen kayıt oldum. Mezunlar Derneği kayıt numaram 124'tür. O zamandan bu yana hem okulla hem de dernekle ilişkilerim sürdü. Şimdi bu yaşta bile Frère Caporal Sosyal Tesisleri'nde 65-66 mezunları olarak her Salı buluşuyoruz. Saint-Joseph Lisesi'nde her ne kadar büyük zorluklar yaşasam da o geçen yılların ve zorlukların hayatıma büyük katkı sunduğunu söyleyebilirim. Saint-Joseph'li olmaktan mutluluk ve gurur duyuyorum.

Tevfik Tüzünkam: Ben 1968 mezunuyum. Saint-Joseph'liler Derneği'nin kuruluş çağrısını yapan kişiyim ve kurucu üyelerinden biriyim. Saint-Joseph Lisesi Eğitim Vakfı'nın kurucu mütevelli üyelerindenim, ömür boyu mütevelli heyet üyesiyim. SAJEV Küçük Prens Okulları'nın ilk kurucu temsilcisi benim. Yani bütün bunlar diyor ki, 1968'de Saint-Joseph'i bitirdim, 1971'de yuvaya geri döndüm. Şu anda da Saint-Joseph'liler Derneği Divan Kurulu Başkanlığı'nı yapıyorum. Buradan hiç ayrılmadım. Dernek ve Vakıf Yönetim Kurullarında görev aldım. Ama her koşulda ve şartta bu camianın içerisinde yer aldım.

Neydi peki bu hiç bitmeyen Saint-Joseph büyüsü?

Tevfik Tüzünkam: Benim evim buraya çok yakındı. Kazanınca da tercihi Saint-Joseph'ten yana kullandım. Tabii sınav koşulları bugünkü gibi değil. Ben ve çoğu arkadaşım, test kağıdını ilk defa o sınavlarda gördük. Sonrasında İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde okudum. Fakat yine de hayatım boyunca nereden mezun olduğum sorulduğunda; "Övünmek gibi olmasın, Saint-Joseph'liyim" dedim hep. Camianın büyüsü mü içine çekti, yoksa ben mi çok angaje oldum bilmiyorum. Ama iyi ki Saint-Joseph'liyim.

Tevfik Tüzünkam ve Ferdi Tunçman

Ferdi Tunçman: Düşünsenize; ilkokulu daha yeni bitirmişsiniz, henüz 11-12 yaşlarındasınız, sizi alıp daha önce gördüklerinizden çok daha farklı disiplin anlayışına sahip bir okula getiriyorlar. O kadar küçük yaşta gelince de bu disiplin anlayışına alışmanız kaçınılmaz. Şimdilerde mesela çocuklar direkt olarak liseden başladıkları için bizim dönemdeki kadar bağlılık hissedemiyorlardır. Mesela bizim okuduğumuz yıllarda sınıflar A ve B şeklinde ayrılır ve toplamda 90 tane öğrenci olurdu. Şimdi çok daha kalabalık okul. Bizim hem az kişi olmamız hem küçük yaşlardan itibaren Saint-Joseph kültürü ile iç içe olmamız, bağlılığımızı arttırdı. Tabii yatılı çok sayıda arkadaşımız da vardı ve onların tüm hayatı okulda geçerdi.

Benim okuduğum dönemde, üzeri naylonla kaplanmış tas gibi şapkalar zorunluydu. Çok iyi hatırlıyorum; gri pantolon, lacivert ceket ve bu değişik şapkalar vardı. Bu değişik şapkaları okuldan çıkarken takıyorduk. Ama her şeye rağmen

mutlu hatırlıyorum o zamanları. Bu disiplin bizlere hem iş hem de özel hayatımızda çok şey kattı. Tabii şunu da belirtmeden geçemeyeceğim, bu disiplini bize Frerler verdi. Frerler gitmeye ve yerini yerli hocalar almaya başlayınca, disiplin biraz daha gevşedi.

Tevfik Tüzünkam: Ben 1968 yılında geldiğimde giyim zorunluluğu görmedim. Kot olmaması şartıyla herhangi bir pantolon ve kazak giyebiliyorduk. Biraz önce Ferdi'nin bahsettiği o şapkaları hiç takmadım ama Çarlık Rusya'sının subaylarının şapkalarına benzediğini hatırlıyorum.

Saint-Joseph Derneği'nin kuruluş hikayesinden bahseder misiniz?

Tevfik Tüzünkam: İstanbul Üniversitesi'nde okuduğum 1970 yılında bir gün canım sıkıldı ve kendi kendime "Saint-Joseph mezunlarının neden bir derneği yok?" diye düşündüm. Ama tabii bunun evveli var. Daha önce okulun 100. yılını kutlamak amacıyla geçici bir dernek kurulmuş. O dernek tek bir amaç için kurulduğu için 1970'li yılların ikinci yarısında kapanmak üzereydi. Böylelikle yeni bir derneğin kuruluş çalışmalarına rahatlıkla başlayabilirdik. O gün tüm bunları düşünürken Gezi Parkı'nı gören bir mekanda oturuyordum. Hemen hızlıca kalktım ve parkın köşesindeki telefon kulübesinden o dönem Akbank Taksim Şubesi'nde çalışan Saint-Joseph'ten sınıf arkadaşım, şu an Saint-Joseph Eğitim Vakfı Genel Müdürü olan Mehmet Özdeniz'i aradım, fikrimi söyledim. Böylelikle bir düşünce olmaktan çıktı dernek fikri ve somut adımlar atılmaya başlandı. Ben bu hikayeden yola çıkarak hep şöyle derim; "Dernek Gezi'de can sıkıntısından çıktı."

Geçici olarak kurulan 100. Yılı Kutlama Derneği'nin başında da o zaman Yıldız Teknik Okulu'ndan Profesör Selçuk Somer vardı. Selçuk Ağabey'in akaryakıt dağıtımı yapan Anzallar şirketi, Taksim'de Pamuk Eczanesi'nin üst katında idi. İlk toplantımızı Selçuk Ağabey'in de katkılarıyla orada yaptık. İlk toplantıda 45-50 yaşlarında mesleğini eline almış çok sayıda isim katıldı. Hepsi destek verdi ve dernek hikayesi başlamış oldu. Mehmet ve ben, aralarında stajyer çömezler gibiydik.

Dernekte ne gibi görevler aldınız ve ilk zamanlar nasıl zorluklar yaşadınız?

Tevfik Tüzünkam: Beni o grubun sözcüsü yaptılar. Benim açımdan büyük bir deneyimdi. Hatta ilk tüzüğü ben kaleme aldım. 1971 yılının Eylül ayı içerisinde derneği kurduk. Kurulduğumuz zaman 22 kişiydik. Benim üyelik numaram 10'du. Şu an için dernek üyelik numarası en küçük olan üçüncü kişiyim. Kurucularımızdan pek çoğunu kaybettik ne yazık ki. Ben o süreçte çalışmadığım için aktif olabiliyordum. 1971-1985 periyodunda biz bu 22 üyenin sayısını ancak 300'e falan çıkartabildik.

Ferdi Tunçman: Genel kurulun nerede yapılacağı ilk zamanlar sorun haline gelmişti. Biz de okulun girişinde o zamanlar bir dinlenme salonu olan alanda toplanmaya başladık. Hatta genel kurula yeterli kişi toplayamadığımız için Moda'da dolaşır, arkadaşlarımızı bulur, zorla getirirdik; "Yarım saat oturun lütfen" derdik. Çünkü denetim sıkıydı o zamanlar. İşte bu zorluklarla kuruldu dernek. Sonraları 3 bin üyeye çıktık. Üye sayımızı yukarıda tesisler yapılmaya başlandıktan sonra artırabildik. Yani bir sosyal alan yaratınca, derneğe rağbet de artmış oldu. Sosyal ortam, derneklerin yaşaması için olmazsa olmazlardan birisi.

Bu sosyal ortam nasıl yaratıldı peki?

Ferdi Tunçman: Şimdiki sosyal tesis ve tenis kortlarının bulunduğu alanı hayata geçirmek için karar aldık ve üyelerden para toplama konusunda karar kıldık. Birçok arkadaş faaliyete geçti bu iş için. Hiç unutmam, zamanın parasıyla 300'er bin liralık senet topladık. İlk etapta kortlar yapıldı. Böylece insanlar gelip tenis oynamaya başladılar öncelikle. Böylelikle sosyal aktiviteler başlamış oldu. Ardından havuz yapıldı ve paramız bitmiş oldu. Sonrasında tekrar senetlerle bir miktar para toplanmaya başladı ve böylelikle sosyal tesis hayata geçirildi. İnşaat tozlarının arasında yönetim kurulu toplantıları yapmaya başladık ve böylelikle üye kaydı çok artmaya başladı.

Tevfik Tüzünkam: Moda'nın göbeğinde 6 dönümlük spor yapılabilecek, yüzülebilecek ve bir araya gelinebilecek bu yeşil alana herkes gıpta etmeye başladı. İyi ki yapmışız orayı, yoksa toplanacak başka bir yerimiz olmayacaktı. Farklı bir biçimde de olsa "bizim yerimiz" olarak devam ediyor. 22 kişiyle açılması gereken bir genel kurula dışarıdan insan topladığımız günlerden, seçimlerde 1000 civarı oy kullanılan günlere geldik. Ama en son seçimde divan başkanlığını ben yaptım ve 42 tane oy sayabildik. Dernekçilikte önemli olan bir araya gelebilmek… Ancak ne yazık ki zamanla sosyal aktiviteler değişti. Artık şehrin etrafında uydu kentler doğdu; hepsinin içinde havuzu, tenisi, koşma alanları var. Diğer taraftan da ulaşım sıkıntı haline geldi, insanlar buraya gelmemeye başladı. Bizim yaş grubumuz hala bir arada. Ama orta yaş grubun altındakiler, dernek faaliyetlerine katılmamaya başladılar.

Peki günümüzde dernek çalışmalarını nasıl yorumlarsınız?

Tevfik Tüzünkam: Tesisin bugün ne yazık ki bir bölümü elimizde değil. Bunun acısını hepimiz çekiyoruz ama en çok üzülenlerden bir tanesi benim, çünkü ben 1970'li yıllarda Kadıköy yakasında acaba derneğe lokal bulabilir miyim diye dolaşmadığım yer kalmamıştı. Ancak şunu da söylemem gerekir ki, bugün bu hale gelmemizin yani elimizdeki olanakların yetersiz hale gelmesinin en büyük sorumlusu bu camianın üyeleridir. Çünkü gelmediler ve destek vermediler. Sadece eleştirilere maruz kaldı yönetimler.

Ferdi Tunçman: Bir zamanlar dernek üyelerinin maaşlarıyla yapılan mekanın tekrar işletilmesinin doğru olacağını düşünüyorum. Derneğe ya da vakfa verilmesi gerekiyor ve devralan kurumun da orayı çalıştırması gerekir diye düşünüyorum. Daha büyük faydalanabilecek bir alan olarak kullanması gerekir. Tesisin yapıldığı tuğlada dahi emeğimiz olduğu için şimdi bakınca içim cız ediyor. Çünkü çok büyük emekler verildi. Bu camia bugünü hak etmedi. Eğer tekrar orayı kazanırsak çok mutlu olacağız.

Marc Büker ile Union Derneği ve Saint-Joseph üzerine...

Marc BÜKER'85
Union Başkanı - Fransa Coğrafi Elçisi

Değerli mezunlarımızdan Union Başkanı Marc Büker'85 ile Saint-Joseph yıllarının yanı sıra Union Derneği'ni konuştuk. Buyurun...

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Saint-Joseph Lisesi'nden ne zaman mezun oldunuz? Okulda geçen zamanlarınıza dair düşüncelerinizi ve anılarınızı dinleyebilir miyiz?

Merhaba, Saint-Joseph Lisesi'nden 1985'te mezun oldum. Yıllar geçtikçe, Saint-Joseph'te geçirdiğim zamanın ne kadar değerli olduğunu, aldığım eğitimin ne kadar derin temelli olduğunu daha iyi kavrıyorum. Lise sonrasında Sorbonne'da geçirdiğim üniversite yıllarımın etkisi çok daha az oldu üzerimde. Aklımda kalan o kadar çok hatıra var ki… Hazırlık 2'de Soeur Marie'nin iyi öğrencilerin masalarına hediye olarak pul bırakması, sevgili hocamız Michel Tagan'ın üniversite düzeyindeki harika Fransızca dersleri, Izak Abudaram'ın Montaigne'i ya da La Pléiade şairlerini bize Fransa'da okuyan Fransız öğrencilerden çok daha fazla sevdirmesi ve öğretmesi, Frère Raymond'un kişiliği, Frère Etienne'in sevimli disiplini, Serçin Hanım'ın kimya dersleri, uzun yıllar sonra en derin dostluklar kuracağımı henüz bilmediğim değişik yaştaki lise arkadaşlarım...

Union Derneği'nin kurucusu ve başkanı olarak, derneğinizin kuruluş sürecinden bahseder misiniz? Dernekteki çalışmalarınız boyunca ne gibi zorluklar veya güzel anılar yaşandı?

1989 yılı başında, o dönemin Saint-Joseph'liler Derneği Başkanı sevgili büyüğüm Selçuk Somer ve derneğin müdürü sıra arkadaşım sevgili Osman Ataman'dan, Fransa'da yaşayan mezunlarımızın listesini istemiştim. O listede 7 kişi vardı. Kendileriyle tek tek iletişime geçtim. En etkilendiğim kişi, daha sonra Union'un şeref başkanı olacak Gökşin Sipahioğlu idi. Gökşin Ağabey, dünyaca tanınan bir fotoğrafçı ve dünyanın en büyük ilk üç fotoğraf ajansından birini kurmuş, ismini Fransızlara kabul ettirmiş, okulunu ve inandığı değerleri hep savunan biri olmuştu. Diğer çok sevdiğim bir ağabeyim Atilla Kosta Şalcıoğlu ise asbaşkanımız olacaktı. Sadece Saint-Joseph'lileri değil, Fransa'da yasayan diğer tüm Frankofon okulların mezunlarını bir araya getirmenin daha güçlü olacağını biliyordum. Fransızca deyimi "l'unionfait la force"-dan yola çıkarak, 1989 sonunda kurduğumuz bu oluşuma "Union", üyelerine ise "Unioniste" dedik.

"Union" kapsamında anılarımın neredeyse hepsi sevgi, güzel dostluklar, unutulmaz buluşmalar etrafında; Türk-Fransız dostluğunu geliştirme yönünde yapmaya çalıştığımız etkinlikler; 32 yıl sonra, tüm bu karışımın ortak paydası "Unioniste" ruhu...

Kuruluş sürecinden bu yana Saint-Joseph'liler Derneği'yle kurduğunuz ilişkilerden bahseder misiniz? Mezunlar arasındaki diyalog ve dayanışmanın güçlenmesinde iki derneğin iş birliğinin ne gibi katkıları oldu?

Saint-Joseph'liler Derneği ile 1989'dan itibaren aralıksız ilişkide bulunduk. Dostluk ve kardeşlik içinde… Son dönemde sevgili Güray Karacar'ın, sevgili Baran Esendal'ın iyi niyetleri ve pozitif düşünceleri, ilişkilerimizi daha da pekiştirdi. Öyle ki, sevgili lisemizin 150. sene kutlamasını bile pandemiye rağmen, birçok ülkeden konuşmacı ve katılımcıyla, lisemizin şanına yaraşır şekilde yaptık. Fransa'ya gelen Saint-Joseph mezunları da bizi artık Saint-Joseph'liler Derneği sayesinde kolayca buluyor, onlara elimizden geldiğince ağabeylik yapmaya çalışıyoruz. Pandemi sonrasında ilk faaliyetimiz olan, geçtiğimiz Ekim ayındaki "Apero" akşamında, bu sene mezun olmuş 10'u aşkın Saint-Joseph'li kardeşimizin de bizlerle olması çok büyük bir mutluluk idi.

Saint-Joseph'liler Derneği'nin günümüzdeki çalışmalarını nasıl buluyorsunuz? İleriye yönelik önerileriniz olur mu?

Pandemi dönemine rağmen birçok değerli faaliyet yapıldı. Özellikle sosyal medyada, dünyanın dört bir ucundaki mezunlar birbirleriyle buluşturuldu, mezun ağı alabildiğine genişletildi. Bu dönemde, derneğin çalışmaları sayesinde, henüz yüz yüze karşılaşmadığımız birçok mezun ile çok derin dostluklar kurduk; mesela çok yakın bir zamanda sadece bu amaçla Danimarka'ya gideceğimi biliyorum! Halen her gün, WhatsApp hesabıma "SJ Gezi/Gourmet", "SJ Musique/Art", "SJ Olympics" gibi gruplardan onlarca mesaj geliyor :-) Hepsi Saint-Joseph'liler Derneği ve onun oluşturduğu ivme sayesinde. Söylenecek tek şey var: Kocaman teşekkürler!

Son olarak, Saint-Joseph'li olmanın hayatınıza kattığı en büyük şey nedir?

Belli bir dünya görüşü… Bunu kelimelerle anlatmak zor ama temelinde kendini sorgulama ve bilim olan, insanlarla ilişkilerde karşındakini dinleme, farklı olanlara yaklaşma olan, kültür ve sanat birikimli olmak diyebilirim. Böyle bir felsefeye ancak Türkiye gibi din ve medeniyetlerin kesiştiği bir yerde sahip olabilirdik. Türkiye'de de ancak Saint-Joseph gibi bir güzel insan ocağında…

“Saint-Joseph benim habitatım!”

Prof. Dr. Mehmet Öncel KOCA’79
2014-2017 Yönetim Kurulu Başkanı
1979 Dönem Elçisi / Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Uzmanı

Derneğin önceki dönem başkanlarından 1979 Dönem Elçisi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Mehmet Öncel Koca’79 ile dernek deneyimlerini ve bugüne dair yorumlarını konuştuk.

Öncelikle kendinizden bahseder misiniz?
Liseden 1979 yılında mezun oldum, ardından Tıp Fakültesi’ne girdim. İhtisas için gittiğim Fransa’da Saint-Joseph’ten mezun olmamın avantajını net şekilde hissettiğimi söyleyebilirim. Fransızcaya gramer ve diktesi ile hakim olmak ve lisede aldığımız fen eğitiminin oldukça düzeyli olması, bulunduğum serviste bana avantaj sağladı. Bu sayede yapılan bilimsel çalışmalarda hocalarım tarafından fark edildim. 3 yılın sonunda Türkiye’ye geri döndüm ve 1,5 yıl kadar sonra tekrar Fransa’da aynı üniversite servisine akademik kariyer amacıyla, Collège de Médecine bursuyla geri döndüm. Ne var ki birkaç yıl sonra yabancı bir ülkede çalışan anne baba olarak çocuk yetiştirmenin zorluğunun altından kalkamayınca, Türkiye’ye kesin geri dönüş yaptık.

Saint-Joseph’liler Derneği ile ilişkiniz nasıl başladı?
1985 yılında ben mecburi hizmetteyken Saint-Joseph camiasından dernek lokali kurulacağına dair bir haber aldım. Çok eskiden Saint-Joseph Lisesi karşı sokağının sağ köşesinde birinci kat (kısa süreli de olsa) dernek ofisiydi ve ilk genel kurul toplantıları da okulun şeref salonunda yapılırdı. Ben de derneğin 347 numaralı üyesiyim. Yaşıma göre erken üye olanlardan biriyim. 1985 yılında bana da ulaşılarak; “Dernek sosyal tesisleri kuruluyor ama bunun için fiziki bir yapıya ihtiyaç var. Sen de katılımcı olmak ister misin?” diye soruldu. Hiç düşünmeden taksitle olan ödeme planına girdim. Daha sonraki yıllar boyunca tüm sosyal hayatım, SJ Dernek Tesisleri sayesinde camia ile iç içe geçti. Saint-Joseph’liler Derneği benim yaşam alanım, habitatım oldu. Ben çevremde her zaman insan olmasını isteyen biriyim, bu nedenle çok insan tanıdım. 1991-92 yıllarında Saint-Joseph Dernek Lokali camiası hayatımda etkin olmaya başladıktan sonra, çevremde hep Saint-Joseph mezunları olmaya başladı. Ve aradığım her şeyi bugün hala Saint-Joseph habitatında buluyorum.

Derneğin bugünlere nasıl geldiğini de anlatır mısınız?
Bu noktaya, yani kısmen ve giderek artan bir yoğunlukla ortaya çıkan jenerasyonlar arasındaki iletişime, tamamen derneğe ait fiziki mekanın varlığı sayesinde geldik. Ben 1999 yılından bu yana, değişik dönemlerde dernek yönetimlerinde oldum. 1999 yılında İrfan Keskin ağabeyimiz döneminde başkan yardımcılığına başladım ve ondan sonra 3 dönem daha başkan yardımcısı olarak göreve devam ettim. Sonunda bu görev kaçınılmaz oldu ve sevdiğim bir ekiple seçimlere girdik. Kendi başkanlık dönemimde çok değerli insanlar tanıdım, genci yaşlısı çok sayıda arkadaşım oldu. Camianın nabzını tutmak, farklı jenerasyonların görüşünü öğrenmek açısından bana çok değerli bir tecrübe oldu. Ülkenin değişen sosyal yapısı, yaşam şekli, düşünce tarzı, ister istemez camiamıza da şekil vermişti. Bu şekilde beş benzemez bir yapıyı ortak paydada tutabilmek oldukça zor bir uğraş.

Prof. Dr. Mehmet Öncel Koca’79

Sizi bu denli bir arada tutan temel şey, sanıyorum Saint-Joseph kültürü…
Kesinlikle... Ama belirtmek isterim ki Saint-Joseph kültürü denildiğinde sadece çok özel bir kültür zannedilmesin. Aslında bize öğretilen bir düşünme yöntemi var. O düşünme

yöntemiyle kurduğumuz diyaloglar daha doyurucu oluyor. Tabii ki her zaman her konuda aynı düşünmüyorsunuz ama tartışma zemini çok hoş oluyor. Bu okulun mezunlarının çok farklı uğraşları var. Whatsapp gruplarında diyaloglarımız arttıkça çok şaşırıyorum. Nasıl bu denli farklı alanlarda bilgileri olabilir diye... Çünkü her biri çok farklı alanlarda uzmanlaşmış insanlar... Ayrıca, Whatsapp grupları demişken belirtmek istediğim bir diğer husus 'Discord' isimli bir uygulama. Bence diğerlerini sollayacak bir uygulama, ancak bir türlü alışamadı insanlar. Discord'u da ileride daha fazla kullanarak dijital diyaloglarımızın daha da artacağını düşünüyorum.

Tesisleşme sürecinde yaşadıklarınızı biraz daha detaylı dinlemek isteriz. Neler yaşandı?

Öncelikle tekrar belirtmek isterim ki camia olmak için tesisleşme şart gayesiyle yola çıktık. Bu süreçte "Dernekten ne istiyoruz?" sorusuna ben şöyle bir cevap vermiştim: "Öyle bir restoranımız olmalı ki insanlar hem bir iş yemeği için de buraya gelmeliler, hem de basit bir tabağın etrafında toplanıp sohbet etmek için de... Çünkü yemek masası; sohbet etmek, tanışmak ve kaynaşmak için etkili bir yöntem. O yüzden bizim meşhur bir köfte tabağımız vardı ve bu köfte tabağı hiç zam görmezdi. İnsanlar hiç olmazsa köfte yesin mantığıyla hareket ediyorduk.

Köfte, aslında maliyet kontrolü açısından zor bir ürün. Köfte işinin zor bir iş olduğunu anlayınca, genel sekreterimizi köfte tedariğinden sorumlu tuttuk. Tuzla'dan köfte getiriyordu bize her gün. Aracı veya komisyoncu olmasın, birinci elden alalım mantığıyla bu yolu seçmiştik. Bu dernekçilik çabamızda, içinden çıktığınız sisteme ahde vefa duygusu vardı. Bugün geriye baktığımda bunun çok amatör bir zihniyet olduğunu düşünüyorum. Daha sonra gelen genç yönetimler, dernekçiliğe çok farklı dinamikler kattılar ve bu devam ediyor. Dernek yöneticiliği, daha önce de olduğu gibi hiç kimsenin kazanç sağlayacağı bir uğraş değildi ve olmamalı idi. Amatör ruhla bu konu ile ilgilenen herkese maddi ve manevi külfet olabilecek bir yerdir. Örneğin, derneğin her faaliyetinde yönetim olarak sizin de mevcut olmanız lazım diye birtakım teamüller vardır vs... Özel hayatınız kalmıyordu bir süre sonra.

Peki ya başkanlık yılları?

Seçimi kazandık, ardından yönetim kurulu başkan olarak beni seçti. Belgeleri imzalarken fotoğrafımı çekip sosyal medyada paylaşmışlar, inanın ailem başkan olduğumu böyle öğrendi. Çok vaktimi alan bir süreçti. Ben göreve gelmeden önce tam dört kez yönetim tecrübesi yaşamış biri olarak kafamdaki değişik düşünceleri uygulamak adına kolları sıvadım. Ben her şeyden önce bir cerrahım ve ka-

Berat Çakmaklı'91, Öncel Koca'79, Melissa Kızıldemir'98, Ahmet Burhan Başoğlu'76, Alper Öztürk'08. Aarhus, Danimarka 29 Ekim Buluşması.

nayan yaradan hoşlanmam. Kanayan bir yara mutlaka ama mutlaka tedavi edilmeliydi. Eğer yara kolu keserek tedavi edilecekse, bu uğurda kolu da kesmem gerektiğini bilirim. Hikaye esasında böyle başladı. Normal şartlarda dernek sosyal tesislerinden yararlanmak için üye aidatınızı ödemiş olmanız gerekiyordu ve içeriye girerken üyelik kartının gösterilmesi gerekiyordu. Fakat zaman içerisinde kucaklayıcı olmak adına bu kurallar uygulanmamış. Biz de "Üyelere indirim yapalım, üye olmayanlara indirimsiz fiyat uygulansın" dedik. Hal böyle olunca da masalarda indirim hakkı olana "Sen haktan faydalan, öde. Biz sonra sana öderiz" demeye başlandı. Derken aidat ödemeye lüzum yokmuş gibi bir sonuç çıktı ortaya.

Öte yandan; İstanbul'un değişen sosyal yaşam şartları, değişen trafik akışı ve yoğunluğu, üyelerin tesislerden beklentilerinin artması ile 80'li yıllarda inşa edilen yapının yetersizliğine bağlı frekantasyonun azalması gerçeği ile karşılaştık. Hal böyle olunca da derneğin sabit masraflarını (69 parsel için vakıfa ödenen kira, çalışanların maaşları vs...) ödemekte zorlandık. Kuruluş aşamasındaki kurguda sosyal tesislerin derneğe ek gelir getirme dizaynı bir anda tersine dönmüştü! Dernek aidatları, tesislerin açığının sübvansiyonuna dönmüştü, bu uzun süredir de devam ediyordu. Bu durum derneğin asli kuruluş nedeni olan yardımlaşma ve ihtiyacı olanlara burs verme görevini ikinci plana atmıştı. Bunun üzerine aidat işini ciddiye almaya başladık ve ödemeyenler konusunda cezai bir işlem yapma sürecini girdik. Öte yandan, sosyal tesis işletmeciliği artık profesyonel yapıya kavuşturulmalı ve bir cazibe merkezi olmalı diye düşündük. Tüm üyelere aidatın aidiyet duygusunu vurgulayan yazılar gönderildi, mesajlar atıldı. Bu çağrı -sanırım sorunu yeterince açık anlatamamış olmalıyız ki- camiada yeterince yankı yaratmadı. Dernekler Kanunu'nun yönetim kurullarını aidatlarını toplamakla yükümlü kılan bir maddesi var. İşler yolunda iken sorun olmayan bu zorunluluğun, bizim derneğimiz gibi kıdem tazminatları ile tüm borçları hesap edildiğinde kasasındaki cüzi nakit ve tüm demirbaşlarının toplamının 3 katına ulaştığı bir dönemde, ilk denetimde ciddi bir sorun yaratacağı gün gibi açıktı.

Konunun ciddiyetini üyelerimize daha net anlatabilmek için önce bu işleri bilen bir hukuk firmasıyla anlaştık. Bir telefon ağı kurduk ve herkesi tekrar aratmaya ve paylaştığımız üye listelerini yönetim kurulu üyeleri olarak şahsen aramaya da başladık. Bazıları çok anlayışlı karşıladı ve hemen ödemelerini yaptı; bazıları imkanlarının sınırlı olduğunu, bunu kredi kartına taksitlendirmek istediklerini söylediler. O dönem bankalar 10 takside kadar kabul ediyorlardı, tabii ki hemen kabul ettik. Bir grup sınırlı sayıda üye, kesinlikle mali olarak bu rakamı ödeyemeyeceğini ifade etti. Samimiyetlerine güvenilerek, onlar bu takip listesinden çıkarıldılar. Ama çok ciddi olumsuz eleştiriler de gelmedi değil. Mesela bir sınıf arkadaşım, bana "Sen öğretim üyesisin, profesörsün. Sana mı düşer dernek aidatını dilenmek?" dedi. Bu ve benzeri tepkiler, diğer yönetim kurulu üyelerine de geldi. Bu tepkilere karşı biz dernekçiliğin böyle çalışmadığını anlatmaya çalıştık. Bir grup üyemiz üyelikten ayrıldı, fakat istifa etseler de bu borcun onları takip edeceğinin kanunda belirtildiğini hatırlattık. Bu tartışmalı süreç aylar boyunca devam etti. Sonunda hukuk yolunu başlattık. Ödemesini yapmayan üyelere icra ve haciz kararı çıktı, fakat hiçbirinde haciz kararı uygulanmadı.

Tepkilerin değişik gerekçeleri vardı. Örneğin bazı genç arkadaşlar ne zaman üye olduklarını dahi hatırlamıyorlardı ya da bir oldu bittiye gelip, bir senelik abonelik gibi düşünüp imza attıklarını söyleyenler olduğu gibi, ödenen aidatı sosyal tesislerin kullanım payı olarak yorumlayanlar da vardı. Hal böyle olunca tüm bu yaşananlara sosyal medya üzerinden tepkiler gelmeye başladı. Ben başkan olduğum için sosyal medyada linçe maruz kaldım. Hatta çevremdeki herkes istifa etmemi söyledi. Ancak ben görev süremi sonuna kadar tamamladım. Bu stres, ciddi sağlık sorunları yaşamama neden oldu. Diğer taraftan, restoranda uzun zamandır farkında olduğumuz temel işletme problemlerini çözmek için işletme ihalesine çıktık. Derneğin içerisinde bulunduğu mali durum için en uygun olan teklifle ilerleme sağlandı, ne var ki bir işletme yönetmek ile dernek sosyal tesisi işletmesi yönetmek farklı şeylerdi ve işletmeci ile Saint-Joseph camiası arasında kan uyuşmazlığı oldu.

Bugün gelinen durumda Lise, kendi parselinde olan binayı ve araziyi, SAJEV ise havuz ve tenis kortlarının üzerinde bulunduğu parseli yönetmektedir. Salle Erentok olarak adlandırılan bina atıl olarak durmaktadır. Tenis kortları ve cevizlikte bulunan camlı sera (Salle Fr. Etienne), SAJEV bünyesinde dernek üyelerine hizmet vermektedir. Pandemi sürecinde Whatsapp ve diğer sosyal medya platformlarında oluşan ortak kanı, derneğin üyelerine buluşma imkanı veren bir mekana ihtiyacı olduğu yönündedir. Sanırım bu yönde ciddi bir çabaya ihtiyaç var.

Yüzümüzü biraz da şimdiye dönelim...

Derneğin en büyük sıkıntısı hızla yaşlanıyor oluşu ve hızla yaşlanan kurumlar da ölmeye mahkumlardır. Bu sebeple derneğin her daim genç üyelere ve genç idarecilere ihtiyacı vardı. Çünkü korkunç bir değişim var dünyada. Güray Karacar, genç bir arkadaşımız ve kendi kadrosunu kurdu. Sevgili Güray ve Yönetim Kurulu, SAJEV ile gergin olan ilişkileri dengeledi. Şimdilerde sevgili Derya Uztürk, Dernek Başkanı oldu. Sanıyorum ki o da bir önceki yönetimin benzeri bir politika ile devam edecektir. Ama yine de belli bir hafıza aktarımı hususunda eski başkanın da yönetim kurulunda olması çok önemliydi ve bu görüş çerçevesinde bir önceki başkan Güray Karacar, bu yönetim kurulunda da devam etti.

Sonunda bu gençleşme süreci zor da olsa (camiada taşların yerine oturması açısından) devam etmek zorunda. Benim seçim konuşmamın anahtar cümlesi şuydu: "Bir gün Saint-Joseph'liler Derneği'nin başkanı bir kadın olacak ve işte o gün bu dernek çağ atlayacak." Gerçekten de öyle... Saint-Joseph'te erkek okulu ruhu bizim dönemimizde baskındı, ancak giderek bu durum değişecek ve değişmek zorunda. Ataerkil anlayıştan, cinsiyeti olmayan bir dernek kültürüne geçilecek ve o zaman daha kapsayıcı ve kucaklayıcı olacağız diye düşünüyorum.

Saint-Joseph'liler Derneği'nde geçen 16 yıl!

Dürdane ŞENTUNA
Emekli Bankacı / Yönetici

2001-2017 yılları arasında Saint-Joseph'liler Dernek Müdürlüğü görevini üstlenen Dürdane Şentuna ile 16 yıllık zaman dilimindeki dernek çalışmalarının yanı sıra anılarını konuştuk.

Öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz? Hangi yıllar arasında dernek müdürlüğü görevini üstlendiniz?
Dernek Müdürlüğü görevim 2001 yılında başladı. Saint-Joseph camiasında çok büyük kıvanç ve onur duygusuyla çalıştım. 2017 yılının mayıs sonuna kadar devam eden hiç de azımsanmayacak bir süre bu… Biraz daha öncesinden bahsetmemi isterseniz; İstanbul doğumluyum, Balkan kökenli üç kuşaktır İstanbul'da yaşayan bir ailenin kızıyım ve eğitimimi işleme-muhasebe alt dalı alarak finans üzerine tamamladım. Mesleki kariyerim bankacı olarak başladı ve Saint-Joseph'e intisab edinceye kadar da bankacı olarak devam etti. 26 yılı aşan bir süre bankacılık sektöründe devam eden çalışma hayatım, 2000'li yıllarda sektörde yaşanan ciddi sıkıntılar yüzünden benim açımdan mecburen bitti. Hala aktif çalışma hayatının içinde var olmaya kendimi çok hazır hissettiğim bir dönemdi ama koşullar her zaman sizin arzuladığınız gibi yürümeyebiliyor. Dolayısıyla, mevcut koşullar içerisinde kendiniz ve çevreniz için en doğru ve faydalı olanı yapmaya yönelmek durumundasınız. Ben de böyle bir süreçte daha çok sosyal etkinlikler içinde olmak, sivil toplum kuruluşlarında bankacılık hayatımda var olan faaliyetlerimi daha yoğun, daha etkin biçimde sürdürmek kararı almıştım.

2001 yılının Mayıs başı gibi bir zamanda, aynı bankada uzun süre birlikte çalıştığımız, o tarihlerde SAJEV'de yönetici olarak çalışan, bir dönem de dernek yöneticisi olarak görev yapmış arkadaşım Raset Soyer beni arayıp; "Dernekte bir yönetici arayışı var, hem yeni emekli oldun hem de bu işlere aşinasın. Gelip görüşür müsün?" deyince, ilk anda çok sıcak bakmadım. Çünkü profesyonel çalışma hayatıma nokta koyup, farklı etkinlikler için planlama yaptığım bir gündemim vardı. Fakat nezaketsizlik olur, saydığım, sevdiğim insanlar; Saint-Joseph camiasının değerli isimleri, görüşmemek yanlış olur diye düşündüm. Hiç unutamadığım bir cuma günü, Caporal Evi'ne davet edildim ve o dönemdeki Yönetim Kurulu Başkanımız İrfan Keskin, Yönetim ve Denetim Kurulu Üyelerimiz Korkut Akol, Hüseyin Karadeniz, Öncel Koca, Reha Akman, Kaya Sungur gibi çok değerli isimlerin bulunduğu bir heyet ile yaklaşık 2 saatlik bir sohbetimiz oldu. Ve İrfan Bey, bana çok zarif bir ifade ile "Pazartesi günü sizin göreve başlamış olmanızı bekliyoruz" dedi.

Şaşırdım, bu kadar hızlı bir karara hazırlıklı değildim. Çünkü neredeyse sadece sohbet etmiştik. Ve pazartesi günü göreve başladım. Saint-Joseph camiasında 6 aylık bir süre için başlayan çalışma hayatım, 2017 yılının Mayıs ayına kadar sürdü.

Dürdane Hanım, aslında siz Saint-Joseph'li değilsiniz ve burası yeni katıldığınız bir camiaydı. 16 yıllık süreçte ne gibi zorluklar yaşadınız?
Yaşadığım zorluklar değil, tortusu kalan güzel anılar diyelim. O 16 yıl, benim için Saint-Joseph camiasında olmanın verdiği büyük bir lezzet. Saint-Joseph, özgün eğitim veren, evrensel değerleri temel alarak toplumun iyi seviyesini oluşturan insan profilini yetiştirmeye yönelik bir okul. Saint-Joseph'li olan birçok tanıdığım, büyüğüm, arkadaşım, dostum, yakınım vardı. Çok büyük zorluk ya da yabancılık çektiğimi söyleyemeyeceğim. İş akışında, iletişimde özellikle ilk yıllarda ve her dönemde büyük destek veren Yönetim Kurulu Başkan ve Üyelerine müteşekkirim. Bu vesileyle bunu tekrar dile getirmekten büyük mutluluk duyuyorum. Yaptığım iş, niteliği itibariyle finansal yönetim, sevk ve idare… İnsan faktörünün çok yoğun ve etkin olduğu, hizmet sektörünün çok ciddi biçimde yüksek beklentiye cevap vermesi beklenen bir alanında, çok eğitimli olmayan bir kadro ile çok iyi eğitim almış, evrensel boyutta bilgi, ileri seviyede yaşam algısı, kültürü olan bir profile hizmet vermek için Sosyal Tesis tarafında görevlendirilmiş bir

ekip var. Ve bu ekiple bir şeyler yapmaya çalışıyorsunuz. Çok özel bir yapı ama kolay olmayan... İyilikler, hoşluklar, başarılar, keyiflerle büyük haz ve mutluluk hissettiğiniz zamanlar güzel etki yaratıyor, iz bırakıyor ve sorunlu, zorlu ve sıkıntılı durumlara direnç ve çözüm üretme gücünüzü besliyor.

Tabii ki çok büyük bir emekti bunun karşılığı, onu da söylemeden geçemem. Sabah çok erken saatte güne başlayıp, yapılacak işlere öncelikle hakim olup, sonra da denetleyip, sonuçlandırılma sürecinde nasıl bir seviyeye gelindiğini, istenilenin sağlanıp sağlanmadığını ve bunun beklenen memnuniyeti verip vermediğini görmek için akşamları da çok geç saatlere kadar kalmak gerekiyordu. Yönetim Kurulu toplantıları, benim için her hafta hep aynı heyecan ve ciddiyet içinde hazırlanmak demekti. Evim Moda'da olduğu için şanslıydım; zaman problemi olmaksızın benim birinci adresimdi Saint-Joseph, hep öyle olmaya da devam etti. Bu duygularla geçirdiğim o 16 yılın bende bıraktığı etki böyle. Müthiş anılar... Bu anıların pek çoğu Caporal Evi'nde, Salle Erentok'ta, Salle Frère Etienne'de, Çatı Bar'da saklı kaldı. Her yıl tazelenmiş heyecan duygusu ve şevkle yapılan Petit Pain hazırlıkları, zaman zaman hüzünlendiren, zaman zaman mutlu eden duygularla hayata dair güzel şeyler yaşadığım bir ortamdı. Yaşamımda değerli ve özel 16 yılı geçirdiğim bu güzide camianın benim için hala da öyle olduğunu söylemek isterim. Profesyonel çalışma dönemimin sona ermesi, dostluk ilişkilerimin devamında hiçbir fark yaratmadı. Bunu da büyük bir memnuniyetle dile getirmek isterim.

Çok teşekkür ediyoruz Dürdane Hanım, bir sonraki sorumuzu aktarmak istiyorum. Genel Kurulca size verilen şeref üyeliğine dair duygularınızı, düşüncelerinizi dinleyebilir miyiz?

Büyük onur ve mutluluk benim için. Taşıdığım gururun böyle bir taltifle taçlandırılmış olması benim için değerli. Anılarımın en özel yerinde sakladığımı dile getirmek isterim. Teşekkür ederim.

Biz teşekkür ederiz. Bu sene derneğimizin 50. yılı, son dönemdeki çalışmalarını takip edebiliyor musunuz? İleriye yönelik önerileriniz var mı?

Sivil toplum kuruluşlarının yapıları, ülkemizde bence olması gereken yerde değil. Okul dernekleri, bu seviyeyi yükseltecek örnek platform oluşturabilir. Çünkü gerek Dernekte görev yaptığım süre içinde profesyonel olarak, gerekse de onun dışında daha önceki yıllarda bankacılık dönemimde çalışma saatlerimin, hafta sonlarımın bana artan zamanlarımda okul ve mesleki derneklerde yönetim kurulları, organları ve farklı çalışma gruplarında görev yapma olanağı bulmuştum. Bu sayede o zamanlar "Dernekler Masası, şimdiki adı ile İl Dernekler Müdürlüğü" ile hep yakın temas içerisinde olmuştum. O temaslar esnasında gözlemlediğim, dernekçiliğin sivil toplum kuruluşu kimliğini yerine getirmesi bakımından çok gerilerde olduğuydu. Ama bu geride olma halini Saint-Joseph'liler Derneği gibi bazı diğer okul, mezunlar derneklerinin; etkinlikleri, projeleri ve faaliyetleri ile toplumu daha iyi bir seviyeye taşımaya vesile olabilecek bir yapıyı örnek olarak getirebileceklerini düşünüyorum. Bizim derneğimizin de okul ve öğrenciler ile iş birliği içinde yapılan ve yapılacak çalışmalarla böyle bir örnek olduğu görüşündeyim.

***Üst sıra**. Metin Ölken, Ali Türek, Hilmi Hacaloğlu, Atilla Ulusu, Ömer Atakan, Halim Tansuğ, Alp Özpar*

***Orta sıra**.Özlem Özkülahçı, Ferhan Şener, Merter Özay, İbrahim Mete, Ali Ozan Akın, Dürdane Şentuna*

***Alt sıra.** Metin Kırdaloğlu, Sezgi Kumbaracıbaşı, Rauf Tüfekçi, Sinan Evman*

Derneğimizin faaliyetleri, benim 2001 yılında göreve başladığım zamanın çok çok öncesinde başlamış. 1971 yılı, şu anda bu konudaki resmi kayıtlarla takvime bağlanmış bir tarih. Derneğimizin tarihçesinde de yer aldığı gibi Saint-Joseph'liler Derneği'nin kimliği; öğrencileri, mezunları, öğretmenleriyle bir camia olarak yapılanması ve bunların ilişkilerinin gerçek bir dayanışma ruhuyla, Lasalyen felsefeyle geliştirilmesine yönelik çalışmaları çok daha önceye dayanıyor. Dernek yönetimine talip olanlar hep iyi, doğru, faydalı şeyler yapma çabasında olmuş. Her Yönetim Kurulu, bu felsefe çerçevesinde kendi anlayışı, vizyonu, planlarına uygun projeler geliştirerek, çalışmalar yapmış. Şimdi de böyle devam ediyor. Bundan sonra da etkin çalışmalar yapılacağına inanıyorum. Ben de yakından takip ederek camiayla ilgili güzel haberleri duymaktan memnuniyet duyarım.

Derneğimizin internet sitesini incelediğimde Caporal'le ilgili dergiyi gördüm. Bu beni çok duygulandırdı, etkiledi. Ellerinize, emeğinize sağlık, güzel bir çalışma olmuş. Ben de kendisini tanımıştım. Saygıyla, rahmetle anarım. Ruhu şad olsun. Çok iyi bir eğitimci olduğunu anlatan benim yaşıtım dostlarımdan hep duyduğum güzel anılar vardır. İstanbul'a geldiğinde kendisi ile Caporal Evi'nde zaman zaman karşılıklı kahve içtiğimiz sohbetlerimiz olmuştur. Öğretmenler Günü kutlamalarında mutlaka bulunmaya çalışırdı. Bu anıları yad etmekten hüzünlü bir memnuniyet duydum. Çok zarif, kendine özgü Fransızca aksanıyla, mükemmel kullandığı Türkçesiyle çok özel bir insandı.

Dernek, Lise ve UNION işbirliğinde gerçekleşen 150. yıl organizasyonu.

50. Yılın Yönetim Kurulu Başkanları:

Güray Karacar'90 Derya Uztürk'88

Melissa Ekin KIZILDEMİR BRIGANTE'98
Danimarka Coğrafi Elçisi

İlk yarım asrın son Yönetim Kurulu Başkanı Güray Karacar'90 ve ikinci yarım asrın ilk Yönetim Kurlu Başkanı Derya Uztürk'88 ile keyifli bir sohbet gerçekleştirdik.

Derneğimizin yeni başkanı Derya Uztürk, bu güzel görevi Güray Karacar'dan devraldı. Saint-Joseph'liler Derneği Coğrafi Elçisi ve Dernek Gönüllüsü olarak göreve başladığım 2019'dan beri ikisini de çok iyi tanıyorum. Onları daha da yakından tanımak ve tanıtmak, aynı zamanda derneğin bugünkü hedeflerini öğrenmek amacıyla bu söyleşiyi yapmaya karar verdik.

İlk olarak öğrencilik günlerinize dönmek istiyorum. Saint-Joseph'e kabul olduğunuzda evinizde yaşanan heyecan ve okuldaki ilk gününüz ile ilgili neler hatırlıyorsunuz?

Derya: Saint-Joseph, benim ve ailemin istediği üç liseden biriydi. Eğitim kalitesinin yanı sıra Anadolu yakasın-

da yaşayan biri olarak benim için çok uygun bir seçenekti. Geriye dönüp baktığımda daha iyi bir seçim olamazdı diyorum. İlk günden net hatırladığım çok bir şey yok. Yıpranmış karoları, loş koridorları, tek sıra disiplini, tenis topu ile futbol oynadığımızı hatırlıyorum. Ve elbette kestane ağaçlarını... Oğlum da 6 yaşından beri bahçesinde top oynadığı Saint-Joseph'i kazandı. Okuldaki ilk haftasında bahçeden kestane alıp getirmişti bana, o kestane hala çalışma masamda duruyor.

Güray: Ben zaten Saint-Joseph'in iki yüz metre yakınında bir ilkokuldan mezun oldum. Başarılı bir öğrenciydim, bir numaralı hedefim de Saint-Joseph'ti. Burayı kazanmak için iki sene hazırlık kurslarına gittim ve bütün boş vaktimi Saint-Joseph'in bahçesinde basketbol oynayarak geçirdim.

Saint-Joseph'i kazandığımı duyduğumda dünyalar benim olmuştu. Okulun ilk günü takım elbiselerimizi giydik, ana girişten Aziz Yusuf heykeline yürürken ağaçlar büyüleyiciydi ve yol bitip tükenmek bilmedi. Çok heyecanlanmıştım. Çok istediğim bir şey olmuş ama bir yandan ya başaramazsam korkusu da sarmıştı.

Aslında beni çok rahatlatan bir etken daha vardı. Okula başlamadan önce Bülent Meriç'ten imzalı bir mektup geldi; "Çocuğunuzun boyu uzun, voleybol takımına davet ediyoruz" diye yazıyordu. Dersler henüz başlamadan ben Haziran ayında voleybol takımıyla antrenmanlara başlamıştım. Oradan tanıdığım bir iki arkadaş oldu, bu durum uyum sürecimi kolaylaştırdı. Okulun son gününden de benim için unutulmaz bir an var. Sekreterya salonunda sıraya geçmiş, karnelerimizi imzalatıyorduk. Herkes karnesini uzatıyor, Pierre Caporal, ruhu şad olsun tekrar çok minnetle anıyorum kendisini, herkese imzalayıp veriyordu karnesini. Ben karnemi uzattığımda, aldı, adımı gördü, ayağa kalkıp, beni iki yanağımdan öptü. Hala bilmiyorum bunun sebebini, çok özel bir şeydi benim için.

1988 ve 1990 yıllarının Palmares'lerini inceledim. Güray, senin sayfanda şöyle bir yazı okudum: "Karşı defans oyuncuları topla giderken Güray'ı görünce her nedense topu ve bir miktar parayı nezaketen ona teslim ediyor, çektiği şutların gol olması için ellerinden geleni yapıyorlar. Örneğin, kaleyi topun gidiş yönüne taşıyabiliyorlar." O zamandan liderlik ruhun belliymiş. İnsanların bilinçli olarak senin düzenine uyması gibi bir durum varmış hep. Bunun dernek yönetimi boyunca sana fayda sağlayan bir özellik olduğunu düşündün mü?

Güray: Maalesef bir kısmı doğru. Okuldan önce voleybola başladığım için Saint-Joseph hayatımla özdeşleşen konu benim için voleyboldur. Neredeyse sadece "Okula gittim ve voleybol oynadım" diyebilirim. Liderlik konusuysa şöyle: Saint-Joseph'te kimsenin kimseye liderlik etmesi gerekmiyordu. Ama örgütlenme alanında bir koordinasyon rolü üstlenirdim. Sanıyorum bunun yardımı da oldu. Başkanlık dönemi, yönetim kurulu ve ofis arkadaşlarım sayesinde çok güzel geçti. Hakikaten çok cesur işler yapmaya çalıştık, hiçbirinden geri adım atmaya kalkmadık. Dostluklarımızın sağlam olması, etrafımda hep destek veren bir grubun olması tabii bütün bu işleri yapmanızı sağlıyor. Yoksa o dört yılda gerçekleşen köklü değişimleri hayata geçirmek mümkün olamazdı.

Melissa Kızıldemir'98

Bu değişimlerden bir iki tanesini bizimle paylaşmak ister misin?

Güray: Derneğin organizasyon yapısı yeniden düzenlendi. Üyelerine odaklı, proje üreten ve iletişimini arttıran bir dernek ofisi oldu. Öğrencilere destek olabilmeye, dünyadaki bütün üyeleri ortak bir iletişim ağına katmaya dair projeler üretebilir bir yapıya kavuştu. Sanıyorum bunun en güzel örneğini sen yaşıyorsun ve şu an Danimarka'dan bu röportajı yapıyorsun.

Saint-Joseph kimliği konusuna gelelim mi? Saint-Joseph'li olmak nasıl bir aidiyet? Sizce nasıl bir kimlik Saint-Joseph'lilik?

Derya: Saint-Joseph'te sorgulamaya zorlayan, analitik düşünmeyi öğreten, bireyselliği ön plana çıkaran bir yapıda formasyon aldık. Özellikle Mişel Tagan, analitik düşünce alanında çok başarılı bir eğitmendi. Saint-Joseph'lilerin daima herhangi bir konu hakkında fikir yürütebilmesinin altında bu temel yatıyor. Bunun bireysel ilerlemede çok büyük faydası olsa da bazen beraber hareket etmede zorluklar yaratabiliyor, bazen de bir konu üzerinde anlaşma noktasında... Saint-Joseph'te bireysellik ön plana çıkmasına rağmen, zıt karakterde olanlarla bile harika dostluklar kurulabiliyor. Sonuçta etrafıma baktığımda herkes Saint-Joseph'li.

Güray: Derya'ya katılıyorum. Bence ikiye ayırmak lazım Saint-Joseph'li kimliğini; sekiz yıl bir arada okuduğumuz dönem ve dört yıllık lise dönemi… Bence 1987'deki karışık eğitime geçişin çok büyük bir etkisi olmadı ama esas önemli etki dört yıla geçilmesiydi. sekiz yıl bir arada olduğun sistemde, on bir yaşında tanışıp hayata hazırlandığın farklı dostluklar geliştiriyorsun. Saint-Joseph'li kimliğine bir anlam katıyor. dört yıllık sisteme geçtikten sonra böyle bir birliktelik olmadı demiyorum; her dönem kendi Saint-Joseph'li kimliğini yaşıyor ama yeni sistemde o kimliği kazanmak ve bir arada kalmak daha zor. Yeni dönemde derneğe daha çok görev düştüğünü hissettiğim için bu değişimlerin gerektiğini düşündüm. Açıkçası kimliği oluşturup yaşayabilmek için dört yıllık eğitimden geçenleri biraz daha desteklemek gerekli diyebilirim.

Derya Uztürk ve Güray Karacar Toujours Ensemble buluşmasında 2019 mezunlarıyla beraber

Hiç büyük bir grup içinde bir Saint-Josephli'yi tanıdığın oldu mu? Böyle bir anın var mı? Ya da şöyle sorayım; Saint-Joseph'li, Saint-Joseph'liyi neyinden tanır?

Güray: İş hayatım süresince dokuz farklı sektörde çalıştım. Bunların dördüne geçişime Saint-Joseph'liler vesile olmuştur. Hayatıma bu kadar çok dokunan sonuçları oldu. Örneğin, büyük bir kurumda iş görüşmesindeydim, mülakat sırasında biri çok az konuşuyordu. Sorduğu iki sorudan sonra "Ben bir soru sorabilir miyim?" dedim. "Efendim?" dedi. "Saint-Josephli misiniz?" dedim, "Evet" dedi.

Ve iş oldu tabii! Nereden yakaladın?

Güray: Okul bize bakmakla görmek arasındaki farkı öğretti, ben birinin Saint-Joseph'li olduğunu buradan yakalıyorum. Gelen diğer sorular bakmakla alakalıydı. O kişi baktığı yerde gördüğü şeylerle ilgili sorular sordu bana ve bu benim için en büyük belirleyici olan Saint-Joseph'li kimliğiydi.

Saint-Joseph eğitiminin öğrenciyken bunaldığın ama zaman geçince faydasını gördüğün bir özelliği var mı?

Derya: Fransızca edebiyat derslerine çok severek çalışmazdım. Mişel Tagan'ın felsefe anlatırken bize aşılamaya çalıştığı analitik düşünme şeklinin ise bana kattığı bakış açısını sonradan anladım.

Güray, senin o zaman bunaldığın ama zaman geçtikçe faydasını gördüğün ders neydi?

Güray: Galiba İngilizce dersleriydi. O derste ne oluyor ne bitiyor anlayamazdık, fakat sonra Amerika'ya gittim. Hiç beklemiyordum ama baktım İngilizce konuşuyorum, öğretmenimizi çok minnetle anmıştım. Ben farkında olmadan öğretmiş.

Saint-Joseph'te hiç değişmeyen şey nedir?

Güray: Çok fazla var; mesela biri, olaylara farklı bakış açılarından bakabilmek. Ben başka camiaların yönetiminde de bulundum. Oralarda insanlar daha sık fikir birliğine varabiliyor, ortak hareket edebiliyorlar. Saint-Joseph'te aynı konuya bakarken çok farklı fikirler çıkabiliyor ve örtüşmek de zor olabiliyor. Tabii bu bir zenginlik yaratıyor ama günün sonunda yönetmesi kolay değil, onu söyleyebilirim.

Derya, sence Saint-Joseph'te hiç değişmeyen şey nedir?

Derya: Okulun binlerce öğrenciye tanıklık etmiş sınıfları, karoları, seni o günlere götüren havası, hepsi bir paket program benim için. Benden yirmi sene önce ya da sonra mezun olmuş Saint-Joseph'liyle bir araya geldiğimde görüyorum ki aynı dili konuşuyoruz ve hemen kaynaşabiliyoruz. Bunun hep böyle süreceğini ümit ediyorum. Bunun yanında, Saint-Joseph'in ve Saint-Joseph'lilerin bir şansı olarak da kurulduğu semt. Sadece orada verilen eğitim değil, okuldan çıktıktan sonra Kadıköy ve Moda'da geçirdiğin zamanın da bu değere etkisi olduğunu düşünüyorum. Yine oğluma bakıyorum, ben de Moda'ya, Kadıköy'e giderdim, o da buralarda çok zaman geçiriyor. Özellikle Moda'nın hepimizin üzerinde gerçekten büyük bir etkisi var.

Peki, asla değişmemesi gereken nedir?

Güray: Atatürkçü eğitim anlayışı. O hiç değişmedi ve değişeceğine ihtimal vermiyorum. Ayrıca çok iyi bakılan ve 1870'den beri dokusu çok güzel korunmuş okul binası. Bu konuda Paul Georges'a çok teşekkür ederim, her dönem ekibiyle birlikte bir güzellik katıyorlar.

Derya: Aynı fikirdeyim, bu çizgimiz her şeye rağmen çok kuvvetli.

Yolun başındaki Saint-Joseph'lilere yani öğrencilere ve yeni mezunlara faydası denenmiş bir iki tüyo?

Güray: Ben faydası denenmiş bir örnek verebilirim. Mümkün olduğunca çok Saint-Joseph'li ile tanışmaya gayret et-

sinler. Gerçekten anlaşmanız çok kolay. Ben yeni tanıştığım biriyle on dakika sonra samimi hissediyorum kendimi. Yani dört yıl veya sekiz yıl okumuş olmasının hiç önemi yok. O tanıştığın kişi de mutlaka hayatının bir yerinde sana dokunuyor. Bu çok kıymetli, bir fayda gözeterek bunu yapsınlar demiyorum ama sadece fikir alışverişi, tecrübe paylaşımı ve birbirini destekleme anlamında önemli. Sosyal olmak bu dönemde çok önemli. Saint-Joseph gibi bir fırsat varken de bunu kullanmamak bence gerçekten çok anlamsız. Unutmasınlar ki sadece Saint-Joseph'li oldukları için dahi onları seven yüzlerce ağabey ve ablaları var.

Güray, iyi bir yere değindin. Saint-Joseph'lilik, mezuniyet ile bitmeyen aksine güçlenen bir kimlik. Dünyanın dört bir yanına dağılmış Saint-Joseph'liler, birbirlerini bulduklarında hemen kaynaşırlar. Hangi yıl mezun olduğun fark etmez, yaş farkı önemli değil, cinsiyet önemli değil. Bunda ortak bir geçmişe sahip olmanın yanı sıra derneğimizin birleştirici rolü var. Biraz bu rol ve bu rolü büyük bir başarıyla yapmış olmanız üzerine konuşalım. SJ Alumni'yi iyi biliyorum ama bilmeyenler için bahsedebilir misin? Nasıl bir vizyonla kuruldu ve nasıl devam edecek?

Güray: Aslında bu proje, pandemi bizi on beş yıl sonraya ışınlayınca beklediğimizin de ötesinde ilerledi. Buradaki en büyük avantaj, böyle bir projeyi yönetim kurulunda hayal etmemiz ve alt yapısını hazırlamış olmamız idi, zaten iletişim altyapısı hazırdı. Bu denli işlevsel olacağını düşünmemiştik. Tek hedefimiz, buradan yurt dışına öğrenim amaçlı giden kardeşlerimizin bir dayanağı olsun, yurt dışında bir destek alsınlar idi. Bir anda bizim ana iletişim platformumuz haline geldi. Pandeminin binlerce olumsuz yönünü sayarız, olumlu bir şey ise bu iletişim ağının gelişmesi oldu. Aksi durumda biz dünyanın dört bir yanındaki Saint-Joseph'liyle tanışma şansı bulamazdık. Bundan sonra da büyüyerek devam edecek, bunu görmekten çok mutluyum.

Okuldaki öğrenciler veya yeni mezunlar, derneğe nasıl ulaşabilirler?

Güray: Dernek binası okul bahçesinde, iletişim noktası orada. O yaştaki arkadaşlarımızın çok ilgisi olmayabiliyor, hepsi-

Ahmet Burhan Başoğlu'76, Melissa Kızıldemir'98, Alper Öztürk'08, Öncel Koca'79. Aarhus, Danimarka 29 Ekim Buluşması.

Toujours Ensemble buluşması

nin kendine göre farklı hedefleri var ki öyle olmalı. Biz onlara her şeyi paket halinde sunmak için onuncu sınıftan itibaren ileride onlara nasıl destek olabileceğimizle ilgili sohbet toplantıları düzenliyoruz. Mezuniyet törenlerinde ise, kendilerini 6 yıl ücretsiz dernek üyesi yapan üyelik kartlarını takdim ediyoruz. Dernek gönüllüleri, eğitim ve öğrenim görmekte olan ve iş hayatına başlamak üzere olan kardeşlerimizi bekliyorlar.

Derya, ilk başkanlık dönemin ve dinamik bir kadron var. Kadrodan biraz bahsedebilir misin, geçmiş dönemlere göre dernek yönetimi sence farklı mı?

Derya: Önceki dönem yönetim kurulunda olan yedi üye bizimle devam ediyor. Bu kişiler, bir önceki dönemde son güne kadar beraber çalışan kadrodan. Burada amaç, beraber çalışmayı refleks edinmiş bir grupla devam etmek ve kurumsal hafızayı korumak. Diğer on bir üyeyi seçerken ise kadın üyelerimizin temsilinin düşük oluşunu göz önünde tutarak ilerledik. Biliyorsun seninle bunu konuştuk, sen de bu konuda çok büyük destek ve güzel tüyolar verdin. Sonuçta o on bir kişinin yedisini kadın üyelerden seçtik. Bu üyelerimizden en tecrübelisi 1996, en genci ise 2005 mezunu. Bununla birlikte üyelerimizi seçerken yönetim kurulunda ihtiyaç olan avukat, sayman gibi mesleki ihtiyaçları da düşündük ve buna göre insan sayısını belirledik. Çok dinamik bir grup dediğin gibi.

Kadın sayısının artışını sevinerek gözlemliyoruz. Son derece önemli bir gelişme bu...

Derya: Güray'la "Keşke bir sonraki başkan, bir kadın üyemiz olsa" diyoruz. Bu ikimizin de arzusu. Öyle görünüyor ki kadın yönetim kurulu üyelerimizin katkıları çok olumlu olacak ve böylece belki de bu arzumuz gerçekleşecek.

Yeni mezun, niçin üye olmalı derneğe?

Derya: Esasında bunu belki de tersten bakarak cevaplamak lazım. Öğrencilerin daha mezun olmadan dernek faaliyetlerinde yer alması gerekiyor. Aidiyet duygusunu artırmak en önemli hedeflerimizden biri. Öğrencilere yönelik yaptığımız projelerin başarısı, genç mezunların derneğe üye olmasında belirleyici olacaktır. Bunu başarırsak, bu soruyu zaten ce-

vaplamış oluruz. Bu projeler sayesinde desteğin sürekli olacağını bilecekler ve Saint-Joseph'lilerle kaynaşmanın onlara sağlayacağı faydayı tanıyacaklar. Hayatlarının diğer dönemlerinde de devam edeceğini görecekler. Zaman geçtikçe, şu anda kendilerinin geçtiği sıralardan geçen öğrencilere destek olmaya başlayacaklar.

Güray, senin eklemek istediğin bir şey var mı bu konuda?

Güray: Aslında onlara altı yıllık bir deneme süreci sunuyoruz. Yaşayıp görecekler, bir fayda sağladığını hissediyorlarsa da aidatını ödeyip, devam edecekler. Bu altı yıl, çok özenle seçilmiş ve planlanmış bir süre. Saint-Joseph'ten çıktın, dört yıllık bir üniversitedesin. Ardından eğitimin devamı ve erkek mezunlar için askerlik. Sonra bir işe atlıyorsun, artık hayata hazır hale geldiğinde dön, dernek ve üyelerine sen de destek ol diyen bir süre aslına bakarsanız. Her yıl bildiğim kadarıyla yüz doksan kadar mezun veriyoruz. Yeni mezunları davet ettiğimiz "Toujours Ensemble" buluşmalarına yüz doksanın sekseni katılıyor. Diğer yüz on kişiye derneğin onlara nasıl destek olacağına ilişkin mesajları iletemiyorsak, ben üzülürüm açıkçası. Hazır bir paket ve başka hiç kimse onlara bunu sunmayacak.

Mezunlar arasındaki koşulsuz yardımlaşma duygusuna tekrar dönmek istiyorum. Böyle bir anınız var mı dernek göreviniz dışında, bir mezun olarak bunu yaşadınız mı?

Güray: Daha ötesi var. Ben sekiz yılda üniversiteyi bitirdim. Bedelli askerliğe kavuşabilmek için bunu başardım bu arada. Fakat o dönem beraber mezun olduğum kardeşlerim, benim hocam oldu üniversitede. Burada adını da zikredeyim, sekiz yıl sınıf arkadaşım olan Necmi Emel Dilmen'90 o dönem hocamdı. Sanıyorum hayatında başka hiçbir öğrencisiyle benim kadar uğraşmamıştır. Üniversiteyi bitirmem için bana verdiği destekleri unutamam.

Derya: Etrafım Saint-Joseph'li dolu ve bu çevrem giderek büyüyor. O yüzden yardımlaşma konusunda devamlı yeni anılar ekleniyor diyebilirim. Ne zaman bir ihtiyacım olsa hep Saint-Joseph'li dostlarımı arıyorum.

Eski ve yeni mezunlar arasında farklılık görüyor musunuz? Yaratıcılık, girişimcilik konuları olabilir. Derneğin de bu konuda çalışmaları oldu biliyorum.

Güray: Girişimcilik Kulübü olarak mantalite değişikliğine gitmeye çalıştık. Orada istediğimiz şeyleri başardığımızı söylemek bence güç. Lise sıralarında girişimciliği öğretelim, ardından da takvim, bütçe, iş ortaklıkları nasıl kurulur, hukuki alt yapısı nedir gibi konularda girişimci kardeşlerimize destek olalım istedik. Bir yandan da bu tip girişimleri takip eden, kovalayan bir grup var ve yatırımcı olarak ortak olmak, iş fikrini en baştan sahiplenmek istiyorlar. Bu anlamda çok başarılı somut örnekler çıkmadı. Haftalık toplantılarını dernek ofisinde yapan Girişimcilik Kulübü'nün, M. Alp Sunar'84 mentorluğunda bizi gururlandıran önemli projeleri oldu. Bu altyapı zaman içerisinde yerini daha iyi bulacaktır. İletişim ve dayanışma arttıkça, WhatsApp gruplarında da mesleki dayanışma noktasında mezunlar bu trafiği artırdı. Bunların somut örnekleri çıkacaktır. Biz de dernek olarak belki başka şeyler yapma zorunluluğu içindeyiz de henüz onu yakalayamadık. Bu gelişmeye açık bir alan.

Derya, senin eski ve yeni mezunlar arasında gördüğün farklılıklar var mı?

Derya: Güray'ın da bahsettiği gibi, sekiz sene beraber okuyanların birbirlerine ve okula bağlılıklarının biraz daha yüksek seviyede olduğunu düşünüyorum. Yine de okulumuzun bulunduğu semt dolayısıyla, öğrencilerin okul öncesi ve sonrası sosyalleşme olanakları birçok okulun hayal edemeyeceği seviyede. Arkadaşlık bağlarını güçlendirmek ve kalıcı kılmak için bulunmaz bir etken. Özellikle bilgiye ulaşmanın bu kadar

SJ Social Buluşması - Temmuz 2021

Divan Kurulu Başkanı Tevfik Tüzünkam, Güray Karacar'a plaket takdim ediyor.

2021 mezuniyet töreninde dernek ekibi, yeni mezunların iletişim bilgilerini güncellerken.

kolay ve hızlı olduğu bu yakın dönemde, öğrenciler erken yaşta fark yaratabilme şansına sahipler. İnovasyon alanına ilgileri fazla ve üzerinde çalıştığımız konulardan biri de bu.

Bu konuda çalışmaya devam edecek mi dernek?

Derya: Evet, Girişimcilik Kulübü'ne desteğimiz devam edecek ve bunu geliştirmenin yeni yollarını arayacağız.

Güray: "Bordrolu çalışarak mı yoksa girişimci olup, iş kurarak mı daha mutlu ve başarılı olunur?" Öğrenci kardeşlerimizin kendileri açısından bunu anlamaları için altı adımlı bir metodoloji hazırladık, bu çalışıyor. Bence mentorluk, bir insana yapılabilecek en büyük iyiliklerden biri. Çünkü yedi sekiz yıl buna zaman harcadıktan sonra "Benden bir girişimci olmazmış, keşke maaşımı alıp da yaşasaydım" demenin maliyeti çok yüksek. Bunu erken anlaması için sistemi çalıştırmaya başladık. Gençler bilgiye internetten ulaşıyor, danışmanlık servisi alıyorlar ama insani dokunuş farklı bir şey. O kuru özelleştirilmemiş, kişiselleştirilmemiş bilgiyle, bir ağabeyinin ve ablasının rahat bir ajandayla ona destek vermesi arasında çok fark var. O insani dokunuş sadece dernekte var.

Tesisimiz olacak mı bir gün? Bu konuda derneğin çalışması var mı?

Derya: Vakfın sahibi olduğu parseldeki tenis kortları, yüzme havuzu ve cevizlik dediğimiz alanı kapsayan bölge Saint-Joseph'lilerin kullanımına açık. Dernek üyelerimiz ayrıca Dalyan Club'ı ücretsiz olarak kullanabiliyor, camia bir araya gelebileceği önemli bir tesis daha kazanmış durumda. Geriye dönüp bakarsak, dernek yönetim kurullarının mesai harcadığı ana konulardan biri tesis işletmekti. Geldiğimiz noktada Dernek, esas görevleri olan mezunlarına her bakımdan yardımcı olmak, mesleki dayanışma, mentorluk, eğitim bursu gibi konulara enerjisini harcıyor. Bence bu konuda attığımız adımlar olumlu.

Güray: 2014'ten beri dernek yönetimlerindeyim. En üzüldüğüm şey, tesis üyeliği ile dernek üyeliğinin bir arada algılanması. Bu geçmiş dönemlerde çok iyi niyetli bir kararın sonucunda oldu. Dernek üyeliği ile tesis aidatını birleştirdiğin gün, bu algıyı üyelerin kafasında somutlaştırmış oldun. Geriye baktığım zaman sekiz yıldır bununla uğraşıyorum. Bahçeşehir'de oturan bir üyemiz, dernek üyelik aidatı için arandığında maalesef kendi bakış açısıyla "Ben zaten tesise gelemiyorum, niye ödeyeyim?" cevabını haklı olarak verir hale geldi. Derneğin aşması gereken bir numaralı algı bence bu.

Farklı düşünen üyelerimiz var ama bir derneğin sahip olması gereken tesis bugünkü halidir. Daha önceki beş yıldızlı lüks restoranlar değildir. Bu arz-talep dengesi, iktisadi bir işletme olduğundan bundan bağımsız düşünemeyiz. Sadece okulun etrafındaki Saint-Joseph'liler gelecek, yemek yiyecek, havuza girecek diye ayda 18-20 bin TL zarara giren tesis işletme maliyetinin derneğe yüklenmesini beklemek doğru değil.

Şu anki yönetim ve hedeflerinden bahseder misiniz?

Derya: Son dönemde artarak gelişen Dernek-Okul-Vakıf üçgenindeki birlikteliği ve iyi iletişim ortamını sürdürmek ana hedeflerimizden bir tanesi. Bu birliktelikten güç doğuyor. Aidiyet duygusunu artırmak başka bir hedefimiz. Bu bağlamda devam eden projelerin yüksek kullanılırlığa ulaşması, SJ Club üyeliği kullanımının okulun ilk senesinden başlaması, Okul Aile Birliği ile birlikte hareket ederek aileleri de bilgilendirmek gibi hedeflerimiz var. Sosyal medyada yakaladığımız bir rüzgar var, bunu iyi kullanmayı ümit ediyoruz. SJ Social ve senin liderlik ettiğin SJ Gezi/Gourmet, SJ Sanat/Müzik, SJ Olympics gibi gruplar, çok farklı yaştan Saint-Joseph'liyi bir araya getirdi. FBSJ grubu zaten yirmi senedir var ve güçlenerek büyüyor. Bunlarla beraber Dernek gelirlerinin artırılması, yeni üye kazanımı, genç üyelerimizin aktif olarak Dernek işleyişinde görev alması önem verdiğimiz konular.

Güray: Küçük Prens Okulları, SAJEV'in hizmete soktuğu ve bizim değerlerimizi yansıtan bir okul. Benim çocuklarım da oraya gidiyor. Küçük Prens ve Saint-Joseph mezunlarıyla ortak bir camiayız. Dernek olarak veliler üzerinden çocuklara bu destekleri sunabilmenin yollarını aramalıyız. Ofisimizin çok güzel yönettiği Quartier yayını var. Bu derginin vizyonu sadece Saint-Joseph'lileri değil, Türkiye'deki Frankofon camiayı bir araya getirmek. Konsolosluklarla, diğer illerdeki okullarla iletişim yaratma peşindeyiz. Sosyal ağlarla bu işi büyütmemiz lazım. Derya'nın en başta söylediği gibi ne kadar berabersek, birlikteysek, o kadar güçlüyüz. Derneğin önündeki temel alt açılımlar bunlar; üyeleriyle çok yakın olmak, Küçük Prens camiasını üyesi gibi kabul etmek ve giderek de bunu büyütmek. Ama biz her zaman Saint-Joseph'li kimliğimizi koruyacağız, her zaman farklı olacağız.

10 Temmuz 2021 Genel Kurulu

Derya, Güray ile ilgili iki pozitif özellik söyler misin?

Derya: Güray can dostum, söyleyecek çok şey var ama ortak çalışmamıza vesile olan dernek üzerinden bakarsak, Güray'ın çok kuvvetli bir liderlik özelliği var, insanları bir araya getirme ve yönlendirme konusunda çok başarılı. Hangi konuyu ele alsa, hızlı bir şekilde durumu analiz edip çözüm oluşturan, rasyonel hedefler belirleyen kıvrak bir zekası var.

Güray, sen Derya için ne söylersin?

Güray: Derya çok kapsayıcı, yani herkesle bir şekilde iletişim kurmanın yolunu buluyor. Benim o yüzden tek başkan adayım idi. Tam da ihtiyacımız olan profil. Yaşlısıyla, genciyle, kadınıyla, erkeğiyle iletişimi çok iyi. Ayrıca çok zeki. O çok net bir özelliği. Ve üçüncü özelliği ise çok özel biri olması, tanıdığım başka kimseye benzemiyor.

İkinize de çok teşekkür ediyorum…

2021-2024 YK Üyelerinden

Aramıza Katılanlar

Yakof Çilingiroğlu'65
Emekli

Serhasan Bozoklu'77
Genel Cerrahi Uzmanı

Metin Ölken'79
IT Bilişim Serbest

Prof. Dr. Bülent Çatay'88
Öğretim Üyesi

Cem Acar'89
Donuk Gıda Üretimi Satış Ortağı

İsmail And Pınarlı'89
Şirket Sahibi

Ahmet Mert Gülşen'90
Firma Sahibi

Eylem Altıntaş'93
Askeri Araçlar Görev Donanımları ve Özel Projeler Satınalma Müdürü

Bahar Temiz'01
Dans Koreografi

Güven Fatma Akalın'03
Kadın Hastalıkları ve Doğum Uzmanı

Ferhan Şener'04
Avukat

Ersel Arı'05
Turkish Airlines Holidays
Ticari Direktör

Doruk İşeri'05
Satış

Can Ünlüsoy'07
AR-GE Görevlisi

Melike Gizem Çobanoğlu'07
İşletme sahibi

Nazım Mert Çabukoğlu'07
Meslek Memuru / Üçüncü Katip /
TC Vagadugu Büyükelçiliği
Misyon Şefi Yardımcısı

Ahmet Alper Öztürk'08
Sağlık Genel Müdür

Ala Nazlı Kaakani'08
Muhasebe Müdürü

Burak Binbaşıoğlu'08
Serbest

Deniz Uztürk'08
İktisadi İdari Bilimler Fakültesi
İşletme Bölümü

Ece Karaaslan'08
Fintech Ürün Müdürü

Ekin Veral'08
Grup Marka Müdürü

Eylül Can Sarıalioğlu'08
Avukat

İrem Duman'08
Doktora Öğrencisi / Araştırma Görevlisi

Heval Özkök'08
Firma Sahibi

Nergis Tombak Semiz'08
Nörofizyoloji Uzmanı

Remzi Ali Tankal'08
Firma Sahibi

Tuğçe Karakaya'08
Avukat

Ümit Altay Baran'08
Finans

Aslıhan Altuğ'10
Sinema Yapımcısı

Emir Abdülkadir İnanç'10
İş Analisti

Sada Nadirler'10
Kurumsal Satış/Proje Yöneticisi

Sinan Çelik'10
Şirket Sahibi

Yasemin Okçu'11
Dış Ticaret Satış Sorumlusu

Seray Karaalp'12
Avukat

İlker Kadir Öztürk'12
Sağlık IT

Kaan Pazarköylü'12

Mert Berkay Uçan'12
Yönetici

Nilüfer Nisan Berkol'12
Sanatçı

İlayda Alyanak'13
Muhasebe Müdürü

İrem Akbulak'13
Yüksek Lisans Öğrencisi

Can İslamcıoğlu'14
Film Alım ve Yatırım Uzmanı

Gürcan Zeren Gülersoy'14
Araştırma Görevlisi

Batur Çakır'15
Order Validation Analyst

Ayşe Su Köse'15

Ceren Aytekin'15
Legal Intern

Naz Kılıçeri'15

Işıl Bakan'16

Ali Gezgin'19
Öğrenci

Ece Aksüyek'20

Ve 6 yıl süreyle tüm 2021 mezunları

Ali Lütfi Tınç'69
İlk Bülten'in Yazı İşleri Müdürü

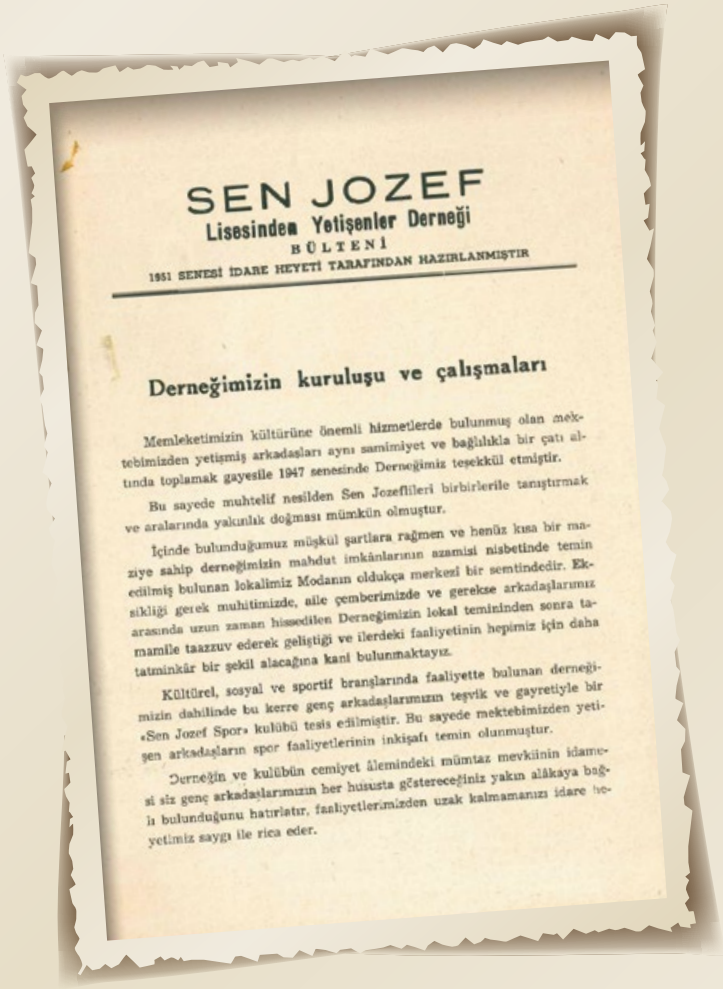

SEN JOZEF
Lisesinden Yetişenler Derneği
BÜLTENİ
1951 SENESİ İDARE HEYETİ TARAFINDAN HAZIRLANMIŞTIR

Derneğimizin kuruluşu ve çalışmaları

Memleketimizin kültürüne önemli hizmetlerde bulunmuş olan mektebimizden yetişmiş arkadaşları aynı samimiyet ve bağlılıkla bir çatı altında toplamak gayesile 1947 senesinde Derneğimiz teşekkül etmiştir.

Bu sayede muhtelif nesilden Sen Jozeflileri birbirlerile tanıştırmak ve aralarında yakınlık doğması mümkün olmuştur.

İçinde bulunduğumuz müşkül şartlara rağmen ve henüz kısa bir maziye sahip derneğimizin mahdut imkânlarının azamisi nisbetinde temin edilmiş bulunan lokalimiz Modanın oldukça merkezi bir semtindedir. Eksikliği gerek muhitimizde, aile çemberimizde ve gerekse arkadaşlarımız arasında uzun zaman hissedilen Derneğimizin lokal temininden sonra tamamile taazzuv ederek geliştiği ve ilerdeki faaliyetinin hepimiz için daha tatminkâr bir şekil alacağına kani bulunmaktayız.

Kültürel, sosyal ve sportif branşlarında faaliyette bulunan derneğimizin dahilinde bu kerre genç arkadaşlarımızın teşvik ve gayretiyle bir «Sen Jozef Spor» kulübü tesis edilmiştir. Bu sayede mektebimizden yetişen arkadaşların spor faaliyetlerinin inkişafı temin olunmuştur.

Derneğin ve kulübün cemiyet âlemindeki mümtaz mevkiinin idamesi siz genç arkadaşlarımızın her hususta göstereceğiniz yakın alâkaya bağlı bulunduğunu hatırlatır, faaliyetlerimizden uzak kalmamanızı idare heyetimiz saygı ile rica eder.

PETİT — PAİN

4 HAZİRAN 1950 GÜNÜ
KUTLANAN
PETİT — PAİN'DEN
HATIRALAR

T. Ch. Fre Visiteur açılış konuşmasını yaparken

4 HAZİRAN 1950 GÜNÜ
KUTLANAN
PETİT — PAİN'DEN
HATIRALAR

PETİT — PAİN

Eski arkadaşlık ve hatıralarının canlanması amacile geçen sene tertip ettiğimiz «Petit Pain» gününe 120 yi mütecaviz Sen Jozefli iştirak etmiş ve hocalarımızında bulunduğu bu toplantı çok samimi bir hava içinde geçmiştir.

İlk olarak Dernek lokalinde toplanılmış bilâhara hep beraber mektebe gidilerek Très Ch. frer Visiteur ve Dernek Başkanının hitabeleriyle Sen Jozefliler günü açılmıştır. Bütün arkadaşlar bahçede eski günleri canlandırmışlar, bu meyanda muhtelif maçlar yapılmış ve eski hatıralar anılmıştır.

Bunu müteakiben an'anevi Petit Pain dağıtılmış ve toplantı neş'eli bir hava içinde sona ermiştir.

Her sene tekrar edeceğimiz bu toplantıya bütün Sen Jozeflilerin iştiraki şayanı temennidir.

Hep beraber lokalden mektebe yürüyüş.

Mektebe giriş.

Bon Point (1993-2000)

LES MUSÉES
FRERE PIERRE CAPORAL

Une intense activité intellectuelle règne au Collège, stimulée par des conférences variées et aidées d'une action utile à tous.

Les grands salons et les vastes couloirs du rez-de-chaussée, sont tous pourvus de hautes et larges vitrines bien éclairées. Elles se garnissent régulièrement de belles collections

admirées des parents et des élèves.

Histoire Naturelle, Botanique, Géologie et chaque branche d'enseignement sont illustrées à leur manière.

Les vastes cadres de papillons impeccablement étalés par le Frère Félix, ancien Inspecteur aux Lazaristes de Lyon, attirent beaucoup l'attention. Mais les collections de coléoptères du Frère Jean, venu du Pensionnat de l'Aigle, à Dijon, ont demandé autant de soins et beaucoup plus de courses et de fatigues, pour la recherche persévérante à travers la campagne.

Sous la direction du Frère Jean, nous étions une bonne demi-douzaine de jeunes Frères à y consacrer tous les jeudis de promenade libre (non occupés à la surveillance des pensionnaires), par tous les temps et des années durant.

Toute la récolte des jeunes chasseurs, et du Chef qui est toujours avec eux, s'accumule chez le Frère Jean qui l'envoie périodiquement à deux marchands d'insectes, l'un à Berlin, l'autre à Vienne. Tous deux sont Français et travaillent à l'échelle mondiale.

L'envoi est à double fin : le premier exemplaire revient toujours au Collège, scientifiquement "déterminé" : genre, espèce, particularités ... Il appartient à la "Collection locale".

Les autres, si nombreux soient-ils, entrent dans un compte de vente ou d'échange, selon les prix du catalogue. Sur ce crédit, Frère Jean achète à son choix des coléoptères des pays les plus divers et les plus célèbres de la Turquie.

Ils forment la "Collection Mondiale".

Enfants et adultes prennent plaisir à voir dans ces grands cadres des insectes aux couleurs, aux formes et à la taille si diverses et parfois si cocasses de coléoptères variant du Kamptchatka, des steppes de l'Asie Centrale ou des vastes Pampas...

Le Frère Jean seul savait combien ses jeunes auxiliaires avaient soulevé de pierres mousseuses, d'écorces de vieux troncs d'arbres, agité de buissons et d'arbustes, de fleurs ou de plantes, où aiment à se cacher ces bestioles.

Ce couplet est un peu long, mais, plus qu'à la gloire des insectes, il honore et si curieux soient-ils, il est un hommage au Frère Jean, à qui le Collège doit de si belles collections.
(Mémoires du Fr. Isidore Stanislas)

FLORA ET LE BOSPHORUS

(Flora était le nom de la chienne des Frères de Tralleon. Elle était, paraît-il, très intelligente.)

Un autre succès de Flora fut de lancer son ami Ethé, le Frère Laurent, et ses jeunes confrères dans l'entomologie, par la chasse et la collection des coléoptères de la région.

Après leur sieste, dans les collines et les halliers autour de leur maison de campagne, les Frères cherchaient des noisettes, des mures, des plantes et des fleurs pour un herbier. Et Flora gambadait autour d'eux.

Ce jour-là elle pourchassait un serpent qui s'éclipsa sous les broussailles. Dépitée, elle vit tout à coup un gros insecte à moitié enfoncé dans un énorme escargot. Elle approcha son museau et du bout de la patte taquina la bête pour la faire sortir de la coquille et la voir en entier.

Furieux d'être dérangé dans son repas, l'insecte lança, par derrière, un jet de liquide qui aveuglait les yeux de Flora, penchée sur lui pour le flairer. Ce liquide était si corrosif, que la chienne, devenue subitement aveugle, poussa un abolement strident qui fit accourir le Frère Laurent et quelques confrères. De la patte Flora leur indiqua la coquille et son habitant.

Ils constatèrent que c'était un de ces carabes camaïeux qui dévorent escargots, limaces, larves, chenilles ... Mais ils n'en avaient jamais vu de cette taille (3 à 4 fois celle de la Belle Jardinière de France). Pour tout dire c'était le carabe géant d'Annaville, appelé Procerus Bosphoranus, sans doute parce que les premiers spécimens recueillis par des entomologistes professionnels avaient été trouvés sur les rives du Bosphore, où il est fréquent, sans se trouver cependant sous chaque touffe de buisson à ras du sol.

Du fil en aiguille voici la suite pratique de la découverte de Flora pour l'école de Tralleon.

Sans tarder, le Frère Laurent envoya l'insecte au Frère Jean, entomologiste de première force, travaillant avec son émule à la collection des coléoptères de Turquie, collection qui fait toujours la gloire du Collège de Kadykéy. Frère Jean envoya tout de suite les précisions demandées, accompagnées de ce précieux conseil : "Qu'attendez-vous pour commencer une belle collection de coléoptères de votre fertile région de la Mer Noire ? Je vous y aiderai de tout mon pouvoir en vous facilitant la détermination des genres et des variétés pour les débuts. Je suis sûr que très vite vous pourrez l'assurer vous-mêmes."

C'est ainsi que le Frère Laurent et ses jeunes amis commencèrent à gratter la terre sous les ronces et les buissons, à soulever l'écorce des vieux arbres et les pierres dans les fossés humides pour récolter chaque fois un butin plus ou moins abondant, qui devint rapidement une belle collection, malheureusement perdue pendant la Première Guerre Mondiale.

Une précision pour les amateurs d'entomologie : le Procerus du Bosphore est bleu comme les eaux près desquelles il chasse les escargots. Celui de la Mer Noire est vert comme toute la côte où il fourrage. Est-ce un cas de mimétisme animal ?

La cécité de Flora ne dura qu'une vingtaine de minutes; le nerf optique, paralysé par l'acidité du liquide, retrouva son acuité naturelle à la grande joie de tous... et de Flora en particulier.

(suite à la page 26)

14

15

Bülten yolculuğu devam ediyor...

Prof. Dr. Necmi Emel DİLMEN'90
Akademisyen & İletişim Danışmanı

Yıl 2005… Saint-Joseph'liler Derneği'ndeki seçim sonrası Prof. Dr. Ahmet L. Orkan başkanlığındaki ekip yönetime geldi. O ekibin içerisinde ben de vardım ve o dönemde Ahmet Hocayla üniversitede de beraber çalıştığımız için çok sık bir araya geliyorduk. İşleri birer birer ele alırken, ileriki toplantılarda sıra bültene geldi. Bülten o dönemlerde daha amatör diye nitelendirebileceğim bir formatta yayınlanıyordu. Dernekte genel sekreterlik göreviyle birlikte bültenin sorumluluğu da bir toplantıda bana verildi. Mesleğim itibarıyla içerik üretimi, editörlük gibi konulara yakınlığım vardı, ancak tasarım benim işim değildi. Konuya yaklaşım "Sen bir şekilde halledersin" olduğu için kara kara düşünmeye başladım. Neyse ki yine imdadıma akademiden bir arkadaşım yetişti. O dönemde benim Yrd. Doç. Dr. olarak görev yaptığım Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Bilişim Anabilim Dalı'nda doktora çalışmalarını sürdüren ve Yeditepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Görsel İletişim Tasarımı Bölümü'nde asistan olan Sertaç Öğüt, bültenin tasarımını üstlendi.

Her ay, ben o ayki yazarların içeriklerinin peşinde koşuyor, hepsini toparlıyor, gerekli editoryal çalışmaları yapıyor, ay sonuna doğru Yeditepe Üniversitesi kampüsüne gidiyor ve bir gecede tüm tasarımı beraberce oluşturmaya çalışıyorduk. Yaklaşık iki senelik süreçte bazı rutinlerimiz de oluştu tabii ki. Çalışma sırasında Joe Satriani (bilenler bilir, müthiş bir gitaristtir) dinlemek, o dönemin hard rock gruplarının son parçalarını araştırmak, işi yaparken bizi motive eden unsurlar olmuştu. İşte aşağıdaki resim o anlardan bir tanesinin kaydı olarak arşivlerimizde kalmış. Her ne kadar ben Sertaç gibi bir metal grubu gitaristi ve solisti olmasam da biraz yanlış yaptığım rocker hareketiyle kendisine uyum sağlamaya çalışmışım. O dönemde yaptığımız tasarım, bizim görev süremiz bittikten sonra derneğimizin web sayfasındaki arşivden de görülebileceği gibi 2010 yılının mayıs ayına kadar sürdürüldü. O gün için yenilikçi olan yaklaşım, bugünden bakıldığında çok göz alıcı gelmiyor ama gelişim, dönüşüm gibi kelimeler tam da bu durumu anlatmak için ortaya atılmış kavramlar. O dönem için içimize sinen, beğeni toplayan yenilikçi bir iş yapmıştık. Bugün bu iş önüme gelse, çok daha profesyonel yazılımlar ve yaklaşımlarla eminim biz de farklı bir dergi çıkarırdık.

"Bütün bu yaptığın işlerden sana ne kaldı?" derseniz, aslında bilanço hiç de fena değil. Öncelikle o dönemde birçok okuyucudan aldığımız beğeni kaldı ama ondan da önemlisi, Sertaç'la onun Yeditepe Üniversitesi'ndeki küçük odasında başlayan dostluğumuz ve iş birliğimiz, 2011 yılında kurulan, İstanbul ve Londra'da halen faaliyetlerini sürdüren "Ocelott" adlı bir dijital reklam ajansı ortaklığına dönüştü. Bülten deyince aklıma o dönemki koşuşturma, yazılarını alabilmek için birçok üyemizle irtibata geçme, bültenin dağıtımını takip etme, dönemin Dernek Müdiresi Dürdane Hanım ile acil kodlu görüşmelerimiz gibi bir sürü anı geliyor. Ancak tüm bunların yanı sıra uzun senelerdir süren ve akademik kimliğimin yanında 10 yıldan beri sürdürmeyi başardığım ajans hayatı, kişisel olarak en büyük kazanımım.

Sertaç Öğüt, Necmi Emel Dilmen'90.

Sertaç'la o günlerden beri bir dergi yapmadık, ancak onlarca farklı markanın dijital reklam ve pazarlama süreçlerinde yer aldık ve almaya devam ediyoruz. İşte tam bu yüzden "Saint-Joseph sana ne verdi?" diye sorulduğunda, aklıma sadece 8 senelik eğitim süreci gelmiyor; orada kurduğum veya sonrasında dernek sayesinde edindiğim arkadaş ve ilişki ağının hayatıma olumlu yansımaları geliyor. Ne zaman emekli olurum, hayat bana ne gösterir bilmiyorum ama bildiğim tek şey, beraber mezun olduğum birçok dostumun veya dernek sayesinde edindiğim birçok arkadaşımın bundan sonra da hayatımda güzel izler bırakmaya devam edeceği. Bu düşüncemin birçok yeni mezun arkadaşımın için de geçerli olması dileğiyle…

“Derneğe nice 50 yıllar diliyorum”

Mehmet Arman ÜGE’76
2012-2017 Dönemi Yazı İşleri Müdürü

Merhaba, ben 1441 numaralı Saint-Joseph Dernek Üyesi Mehmet Arman Üge. Derneğimizin 50. yılı dolayısı ile ve 2012-2017 yılları arasında dernek yönetiminde olup, derneğimizin yazılı iletişimini sağlayan bültenimizden sorumlu olduğum için bir şeyler karalamam istendi. Ben de klavyemden geldiğince ve okuyanları sıkmadan birkaç satır yazmaya çalışacağım.

Öncelikle yazımı, dergimizin çıkmasında emekleri geçen başkanlar Mert Tüzüner ve Öncel Koca, editörümüz Serdar Öncel, bulmaca yaratıcımız Melih Levi, sürekli yazarlarımız rahmetli Ersin Arısoy, Erdal Tunçok, Reşat Uzmen, Ali Aktoğu, Ömer Badur, Reha Tartıcı, Serhat Ayan, aralıklı yazarlarımız Pierre Manestar, Mehmet Ömür, rahmetli Semih Takinacı, Volkan Özgüz ve Ali Nesin’e candan teşekkürlerimi göndererek devam etmek istiyorum. Bu arada, içimden Prof, Prof. Dr., Doçent ve bunun gibi titrleri yazmak gelmedi, yazmamı bekleyenlerden de özür diliyorum .

2012 derneğimizin seçimlerinde iş başına geldiğimizde, mali durum her zamanki gibi kötü idi. Biz de nereden kısıntı yapacağımızı hesapladık. Başta dergimizin masraflarını düşürmek ve bol bol reklam almak üzere bir plan yaptık. O yıllardaki bültenlerimizin arka kapağına bakarsanız, bir sürü yerde benim adımı görürsünüz. Sebebi, basımı haricinde her şeyi bedavaya getirmek için sayfa dizaynından tutun da aklınıza gelecek her tür hazırlığı benim yapmamdandır. Baskıya yollamadan evvel de sevgili müdürümüz Dürdane Şentuna

Üst Ayaktakiler: *Mehmet Arman Üge, Öncel Koca, Oğuz Nuhoğlu,Sait Akgün, Saim Bulut.* ***Alt Ayaktakiler:*** *Fuat Tamtürk, Dürdane Şentuna.****Oturan:*** *Mario Vanakori.*

Hanım ve asistanı Zeynep Doğrusöz Hanım’ın kontrollerinden geçerdi; onlara da çabalarından dolayı sonsuz teşekkürler. Bu arada, dergimizin kapak ve içinde elimden geldiği kadar “Troisième Carreau”ları kullanmaya çalıştım.

En çok bültenleri üyelere ulaştırmakta zorluk çekiyorduk. Birkaç tane farklı kargo denememize rağmen olmadı da olmadı. Örneğin, yönetimden bana ve Saim Bulut’a bir türlü adrese teslim yaptıramadık. Şu sıralar WhatsApp grubu SJ-Social sayesinde genç ve orta yaşlı üyeler, inanılmaz bir şekilde birbirleriyle kaynaştı. Arada müsait olanlar bir araya gelerek birbirleriyle tanışıp, hoşça vakit geçiriyorlar. Tüm üyelerimize daha nice 50 yıllar diliyorum.

Reşat Üzmen, Mehmet Arman Üge, Ozan Gülşeni, Fuat Tamtürk, Saim Bulut.
Oturanlar: *Ceyda Özeker, Fr. Pierre Caporal, Mert Tüzüner, Mario Vanakori.*

Bu dernek hepimizin!

Begüm TEKİNER'01
2017-2020 Dönemi Dernek Müdürü
2001 Dönem Elçisi

Merhabalar, ben 2836 numaralı Dernek Üyesi Begüm Tekiner'01. 2017-2020 yılları arasında sevgili Saint-Joseph'liler Derneği'nde Dernek Müdiresi ve Dergi Yazı İşleri Sorumlusu olarak görev aldım. Yeni ofis ekibi olarak, değerli Yönetim Kurulumuzun katkılarıyla derneğimiz çok önemli değişikliklere imza attı ve projeler üzerinde inşa edilen yeni bir dernekçilik anlayışıyla günümüz koşullarına uyum sağladı. Bu projelerden en önemlileri; Eğitim Bursu, SJ Elçileri, SJ Club, SJ Boutique ve tabii ki Quartier Dergisi'ydi.

Dergimize bu dönemden itibaren ciddi sponsorluk destekleri sağladık, dergimizin sayfa sayısını iki katına çıkardık. Sevgili sınıf arkadaşım Serra Bürtek'in ülke direktörü olduğu Sappi firması bize sponsor olarak kağıt maliyetimizi sıfırladı, aynı zamanda Sade Ofset'in sahibi Murat Demir'95 de dergimizin basımını diğer firmalardan daha uygun olarak gerçekleştirmeye başladı. Bunun dışında birçok firmayla kapsamlı reklam anlaşmaları yapıldı.

Dergimizde yıllardır üyelerimize değerli yazılarıyla ulaşan tüm ağabeylerime bu vesileyle teşekkür etmek isterim. Hiçbir karşılık beklemeden uzmanlık alanlarında makaleler yazdılar, söyleşiler verdiler. Göreve başladıktan sonra değerli ablalarım ve kız kardeşlerimin de dergimize katkılarını talep ettim; gerek doktor gerek avukat her meslekten hem kadın hem erkek üyelerimiz, her ay belli konularında yazılar yazdı. Bu vesileyle üyelerimizin birbirini daha yakından tanımasını, dergimizi her yaştan mezunumuza ulaştırmayı hedefledik.

Tüm bu faaliyetlerde beraber çalıştığım, hepsi birbirinden kıymetli ofis arkadaşlarım Yasemin Yılmaz, Begüm Ergül ve Baran Esendal'10'a buradan tekrar sonsuz teşekkürlerimi sunarım. Son olarak Derneğimize sahip çıkan tüm mezunlarımıza desteklerinden dolayı teşekkür ederim. Bu dernek hepimizin, lütfen derneğimizin değerini bilelim...

Baran Esendal'10, Yasemin Yılmaz, Begüm Ergül, Begüm Tekiner'01

Çatı Bar: Bir Saint-Joseph Masalı

“Stay’in Alive”

Mert TÜZÜNER’91
Koton Global Lojistik Direktörü
2011-14 Dönemi Dernek Yönetim Kurulu Başkanı

En baştan başlayayım… Sene 89, lise ikideyiz. Yaz tatiline az bir zaman kalmış. Dersteyken bir gün sınıfa mezun ağabeyler geldiler ve varolan tenis kortlarına ek sosyal tesis binası inşa edeceklerini söylediler. Bu tesisinin içinde restoranlar, barlar ve havuz olacakmış ve biz de mezun olduğumuzda kullanabilecekmişiz. Ancak tüm bunun için üyelik parası ödememiz gerektiğini söylediler. Evde konuyu açtım ve babam kaç tane olduğunu hatırlayamadığım senetleri imzaladı, ben de o zamanki dernek merkezine (ana kapının hemen karşısında, giriş, apartman dairesi) Dernek Müdürü rahmetli Jilet Kemal öğretmenimize teslim ettim.

Bu şekilde derneğe üye oldum ama okul bitene kadar resmi üyelik alamadık, çünkü sıkıyönetim kurallarına göre liseliler bir derneğe üye olamıyorlardı. 91 senesinde okulu bitirdim, artık resmi üye idim. Eylül ayında dernekte bar açıldı diye bir haber geldi, hemen meraktan gittim. Ufak bir barı olan ve bambu masa, sandalyeden oluşan oturma grupları olan bir çatı arasıydı burası. Önünde hayli büyük bir terası vardı. Tesisi yapan ağabeylerimiz, süs havuzunun yerine havuzu, sera olan yere de binayı oturtmuşlardı.

***

O dönemin eğlence ve gece hayatı konjonktürünü iyi anlatmak lazım ki Çatı Bar’ın ve de sosyal tesislerin değeri daha bir anlaşılsın. Kadıköy yakasında o zamanlar gece hayatı yoktu ve bugünkü durumun tam tersiydi. Kadıköy merkezde iki tane meyhane (Olimpiyat, Hamburg), birkaç küçük ve köhne birahane ve Moda Burnu’nda şimdiki Lima Emlak’ın ve yanındaki pizzacının yerinde Rainbow Bar vardı. Yani Kadıköy’de eğlence hayatı yok denecek kadar az gibiydi. Biz taze ehliyet almış gençler olarak eğlenmeye Etiler’e taşınıyorduk. O zamanlar Etiler’de birçok gece kulübü vardı. Başta Şamdan ve Kulüp 29, çapraz olarak karşılıklı yerleşmişti. Bu ağır toplara ek olarak canlı müzik sahneleri olan kulüpler vardı.

***

Eylül, ekim derken, haber bütün genç mezunlara ulaştı ve Çatı Bar tıklım tıklım dolmaya başladı. Canlı müzik yapan karı-koca doktor bir çift vardı. Sanırım hobi için yapıyorlardı, ancak çok başarılılardı ve tüm barı coşturuyorlardı. Favori şarkı Barış Manço’nun “Dağlar Dağlar” şarkısıydı. Doktorlar o şarkıya girince hep bir ağızdan biz de eşlik ediyorduk; “Ellerimle büyüttüğüm, solar iken dirilttiğim çiçeğimi kopardın sen, Gece Oynansın!” Şarkının sonrasında gelen “Gece Oynansın” tezahüratı ile mekan inliyordu. Türkiye’de ilk defa gece maçı yapılmış, takım ayrımı olmaksızın tüm taraftarlar “Gece Oynansın” tezahüratını söylüyordu. Belki de bizleri orada bu şekilde sıkı sıkıya birleştiren, omuz omuza söylenen bu şarkı olmuştu.

O zaman barın en Petit’i bendim; 19 yaşında yerinde duramayan, kıpır kıpır bir gençtim. Benden bir sınıf büyük ve ilk samimi olduğum isim, 90 mezunu Mehmet Çolakoğlu idi. (98’den sonra lakabı Dombili oldu, o ayrı hikaye) Dans, müzik, eğlence girla gidiyordu. Mehmet’le beraber ilk şovumuzu doktorlarla beraber yaptık, kostümümüz bile vardı; İspanyol paça pantolon, uzun sivri yakalı gömlekler ve güneş gözlükleri (Yener’de hala videosu duruyordur inşallah). O şovdan sonra ağabeylerimiz tarafından daha da çok sevildiğimizi ve takdir edildiğimizi rahatlıkla söyleyebilirim…

Sonrasında, müdavimlerden Okan Tanşu’88 ile Sinan Erkip’88 ağabeylerle tanıştım. Okan öğretim görevlisi, ciddi talebe kategorisinde ama koyun postu giymiş bir kurt adeta, bütün fırlamalıklar Okan’dan çıkıyor. Sinan diğer tarafta “Aağbi canlı müzik iyi ama DJ de olması lazım” diyerekten kendini Çatı Bar’ın DJ’i ilan etti ve uzun yıllar DJ’miz oldu. Bir de illegalimiz vardı, Cenk Verişoğlu’88... Biz onu hep ağır abi bildik, o da öyle davrandı. Bu ağırlık, yeni tanıştığı kız arkadaşını derneğe getirene kadar sürdü. İçeri girdi ve neredeyse tüm ahali hep bir ağızdan “İllegal sev bizi” tezahüratını yaptık. Sonra ağırlık falan kalmadı, tabi kız arkadaş da…

Ardından Petitler gelmeye başladı; Bakla Bulut’93, Emre Kıvanç Saraçoğlu’93 (Saraçman), Mutlu Odabaşıoğlu’93, Sinan’dan DJ’lik bayrağını devrelan sevgili Cengiz Can’96, Çakıl Çelik’96 ve rahmetli kardeşimiz Kaan Onuk’un da (Sazan)’93 dahil olduğu bir çetemiz oldu. Büyüklerden ilk tanıştığım isimler de o zaman da yine aynı şekilde popüler ve sosyal olan Öncel Koca’79 ve rahmetli Gürcan Ünlüsoy’79 ağabeylerdi. Saim Bulut’79 ağabeyle çok sonradan 90’ların sonunda tanışmıştım (ilk FBSJ yemeği). Emre’86 ve Eros’79 Akdora ağabeyler de Çatı Bar’dan hatırladığım simalardı.

Çatı Bar, Anadolu Yakası’nın en popüler mekânı haline gelmişti. O ufacık bara yüz elli kişi sığmaya çalışıyorduk. Eş, dost, ahbap adeta bizi Çatı Bar’a götürün diyorlardı. Sosyal tesislerin kapısı üye olmayanlara net kapalıydı, üye olamayan giremiyordu. Yıllar hızla geçerken, biz de şov işinde bayağı gelişmiştik. “Eye of the Tiger”, “Stayin Alive”, “Buz Revüsü”, “Nalanım” derken işi kabareye dönüştürmüştük. Bildiğiniz sahne alıyor ve şov yapıyorduk. Seyredenler alkışlıyordu, dernek minik bir Club Med olmuştu sanki. Çatı Bar, geç saatlere kadar açık kalamıyordu. Bizim çete, derneği kapattıktan sonra karşıya geçiyordu. Cool Bar vardı, ardından She açıldı ve diğerleri… Yine bir gece karşıya geçtik; Ömer Atakan’89, Cool Bar’a geldi ve Kaan’ın kaza yaptığını söyledi, ardından da vefat haberini aldık. Çoğumuz ölümle ilk defa bu kadar yakından tanışıyorduk. Arkadaşımız, kardeşimiz gitmişti. İşte o günden sonra o eski eğlencelerin tadı da aynı olmadı sanki.

Son olarak, bize bu tesisleri kazandıran Fr. Caporal’i rahmetle anıyorum. O olmasaydı ne dernek olurdu, ne sosyal tesisler, ne de ben bu kadar güzel insanı tanıyabilirdim. Hepinizi kucaklayaraktan “Stayin Alive” diyorum. Canlı kalalım, beraber kalalım…

Kardeşimiz, Sazanımız Kaan Onuk’un ’93 anısına...

Mehmet Çolakoğlu'90, Mert Tüzüner'91.

MEHMET ÇOLAKOĞLU'90
Dernek Üyesi

Saint-Joseph'i benim gibi 90'ların başında bitirdiyseniz ve o sekiz yılda çok eğlendiyseniz, Çatı Bar sizin gibi okuluna doyamayanlar için verilmiş bir ek süre, adeta "Hadi bu da bizden olsun, istediğiniz gibi eğlenin; üstelik ders yok, sınav yok" tadında bir okul sonrası ikramıydı. Bu ikram öyle güzeldi ki, neredeyse öğrencilik dönemimizde okula gittiğimizden daha fazla bir devamlılıkla gittik Çatı Bar'a.

90'larda Anadolu Yakası'nda eğlence mekânı, bar gibi yerlerin sayısı azdı. Çatı Bar, o küçücük haliyle dev gibi bir boşluğu dolduruyordu adeta. Okul mezunları olarak böyle bir tesise sahip olmanın gururu, üyelik ücretinin yüklü taksitlerini ödemiş olmanın hafifliğiyle (üye değilseniz, mezun bile olsanız misafir statüsündeydiniz) hafta içi ya da hafta sonu ayırmaksızın, barın açık olduğu neredeyse her akşam oradaydık. O günleri yaşamayanlara inanması zor gelir ama Çatı Bar o kadar revaçtaydı ki, kapısının önünde giriş için kuyruk olur, üyeler ve misafirleri dışındakiler, kendilerini içeriye sokacak bir tanıdık bulmak için uğraşırlardı.

Çok hesaplı fiyatlar sayesinde acımadan tüketilen içki, canlı müzik ve Diş Jockey (!) Sinan Erkip'in şarkıları ile birleşince kalabalık coştukça coşar, metrekareye iki Saint-Joseph'linin düştüğü ortamda delice eğlenmek kaçınılmaz hale gelirdi. Eğlenme işini de çok ciddiye alırdık! "Doktorlar" grubunun çaldığı potpuri için özel geliştirilmiş koreografilerimiz Bolshoi Balesi disiplini ile sergilenir; "Hit the Road Jack" için ayrı, "Stayin' Alive" için ayrı danslar kalabalık bir ekiple icra edilir; "Eye of The Tiger"da Rocky Balboa ve Ivan Drago, "Riverdance"de Michael Flatley olunur; "Should I Stay or Should I Go"da "Nalan'ım Benim" yazılı iç çamaşırları görmek gibi hoş sürprizlerle karşılaşılırdı.

İzleyicilerin aynı zamanda oyuncular olduğu bu müzikal tadındaki animasyonlarda kimi zaman 70'lerin kıyafetleri giyilir, kimi zaman da üstünüzde tişört bile olmazdı. "Ne Partisi" organizasyonları "Gece oynansın!" ya da "İllegal sev bizi!" nidalarıyla inlerken yapılan bu esprilerin anlamını bilenler, komik sırları paylaşan muzip çocuklar gibi gülüşürdü. Eğlencenin bulaşıcı etkisine sahip bu ortamda bir yılbaşı gecesi arifesinde o kadar coşmuştuk ki, o güne kadar ağırbaşlılıklarını muhafaza etmeyi başarmış işletmeci ve ekibi, ciddiyetlerinin simgesi olan kravatlarını kafalarına bağlayarak barın üzerine çıkıp, patlattıkları şampanyaları üzerimize boca ederken ıslanan parke zeminde buz pateni yapmaya başlamıştık.

Yıllar geçti; önce Çatı Bar'ın önündeki kuyruklar yok oldu, sonra mekânın hızlı zamanları geride kaldı, en sonunda da bar kapandı. Hayatta her şeyin bir ömrü vardı ve Çatı Bar da bundan payına düşeni almıştı ama görevini de yerine getirmişti. Farklı dönemlerden arkadaşlarımızla okuldayken ıskaladığımız dostlukları, o küçücük barda kurduk. Saint-Joseph'in en güzel abilerini ve en harika Petit'lerini orada tanıdık. Ömür boyu sürecek dostluklar orada başladı. Bazen terasta içilen bir kadeh içki eşliğinde sevinçleri ve hüzünleri paylaştık, bazen de ayık girdiğimiz kapıdan sarhoş çıkarken düşmemize izin vermeyecek, bize omuz verecek dostların arasında olmanın güvenini yaşadık.

Çatı Bar bugün yok ama o ruh hala yaşıyor. Düşmemize izin vermeyecek omuzlar hala yanı başımızda duruyor.

Kaan Onuk'93 kardeşimin aziz hatırasına saygıyla...

Okan TANŞU'88
Akademisyen / İletişim ve Pazarlama Danışmanı / Eğitim Stratejisti

Bir Barış Manço klasiği olan "Dağlar Dağlar" şarkısı çalınırken muzur bir gülümsemeyle bekleyip, nakarattan sonraki bölümde "...son bir olsun" diye mırıldanıp, hemen ardından "Gece Oynansın" diye haykırmak ve en sonunda bunu bir tezahürat olarak söyleyip neşelenmek ve oluşan şaşkın bakışları kahkahalara bağlamak... 1990'lara damgasını vuran Saint-Joseph'liler Derneği tesislerinin Çatı Bar'ını anlatmak için bundan daha iyi bir betimleme olamaz. Yazdığım bu cümleyi okuyup gülümseyenler, eminim ki o günlerde Çatı Bar'da bu eğlenceye ortak olmuşlardır. Çoğu Saint-Joseph'li belki bunun farkında değil ama gizli bir kod gibi sadece her daim gelenlerin anladığı bu "Gece Oynansın" nakaratı, esasında Saint-Joseph tarihinin temel taşlarından biridir. Neden mi? Anlatmaya çalışayım.

Pek tabii ki Saint-Joseph'i ve mezunlarını yalnızca Türkiye'de değil, tüm dünyada bir ekol yapan pek çok bileşen var. Üçüncü karodan yürüme, yaşam sanatını erken yaşlarda kavrama, takıntılar, saplantılar, kültürel altyapı, egzantrik hobiler, Bisoutage des Petits, Frère Caporal, canlı kopya ve daha niceleri... Saint-Joseph tarihi boyunca işte bu bileşkelerde yoğrulan mezunların bir tarafı, okul sonrasında hep eksik kalıyordu. Zira 1990'lara kadar ortak bir fiziksel buluşma noktası olmadığından, Saint-Joseph'in zayıf kalmış kolektif dayanışması, yerleşmiş ve kemikleşmiş bireysel var olma geleneğinin hep gölgesinde kalmaktaydı. Ta ki sosyal tesisler yapılıp, farklı sınıflar bir araya gelip, yeniden tanışana, birbirlerini yeniden keşfedene kadar...

Hepimizin ortak katkılarıyla sosyal tesisler inşa edildi, açıldı, yavaş yavaş ayaklar alıştı. Ve sonrasında, fiziksel yapısı sebebiyle kendiliğinden oluşan bir sınıfsal ayrım oldu. Genç nesiller üst kata Çatı Bar'a seyirtti, eski mezunlar ise alt kattaki restaurantta 9 yaşlarına dönmeyi tercih ettiler. Çok kısa bir süre zarfında, daha önce hiç tanışmamış mezunlar arasında, okul yıllarının keskin hiyerarşik yapısı sosyal hayatta da kendini hissettirdiğinden olsa gerek, üzeri kapalı ama herkes tarafından kabul gören aşağıdan yukarıya bir saygı basamağı oluştu. Hal böyleyken, Saint-Joseph'e yakışır eğlence ortamı da Çatı Bar'da hayat buldu.

Zaman içerisinde Çatı Bar'ın müdavimleri kendi ritüellerini oluşturup, mekanı bir anlamda gruplar olarak paylaşır oldular. Bendeniz daima barın en uçtaki son sandalyesinde oturdum, Petitler ayakta durdu, barın öteki ucuna 85 mezunları dizildi, yeni mezunlar basamakların kenarında yerlerini aldı. Kapıdan giren, diğerlerine uzaktan da olsa bir selam çaktı. Saint-Joseph kültürü içkiye, davranışa, eğlenceye yansıdı. Bana kalırsa Çatı Bar'ın asıl çekici tarafı ise Saint-Joseph'li olarak her an yaşadığımız sürreel hikayelerin hafta boyu biriktirilip, hepimizde doğal olarak bulunan ve içselleşmiş Saint-Joseph meddahlığı ile paylaşılmasıydı. Çok uzun yıllar boyu çok eğlenildi, onlarca komik anı birikti, saygı elden bırakılmadan "Gece Oynansın" diye bağrıldı, çöpçatanlık yapıldı ve bir noktadan sonra sözleşmeden Çatı Bar'da buluşulur hale gelindi.

Tek bir ismi anıp başkalarına haksızlık yapmak olmaz ama Mert Tüzüner ile Mehmet Çolakoğlu'nun meşhur Rocky Cabaret'si, "Buz Dansı" canlandırmaları, DJ'lik yapan Sinan Erkip'in Dalida mixleri ve daha niceleri akıllara kazındı. Bunun yanında akılda kalacak birkaç tatsızlık da olmadı değil. Benim hatırladığım üçünde de dışarıdan gelen ve Saint-Joseph'li olmayanların imzası vardı. Hiç şaşırtıcı değil! Peki, başta belirttiğim kadar önemli kılan neydi Çatı Bar'ı? Saint-Joseph'li birey yetişir, başkasına ihtiyaç duymadan başarmaya programlanır. Bu da çoğu zaman, benzer eşitler arasında haksızlığa uğramasına sebep olur. İşte bu yüzden dayanışma kavramı, Saint-Joseph'liler arasında hep bir gıpta unsuru olmuştur.

Çatı Bar, işte Saint-Joseph kültüründeki bu eksikliği doldurdu, bir anlamda Saint-Joseph ekolünün DNA'sını değiştirdi. Birbirleriyle okul sonrası hiç görüşmeyen mezunların yerini, sürekli ve düzenli görüşen sınıflar aldı. Bunun da ötesinde, birkaç dönemi hatta nesilleri bir araya getirdi. Haliyle işbirlikleri, ortaklıklar, destekler, yönlendirmeler hatta aşklar, dostluklar, arkadaşlıklar kurulmasına önderlik etti Çatı Bar. Bugün, Saint-Joseph camiasının dayanışmasının simgesi olan FBSJ, son dönemlerde discord, türlü WhatsApp grupları varsa, hepsi bunu Çatı Bar'da atılmış tohumlara borçlu. Fakat Saint-Joseph camiası, batılı DNA'larıyla uyuşmayan hatta tam tersi, çok oryantal bir tasarrufta bulundu Çatı Bar için ve bu dayanışma ortamının sonuca değil, kişiye odaklı tartışmalara kurban gitmesine göz yumdu. Saint-Joseph camiası, gözü gibi bakması gereken Çatı Bar'a sahip çıkamadı, sonunda altın yumurtlayan tavuğunu kaybetti. Hiç de nostaljik olmayan bir yorumla, bugün onun işlevlerini sahiplenen ve yerini doldurduğu düşünülen hiçbir dijital platform, maalesef Çatı Bar'ın katkısını veremeyecek. Dijital platformlarda organize edilen toplantılar, etkinlikler, Çatı Bar'ın spontane gelişen eğlencesinin yerini alamayacak. Bu görüşümün iddialı gibi gözükse de gerçeklerle uyuşan bir saptama olduğu kanaatindeyim.

Çatı Bar eğlenceliydi, güzeldi; çok gülündü, çok hüzünlenildi ve o günlerine tesadüf eden her Saint-Joseph'linin 1990'lı yıllarına damgasını vurdu. Peki, nedir şu yazının başında bahsettiğim "Gece Oynansın" şarkısının esprisi? Eğer bilmiyorsanız, o yıllarda bunu söyleyip, sonra gülme krizine giren şanslı Saint-Joseph'lilerden birine ya da Bülent Karpat'a sorun.

Kaan Onuk'93 kardeşimin aziz hatırasına saygıyla...

Sinan Erkip'89'in sizler için hazırladığı "Çatı Bar Spotify Listesi"ni karekoddan ulaşarak dinleyebilirsiniz.

Saint-Joseph'liler Derneği Dayanışma Gecesi 9 Mayıs 2010'dan...

Saint-Joseph'liler Derneği olarak en önemli görevlerimizden biri olan camiamızı bir araya getirme, iletişimi sağlama ve özellikle de eğitim ve sağlık konularında Saint-Joseph'lilerin birbirine destek olmasını sağlama amacıyla, 9 Mayıs 2010 Pazar günü sosyal sorumluluk projeleri çerçevesinde Swissotel The Bosphorus'ta Saint-Joseph'liler Derneği Dayanışma Gecesi düzenlenmişti.

Ülkemizin önde gelen ticari kuruluşlarının yanı sıra Türkiye'de faaliyet gösteren Fransız şirketleri, Fransız kültür ve ticaret derneklerinin de katıldığı gecede tüm dünyanın, özellikle de Frankofon camianın tanıdığı Dany Brillant sahne almıştı.

Bu özel geceden bazı kareleri ilginize sunarız...

Dany Brillant ve Atilla Ulusu...

Dürdane Şentuna Dany Brillant, Ayşe Özyılmazel, Izak Abudaram...

HIPOKRAT
LABORATUVARLARI

30 senedir sizinle

Evden Kan Alımı Hizmeti

Kan tahlillerinizi, Covid-19 PCR ve Antikor testlerinizi Saint-Joseph'liler Derneği üyelerine özel **25% indirim** avantajıyla laboratuvarımızı ziyaret ederek veya evinizden numune alım hizmetimizden yararlanarak yaptırabilirsiniz.

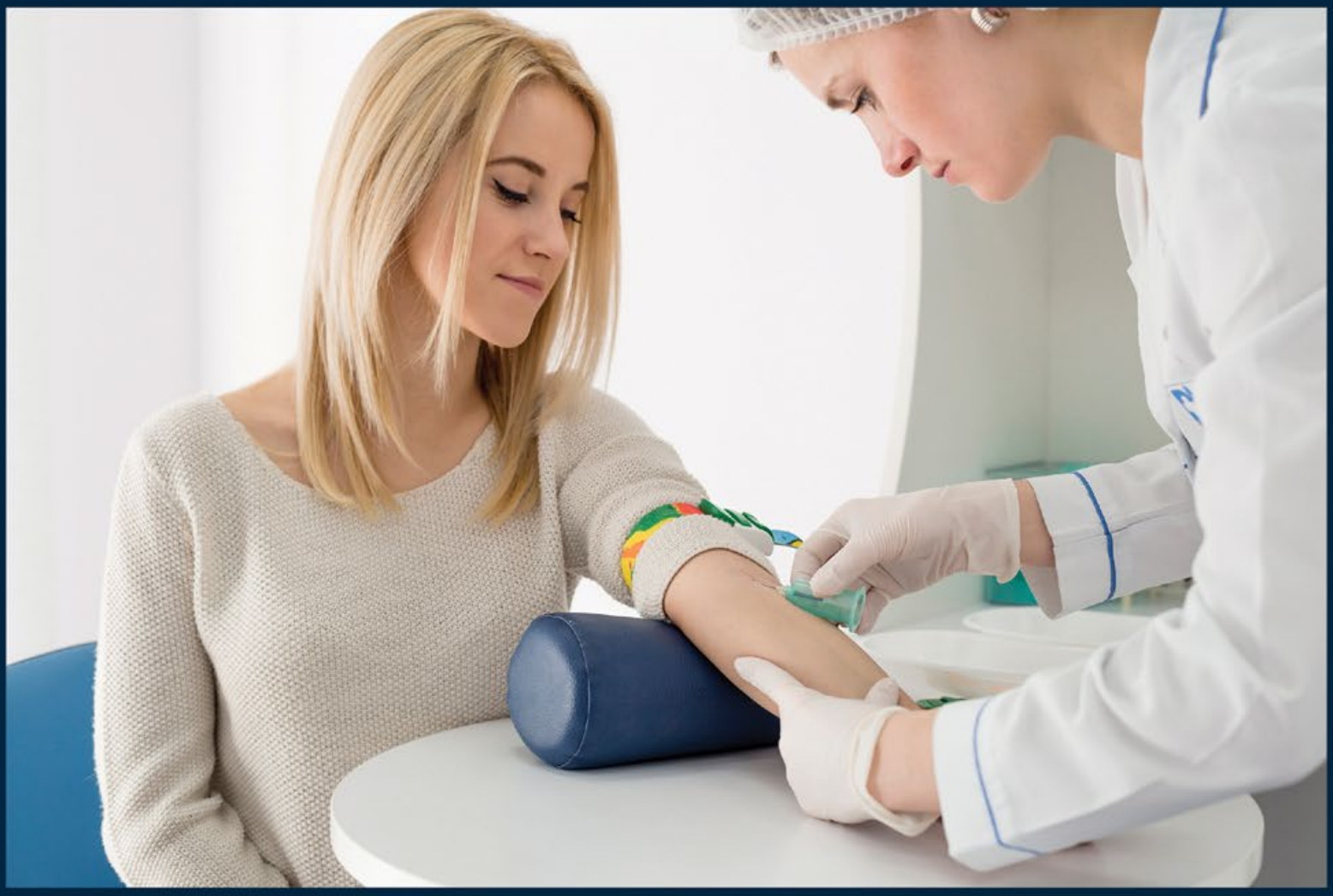

@hipokratlaboratuvarlari

Bağdat Cad. Hasan Amir Sok.
No: 2/ 2, 3, 4 Kızıltoprak-Kadıköy

Tel. No : 0216 347 74 73
www.hipokratlaboratuvarlari.com.tr

SJ Alumni Dünyası

Saint-Joseph'liler Derneği olarak, tüm mezunlarımızın derneğimizle ilgili gelişmeleri, sunduğumuz imkanları takip edebilmesi, sosyal etkinliklerimizden zamanında haberdar olması için her mezuniyet döneminden ve her coğrafyadan SJ Alumni Üyeleri ile çalışıyor, ortak projeler üretiyoruz.

SJ Alumni Üyeleri kimlerden oluşur?

Dönem Elçileri: Dönem arkadaşlarının görüş ve önerilerini temsil eden, derneğin proje ve çalışmalarını güncel olarak dönem arkadaşlarına aktaran, her dönem için en fazla 3 mezun kişiden oluşur. İnternet sitesinde mezuniyet yılına göre oluşturulmuş listede yer alır. SJ Elçileri Çalışma Grubu'nun bir parçası olarak Yönetim Kurulu'na görüş ve destek verir.

Coğrafi Elçiler: Bulunduğu ülke/şehir ile ilgili diğer her yaştan mezuna elinden geldiği ölçüde bilgi verir, destek sağlar. İnternet sitesindeki dünya haritası üzerinde aktif olduğu coğrafi konumda isim/soyad/mezuniyet yılı belirtilerek yer alır.

Coğrafi Elçiler haritası üzerinde bulunan her bir nokta, Saint-Joseph'li kardeşlerine desteğe hazır olan bir mezunumuzu gösteriyor. Yurt dışında yaşayan Saint-Joseph mezunları; sizlere bilgi aktarmak, deneyimlerini paylaşmak ve elinden geldiği ölçüde yardımcı olmak adına her ay düzenli olarak online toplantılarımıza katılıyor, görüş ve önerileri ile projelerimize destek oluyor. Eğer herhangi bir Alumni Üyesine ulaşmak isterseniz, Dernek Ofisini aramanız yeterli. İzinleri dahilinde iletişim bilgilerini sizinle paylaşıyoruz.

SJ Alumni Projesi'nin amacı; üyemiz olsun olmasın tüm mezunlarımızın Derneğimiz çatısı altında birleşmelerini sağlamak ve Saint-Joseph camiasının dayanışma ruhunu en üst düzeye taşımaktır. Sürekli büyüyen ve gelişen ağımız sayesinde online etkinlikler, mentorluk ve dijital ülke rehberi gibi birçok yeniliğe imza attık. Daha iyisini yapmamız için siz de ağımıza katılın, bize destek olun isteriz.

SJ Alumni Üyeleri ne yapar?

- Derneğin projelerine görüş ve önerileri ile destek olur, belli aralıklarla düzenlenen çevrimiçi toplantılara vakit bulduğu ölçüde katılarak fikirlerini paylaşır,
- Mezuniyet yılının 5., 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. yıllarını kutlayacak olan dönemlerin toplanması için iletişim kurulmasına yardımcı olur,
- Mezun olduğu dönemden insanların, dernek ve okulla olan ilişkilerinde köprü olmaya çalışır,
- Dergimizde ve sosyal etkinliklerimizde kendi uzmanlık alanları üzerine eğitim, sunum veya projesi olabilecek kişilere bu konudaki desteğimizi ve taleplerimizi aktarır,
- Çeşitli nedenlerle okulla veya dernekle olan ilişkisini kaybeden mezunlarımızı yeniden camiamıza kazandırmamıza yardımcı olur,
- Bulunduğu ülkede yardıma ihtiyacı olan mezunlarımıza elinden geldiğince destek sağlar.

Parcours Pro SJ

Parcours Pro SJ Programının Amacı

Parcours Pro SJ programımızın amacı, Özel İstanbul ve İzmir Saint-Joseph Liseleri ile SAJEV Okulları'nda okuyan veya yeni mezun olan öğrencilere yol göstermek, desteklemek ve burs, staj, kariyer imkanları konusunda güvenilir bir bilgi kaynağı sağlamak.

SJ Alumni Desteği

Yurt dışında 29 ülke ve 59 şehirden toplam 120 Coğrafi Elçimiz var ve her geçen gün sayıları artıyor. Mezunlarımız ile aylık düzenli toplantılar yapıyoruz, görüşlerini alıyoruz. Profesyonel iş ağı LinkedIn'deki Saint-Joseph Alumni grubunda hem projelerimiz ve toplantı notlarımızı paylaşıyor hem de tüm Saint-Joseph mezunlarının tek bir mecradan birbirine ulaşabilmesini sağlıyoruz.

Karşılıklı fayda ve dönemler arası dayanışma

Mentoréler, mentorlardan edindikleri bilgi ve tecrübelerle kişisel gelişimlerine katkı sağlıyor, gerek iş gerek sosyal hayatlarında karşılaşabilecekleri zorlukları önceden görebilme şansı elde ediyor, bilgi edinmek istedikleri alanlarda, o alanda bilgi sahibi olan kişilerle tanışıyor. Ayrıca bu sayede ilişki ağlarını da genişletiyorlar.

Mentor Alumni Üyeleri ise mentoréler sayesinde bilgilerini pekiştirme, iletişim becerilerini geliştirme ve en önemlisi genç kardeşlerine destek oluyor.

LinkedIn Saint-Joseph Alumni Grubu

- Sadece Saint-Joseph'liler katılımına açık LinkedIn grubumuza katılarak diğer Saint-Joseph'lilerle tanışıp onlara ulaşabilirsiniz.
- İş veya çalışan arayışındaki Saint-Joseph'lilerin CV'lerini ve iş ilanlarını grubumuzda paylaşıyoruz. Sizinkini de paylaşabiliriz. Ya da siz görüp başvurabilirsiniz.
- Hatta iş ya da staj ararken özgeçmişinizi dernek ofisiyle paylaşırsanız, biz Kişisel Verilerin Korunması Hakkında Kanun çerçevesinde ve tabii sizin onayınızla, özgeçmişinizi ve arayışınızı ilgili olabilecek firmalara iletebiliriz.

LinkedIn grubumuza dahil olmak için **www.linkedin.com/groups/13615776/** bağlantısını ziyaret edebilirsiniz.

Proje nasıl ilerliyor?

Parcours Pro SJ projesi kapsamında ilk olarak başvuruları alıyoruz. Bu projeye katılmak isteyen mentor ya da mentoré adaylarının başvuru sürecinde formda belirttikleri talepler ve verdikleri cevaplar neticesinde uygun görülen mentor-mentoré atamalarını yapıyoruz.

01

Gelecek sene mezun olacağım, lisans bölümü seçme vakti.

Aşama 1
Öğrenci meslek ve ülke rehberini inceler

02

SJ'li mezunlara soralım, seçimim sağlıklı mı?

Aşama 2
Seçimi SJ Alumni ile sorgulanır, Mentor ve Mentore eşleşmeleri için seçenekler sunulur.

03

Mentor ile görüşme.

Aşama 3
Öğrenci ve ilgili Alumni üyesi dijital ortamda tanışır. Mentorluk kılavuzu ve diğer kurumsal belgeler teslim edilir.

04

Gideceğim yerdeki burs olanakları nedir, nasıl oturum izni alırım?

Aşama 4
Mentor Alumni Üyesi ve dernek ofisi ihtiyaç olan dönemde sürekli iletişim sağlar.

05

Üniversite 3. sınıftayım, artık iş öğrenme vakti.

Aşama 5
Staj imkanları konusunda talepler Mentor Alumni Üyesince desteklenir.

06

Yeni mezun oldum, kariyerime nerede başlayabilirim?

Aşama 6
İş imkanları için Alumni bağlantıları sağlanır.

"Derneğin hayatımızdaki varlığını daha çok hissettirmesi gerekiyor"

Ceren AYTEKİN'15
2015 Dönem Elçisi

Saint-Joseph Lisesi'nin genç mezunlarından Ceren Aytekin'15, Galatasaray Hukuk mezunu. Okula hala büyük bir tutkuyla bağlı olan Ceren ile hem Saint–Joseph anılarını hem de derneğin faaliyetlerine ilişkin önerilerini konuştuk.

Okulun genç mezunlarındansınız. Okulla tanışma hikayenizden ve şu an ne yaptığınızdan bahseder misiniz?
2015 mezunuyum ve sanırım okulu en çok seven kişilerin başında geliyorum. Hatta o kadar seviyorum ki Saint-Joseph'e hitaben iki tane de dövmem var. Şu anda da 2015 Dönem Elçisi görevinde bulunuyorum. Saint-Joseph Lisesi'nden mezun olduktan sonra Galatasaray Hukuk Fakültesi'ni kazandım ve 2020 yılında mezun oldum. Şu anda bir hukuk bürosunda stajyer avukat olarak çalışıyorum.

Saint-Joseph Lisesi'ni epeydir biliyordum, kuzenim Onur Aytekin'01 buradan mezun. Sevdiğim şarkılar, yazarlar ve Fransızca konuşan kuzenlerimin etkisiyle Fransızca öğrenmek istediğimi biliyordum; puanım da Saint-Joseph için yeterli olunca, onu tercih ettim. Buraya ilk geldiğimde beni şaşırtan bir detaydan bahsetmek istiyorum. Önceki okullarımda okul marşı, her törende söylenirdi. Bu alışkanlıkla okulu kazandığım netleştiğinde oturdum, evde okulun internet sitesinde karşıma çıkan okul marşını Fransızca bilmeksizin, Fransızca olarak ezberledim. Amacım, okula geldiğimde ilk güne hazır olmaktı. Okul başladıktan sonra ise her gün bekledim, ancak marş bir türlü söylenmedi. Benim dışımda da sanırım marşın varlığından haberi olan üç-dört kişi vardı. Böylelikle okula gelir gelmez kendi içimde bir hayal kırıklığı yaşamıştım. Çünkü çok

güzel bir marştı. Öğrenciliğim sırasında, MFINUE konferanslarında basın komitesinde görev aldım. Yazdığım makalelerden biri, canım okulum Saint-Joseph'e ilişkindi. Makalenin paragraflarını marşın farklı satırlarıyla başlatarak bir farkındalık yaratmaya çalıştım. Bazı cümleler bugün hayatımızda yer etmeyen şeylere sahip ama yine de marşın görünmesinin önemli olduğunu düşünüyorum.

Oldukça ilginç bir başlangıç olmuş. İlk yılın ve sonrasındaki Saint-Joseph'e dair deneyimlerin nasıl devam etti?

Okula başladığım ilk sene hiç de hayalimdeki gibi olmadı. Okulu, bilmeyenler inanmaz ama hiç sevmiyordum, hatta okul kurallarını ihlal ediyordum. Ancak o süre zarfında ceza almamıştım. Yıllar sonra okula alışıp, öğretmenlerle ilişkim gelişince bunun nedenini sorgulamaya başladım. Neden ben okul kurallarını ihlal ettiğim o günlerde ceza almamıştım? Onlar da o dönemde ergenlik ve adaptasyon problemleri yaşadığımı fark ettiklerini ve bana yardım etmenin yolunun ceza vererek olmayacağını düşündüklerini belirttiler. Okulu sevdirmek ve okula adaptasyonumu kolaylaştırmak için ellerinden geleni yapmaya çalıştıklarını ifade ettiler ve oldukça başarılı oldular.

Okul etkinlikleri ve başta İnternet Kulübü olmak üzere okul kulüplerinde rol aldıkça okulu sevmeye ve derslere önem vermeye başladım. Hem okuldan oldukça iyi bir öğrenci hem de okuluna olan sevgisini anlatmaya sayfaların yetmeyeceği mutlu bir genç olarak mezun oldum. Okuldaki sevdiğim öğretmenlerim ve arkadaşlarımla bağım ve iletişimim, ne şanslıyım ki hiçbir zaman kopmadı. Her birini çok derinden seviyorum ve o günlerimizi özlemle anıyorum. Burayı sevme hikayemi, Saint-Joseph'in en büyük başarılarından biri olarak görüyorum.

Senin gibi okulu bir dönem hiç sevmeyen ama sonrasında ise büyük bir tutkuyla bağlanan biri, Saint-Joseph'i birkaç cümle ile nasıl anlatır?

Gelişmeye açık, öğrencilerine büyük değer veren, verdiği eğitimle öğrencilerini her açıdan geliştirmeye önem veren bir okul diyebilirim kısacası. Ben olduğum kişiyi ve elde ettiğim başarıları Saint-Joseph'e ve muhteşem öğretmenlerinin verdiği inanılmaz eğitime borçluyum. Daha evvelki mezunları bilmiyorum ama bizim dönemdeki mezunlar, okula nefretle karışık bir aşk besliyorlar. Herkesin nefret ettiği bir dönem olduğunu gözlemledim. Buradaki disiplinle karşılaşıp şaşıran ve bocalamaya yaşayan çok fazla insan var, fakat ben disiplinin de sevilebileceğini Saint-Joseph'te anladım. Ancak tabii disiplin mantıklı olduğunda seviliyor. Bazı şeyler bana hala mantıklı gelmiyor, bunu o zamanlarda okul yönetimine doğrudan söyleyebiliyordum. Okul yönetimi hiçbir zaman ulaşılmaz olmadı, saygı çerçevesinde taleplerimizi dile getirerek eleştirilerde bulunabiliyorduk. Pek bahsedilmez ama Saint-Joseph'te gittikçe artan bir yönetime erişebilirlik anlayışı hakim.

Biraz da derneği konuşalım... Dernek çalışmalarını takip etme olanağınız oldu mu? Çalışmaları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Evet, takip etme olanağı buluyorum. Ben Galatasaray Üniversitesi'nden yakın dönemde mezun olduğum için bir karşılaştırma yapma olanağı bularak, Galatasaray gibi bir örneği de görme olanağı yakaladım. Galatasaraylı mezunların aralarındaki dayanışmayı çok kıskandığımı söyleyebilirim öncelikle. Dernek bu bağı oluşturmaya çalışıyor, ancak ben yine de öyle bir dayanışmanın henüz Saint-Joseph'te yakalandığını düşünmüyorum. Mesleki dayanışmanın daha üst seviyeye taşınması gerekiyor. Hayatımda yakın zamanda sadece şöyle bir etkisi oldu; Saint-Joseph mezunu olduğunu öğrendiğim doktorum, aynı okuldan mezun olduğumuz için bana indirim yaptı. Karşı yönde bir örnek olarak ise üniversiteden mezun olduktan sonra yasal stajyer olarak iş aradım, iş görüşmeleri yaptım ama bu aşamada kendi okul mezunlarımla bir iletişim kuracak olanak bulamadım. Geçmişten bu yana Saint-Joseph'in de böyle bir anlayışı vardı, birlik olmaktan ziyade birey olmanın önemi öğretildi sanıyorum. Geçmiş dönem eğitimlerinden duyduklarımla yaptığım bir çıkarım bu. Hal böyle olunca eski mezunlar arasında güçlü bir bağ kurmak zorlaştı diye düşünüyorum.

Bilim Haftası, Ceren Aytekin'15 ve arkadaşları.

Peki bu noktada önerilerini dinleyebilir miyiz? Saint-Joseph mezunlarının birlik olması için neler yapılmalı?

Mezunlar arasında iletişim sadece bir WhatsApp grubuna mahsus olmamalı. Yüz yüze buluşmalar ve etkinlikler arttırılmalı. Ben mesela bir stajyer avukat olarak okulumdan mezun olan hukukçuları tanımak, onlarla fikir alışverişinde bulunmak isterim. Bugün gençlerimizin esas meselesi iş aramak üzerine. Bu bağlamda eski mezunlar ile yeniler arasında birlik ve beraberlik artmalı, daha güçlü bir dayanışma ağı kurulmalı. Sadece dijital ortamda değil, yüz yüze de kariyer etkinlikleri artmalı. Oturup hep beraber bir şeyler içerek sohbetler edebileceğimiz ve birbirimizin deneyimlerinden faydalanacağımız etkinliklerin artması bizim için çok önemli. Bu sadece benim değil, birlikte mezun olduğumuz arkadaşlarımızın da ortak fikri. Kısacası, Mezunlar Derneği'nin hayatımızdaki varlığını daha çok hissettirmesi gerekiyor.

Çağrı ERCEBER'09

Herkes gri, Saint-Josephliler kırmızıymış gibi hissediyorum

Profesyonel Oyuncu, Dövüş Sanatçısı ve Oyunculuk Eğitmeni

Şimdilerde gerek televizyon ekranlarında gerekse de tiyatroda büyük bir keyifle izlediğimiz Çağrı Erceber de Saint-Joseph Lisesi'nin genç mezunlarından. 2009 yılında mezun olan Erceber'e oyunculuk kariyerinin yanı sıra okul yıllarını sorduk.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Saint-Joseph'ten ne zaman mezun oldunuz? Okulun ardından kariyeriniz nasıl şekillendi?

1990 doğumluyum ve okulumuzun 2009 mezunuyum. Okula ilk girdiğim zamanlar içimde bir korku vardı. Çünkü herkes, "Buradan çıkmak girmekten çok zor" diyordu. Hep kafamda kurarak geldim, beni neyin beklediğini merak ediyordum. Saint-Joseph'in farklı bir anlayışı vardı ve hocalar fazlasıyla disiplinliydi. Tabii o zaman Frerler de hayattalardı. Sanırım ben Frerlere yetişen son nesilim. Hal böyle olunca şimdiki döneme göre daha da disiplinli bir süreç olduğunu söyleyebilirim. Okulu bitirmek tabii ki oldukça zor oldu. Ancak kendinizi akışa bırakıp, hocalarla güzel diyaloglar kurunca öğrenmek de kolaylaşıyor.

Okul döneminde Tiyatro Kulübü'ne kayıt yaptırmıştım. Sevgili Tarık Şerbetçioğlu geliyordu derslere. Onun evvelinde okula gelmeden önce karate kursuna gittim uzun yıllar. Hal böyle olunca da hem oyunculuğu hem de karateyi birlikte götürmeye başladım ve aksiyon oyuncusu olmaya karar verdim. Tarık Şerbetçioğlu ile iletişimimiz ilerleyince, sağ olsun kendisi beni bu konuda yönlendirdi ve kendimi aksiyon oyunculuğu ile sınırlandırmamam gerektiğini söyledi. İşte o dönemlerde oyuncu olmayı aklıma koydum.

Peki, oyunculuğa ne zaman başladınız? Bu zamana kadarki projelerinizden bahseder misiniz?

Yeditepe Üniversitesi Tiyatro Bölümü'ne girdim, ancak ailem başka bir bölüm daha okumam konusunda baskı yapınca yine aynı üniversitede Uluslararası Ticaret ve İşletmecilik de okudum. Üniversite bitince ilk projem başladı ve TRT'de "Filinta" dizisine girdim. Daha sonrasında bunu "Payitaht" ve "Kalbimin Sultanı" dizileri takip etti. En son olarak ATV'de "Akıncı" dizisinde süper güçleri olan bir karakteri canlandırdım. Tabi ki her çocuk gibi benim de çocukluğumdan beri hayallerimde bir süper kahraman işinde yer almak vardı ve bu hayalim bu projeyle gerçek oldu. Tiyatro ve savaş sanatları birikimimi kullanabildiğim özel bir proje oldu. Aynı zamanda tiyatro da yapıyorum. Çiğdem Tunç'un tiyatrosunda en son "Şoför Nebahat" oyununda rol aldım. Oyun yaklaşık dört-beş yıldır devam ediyor. Şu an hem bazı işler için TRT ile görüşüyorum hem de tiyatroya devam ediyorum.

Tüm bunların yanında eğitmenlik de yapıyorum. Mezun olduğum yıllarda Ayla Algan ile tanışmıştım ve kendisi beni sahne dövüşleri dersi vermeye teşvik etti. Türkiye'de olmayan bir alan bu. Ben okuldan sonra Japonya'ya gidip, "Ninja Gerilla" savaş sistemleri dersi aldığım için bu konuda bilgi ve deneyim sahibi oldum. Bunun yanı sıra yurt içinde ve yurt dışında oyunculuk üzerine dersler aldım. Dersimin içeriği daha çok tiyatral olarak ilerliyor, orada dövüş sanatları öğretmiyorum. Sadece dövüş sahnelerinin daha da inandırıcı olması üzerine dersler veriyorum.

Saint- Joseph mezunu olmak sizin için ne ifade ediyor? Bu bağlamda okul yıllarınıza dair bir anınızı paylaşır mısınız?

Bizim dönemimizde eski ekolden hocaların yanı sıra 3 tane de Frer vardı. O dönem misafir olarak derslere de girerlerdi. Hiç unutmam, biz mezun olduğumuzda Ender Üstüngel şöyle demişti: "Sizler üniversiteden mezun oldunuz. Şimdi liseye başlıyorsunuz." Çok doğruydu bu söz, mesela üniversitede iki bölüm birden okumak hiç zor gelmedi bana. Çünkü yoğun çalışmaya alışkındım. Saint-Joseph'te eğitimin üslubu değişikti ve disiplin oldukça fazlaydı. Ancak kısa sürede bu yeni duruma alışıyorsunuz.

Okulumuzda eğitim tamamen araştırmacı bir sistem üzerine kurulmuştu. Mesela bir derste önünüze bilmediğiniz Fransızca bir kelime koyuyor ve onu bir gün sonra "Oku, araştır, sınav yapacağım" diyorlardı. Ancak o sınavlarda da asla 100 puan alamıyordunuz. Örneğin yazınızı beğenmediklerinde dahi puan kırabiliyorlar. Yine hiç unutmam, tarih hocamız Metin Ergin bir keresinde şöyle demişti: "Ben 1'den 5'e kadar olan ders ortalamasında puanı 2 olan öğrenciyi, 3 ve 4'e göre daha başarılı bulurum. Çünkü o öğrenci, aynı zamanda dışarıdaki hayatında da sosyalleşebiliyor ve makul olan da bu!" Tabii bizler de okumuz her ne kadar disiplinli ve yoğun geçse de muzurluklar yapar, kendimizce okul içerisinde de eğlenirdik. Bunlara örnek olarak Frere Robert'in şapkasıyla frizbi oynamak, yangın alarmına nedensiz basmak, okula yılan getirmek ve etrafa şaka malzemesi olan kötü koku bombası atmak sadece birkaçıydı.

Soldan sağa; Emre Bilginoğlu, Aral Mutlu, Targan Erel, Cem Selçuk, Şahin Bahadırlı.

Okula girdiğim ilk yıllarda yani çömezlik dediğimiz dönemimde, üst dönemden üç kişiyi benimle uğraştıkları için kaba tabirle paket etmiştim. Daha sonra İstiklal Marşı töreninde, Karate Şampiyonası'nda dünya 5.'si olduğum duyurusu yapılmıştı. Tüm okulun önüne takdim edilmiştim. Tabi ki bu durum biraz da şamata konusu olmuştu. Okulda her cuma günü okul çıkışı öğrenciler "Oley Çağrı Erceber" diye uyarlama bir marş söylüyorlardı. O yıllarda Kadıköy sokaklarında insanları bu marşı mırıldanırken görebiliyordum. Hafızalara kazınmıştı.

Derneğimizin çalışmalarını takip ediyor musunuz? Dernek faaliyetlerine önerileriniz var mı?

Derneğin dergisi genelde geliyor bana ve ben mutlaka bu dergileri takip ederim. Takip ediyorum genel itibariyle ama hayat kavgası içerisinde ister istemez konunun da dışında kalıyorsunuz. Okuldan mezun olduktan sonra bağımı koparmadım. Hatta okul bittikten sonra da maneviyat duygusuyla büyük özlem duyduğumu söyleyebilirim. Okulumuz zaten sanatsal bir okul, bir kere mimarisi çok özel… Kütüphanemiz mesela, eskiden bir kiliseymiş. Bambaşka bir dünyaydı burası. O yüzden benim için hala özel bir yeri vardır Saint-Joseph'in. Ben yarın öbür gün bu ülkede, bu şehirde olmasam bile yine zaman zaman yolumu buraya sadece okul için düşürürüm. Derneğin amacının da bu olduğunu düşünüyorum. Bu duyguyu yıllar sonra da canlı tutabilmek için dernek çalışmalarını çok değerli buluyorum.

Derneğin çalışmalarına çok vakıf olmadığım için özel bir önerinin çok da sağlıklı olacağını sanmıyorum ama şunu kesinlikle söyleyebilirim ki mezunlarla veya okulla kopmamak, daha iç içe olmak ve gerçekten bir kardeşlik ruhu varsa birbirine tamamen destek olmak için adımlar atmak gerekiyor. Ben dışarıda bir Saint-Joseph'li ile karşılaşınca, sanki herkes gri de o kişi kırmızıymış gibi hissediyorum. Bu durum büyük bir güven veriyor bana. Bu yüzden hissi canlı tutacak çalışmaların ortaya konmasını temenni ediyorum.

"Saint-Joseph bana sorumluluk ve insiyatif almayı öğretti"

Rüya TÜRKMAN GÜLGÖR'12
2012 Dönem Elçisi

Saint-Joseph Lisesi'nin genç mezunlarından Rüya Türkman'12 sorularımızı yanıtladı. Rüya Türkman, Saint-Joseph Lisesi'nin kendisine kazandırdıklarını şöyle özetledi: "Saint-Joseph bana sorumluluk ve inisiyatif almayı, aldığım sorumlulukları sonuna kadar takip etmeyi öğretti."

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Saint-Joseph Lisesi'nde hangi yıllarda eğitim aldınız?
Tabii… Saint-Joseph'te 2007-2012 yılları arasında eğitim aldım. Kesinlikle hayatımın en güzel yıllarıydı.

Okul yıllarınıza dair anılarınızı dinleyebilir miyiz? Saint-Joseph sizde ne gibi izler bıraktı? Okula ilk girdiğinizde ne hissettiniz, yıllar geçtikçe okula olan bağınız nasıl ilerledi?
Lisemizin ihtişamlı kapısından içeri girdiğim anda, doğma büyüme Kadıköy Modalı olmam sebebiyle de kendimi evimdeymişim gibi hissettim. İlk gününden son gününe bu hissiyat hiç kaybolmadı, hatta daha da derinleşmeye devam etti. Fransızcanın büyüsüne kapılarak, güzel arkadaşlıklar edinerek, Petit Quartier'in huzurlu bahçesinde turlayarak, göz açıp kapayıncaya kadar bir baktım ki mezun olmuşum. Hala daha dönüp düşündüğümde o bahçede edilen muhabbetlerin ne kadar derin, içten ve eğlenceli olduğunu gülümseyerek hatırlıyorum.

Okulun ardından kariyeriniz nasıl ilerledi?
Liseden mezun olduktan sonra Koç Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nde eğitimime devam ettim ve 2016 yılında mezun oldum. Ardından, Estee Lauder şirketleri bünyesinde MAC Cosmetics markasında Tüketici Pazarlama Asistanı olarak 2,5 sene görev aldım. 2 senedir de Garanti BBVA Emeklilik şirketinde Dijital Dönüşüm ve Proje Yönetimi ekibinde çalışıyorum.

Saint-Joseph Lisesi'nde aldığınız eğitim ve disiplinin, okulun ardından gerçek hayatta etkilerini gördünüz mü? Ne gibi katkılar sundu?
Saint-Joseph bana sorumluluk ve inisiyatif almayı, aldığım sorumlulukları sonuna kadar takip etmeyi öğretti. Bunun yanı sıra düzenli olarak lise yıllarımızda hazırlayıp sunduğumuz exposeler sayesinde, iş hayatında sunum yapmak benim için adeta çocuk oyuncağı oldu. Bir topluluk karşısında sunum yaparken kendimi bu kadar özgüvenli ve rahat hissediyorsam, bu kesinlikle Saint-Joseph'teki eğitimim sayesinde.

Derneğimizin çalışmalarını takip ediyor musunuz, son dönemdeki projeleri başarılı buluyor musunuz?
Derneğimizin üyelik kartı ile sağladığı fırsatlar çok hoşuma gidiyor. Anlaşmalı kurumları takip ederek yeni mekanlar ve ürünleri avantajlı fiyatlarla deneme şansı yakalıyorum. Derneğimizin sosyal medya hesaplarını da takip ederek planlanan online etkinlikleri görme fırsatım oluyor. En kısa sürede birine katılım sağlayabilmeyi umuyorum.

Saint-Joseph'liler Derneği'nden geleceğe yönelik beklentileriniz neler, proje önerileriniz var mı?
Gelecekte pandemi etkisinin de azalması ümidiyle okulumuzda ve derneğimizde daha fazla organizasyonlar düzenlenmesi, eski evimize mezunlarımızla birlikte dönme fırsatı yakalamak beni mutlu edecektir.

USTALIKLA HAZIRLANAN LEZZET
FLAT WHITE
CAFFÈ NERO
CAFFÈ NERO
Yemeksepeti VALE
/caffenerotukiye
/CaffeNeroTukiye
/Caffe_Nero_TR

ERDAL
BEŞİKÇİOĞLU
ELİT
İŞCAN
KAAN MÜJDECİ'DEN
HAMLET
ŞİMDİ GAİN'DE
GAİN
Kaliteli zaman, değerli içerik.
İSTEDİĞİN ZAMAN İSTEDİĞİN YERDE

SANATA DESTEK VAR,
GENÇ SANATÇILARA SINIR YOK!

Türk Eğitim Vakfı'nda oluşturduğumuz Yapı Kredi Özel Bankacılık Sanat Bursu Fonu ile sanat alanında eğitim alan ve hayalleri sınır tanımayan yetenekli genç sanatçılarımıza destek oluyoruz. Gençlerin hayallerinin önündeki sınırları kaldırmak için var gücümüzle çalışıyoruz.

TEV
TÜRK EĞİTİM VAKFI
1967

YapıKredi
ÖZEL
BANKACILIK

Yapı Kredi Özel Bankacılık Sanat Bursu Fonu'na destek olmak için detaylı bilgi **yapikrediozelbankacilik.com.tr**'de.

Saint-Joseph Ruhu Genç Mezunlarla Yaşıyor

Alp Can ARAS'17
İTÜ Metalurji ve Malzeme Mühendisliği lisans derecesi

Yağmur KARAKIŞLA'18
Hukuk Lisans Öğrencisi / Bilgi Üniversitesi

Saint-Joseph Lisesi'nin genç mezunlarından Yağmur Karakışla'18 ve Alp Can Aras'17 ile dergimiz için keyifli bir sohbet gerçekleştirdik. Her ikisi de okulu çok özlediklerini söylerken, derneğe dair beklentilerini de dile getirdiler.

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz?

Alp Can Aras: Ben Saint-Joseph'e 2012'de girdim, 2017 yılı mezunuyum. Mezun olduktan sonra İstanbul Teknik Üniversitesi'nde Metalurji ve Malzeme Mühendisliği Bölümü'ne devam ettim, şu an dördüncü sınıftayım. Onun dışında müzik, gastronomi, yatırım, finans ve motor sporlarıyla ilgileniyorum. Bunlarla birlikte e-ticaret girişimim de var.

Yağmur Karakışla: Ben ise okula 2013 yılında girdim, 2018 yılında mezun oldum. Okul boyunca toplam 14 Fransızca Model Birleşmiş Milletler Konferansı'na katıldım, 6'sı yurt dışındaydı. 11. sınıfta ise Fransızca Model Birleşmiş Milletler Kulübümüzün başkanlığını yürütürken, bir yandan da okulumuzun konferansı olan MFINUE (Modèle Francophone International des Nations Unies en Eurasie)'nin sekretaryasında görev aldım. Liseden mezun olduktan sonra Université Paris II Panthéon-Assas'ta 2 sene hukuk okudum. Geçen sene ise Bilgi Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne geçtim. Bu sene Bilgi Üniversitesi'ndeki ilk senem bitti ve bir büroda staj yapmaya başladım. Kariyerime avukat olarak

devam etmek istiyorum. Bunun için de çeşitli yerlerde ders alarak ve de yaz stajlarımla desteklemeye çalışıyorum.

Her ikinizin de okul dışında farklı alanlarla da ilgilendiğini görüyorum. Bu noktada Saint-Joseph Lisesi yıllarınıza dönebilir miyiz? Farklı alanlara da ilgi duymanızda okulun ne gibi katkıları oldu?

Alp Can Aras: 2017 yılında mezun olduğum zaman içerisinde karakterimin tamamen oturduğunu düşünüyorum. Saint-Joseph bana o konuda bir alt yapı hazırladı, hayatıma bir vizyon kattı ve bu sebeplerle yaşıtlarımdan ayrıştığımı da görüyorum. Yapmak istediğim her şeyi yaptım burada. Müzikle uğraştım ve harika insanlarla tanıştım. Onun dışında da hayal ettiğim birçok şeyi okul sayesinde deneme imkanı buldum. Kariyer açısından bana ufuk açan insanlarla da tanıştım. Tüm bu sebeplerden ötürü, Saint-Joseph yıllarını özlemle aradığımı söyleyebilirim.

Yağmur Karakışla: Ben okula ilk başladığımda hiç Fransızca bilmediğim için biraz içime kapandım. Fakat ardından okulumuz içerisinde Model Birleşmiş Milletler Kulübü olduğunu öğrendim ve Fransızcam gelişsin diye başladım. Bu oluşum sayesinde ilerideki kariyerimi nasıl şekillendireceğime kısa sürede karar verdim. Özellikle toplum içinde konuşabilme becerimi orada fark ettim. Orası beni hem özgüven olarak besledi hem de çok güzel arkadaşlıklar kurmamı sağladı. Lisede 11. sınıftayken babamı kaybettikten sonra okulumun sürdüğü 2 yılda tüm öğretmenlerim bana büyük destek oldu. Ayrıca Paris'te üniversiteye başladığım zaman, burada Saint-Joseph'te öğrendiklerim bana büyük katkı sağladı. Özellikle buradaki Fransızca derslerinin bize kattığı genel kültürün bana sunduğu katkılar büyüktü. Yer yer Fransız arkadaşlarımdan dahi fazla bilgiye sahip olduğumu fark ettim. Saint-Joseph, benim için büyük bir şanstı.

Dersleriniz nasıldı?

Yağmur Karakışla: Yurt dışında bir üniversiteye başvurmayı hedeflediğim için okul hayatım boyunca ortalamamı yüksek tutmak gerekiyordu. Bu amaçla çalıştım hep ve derslerim iyiydi. Özellikle Fransızca dersini çok önemsiyordum. Ama genel bir yorum yapacak olursam, alanım olmasa dahi tüm derslere dair bir bilgim ve fikrim oldu.

Alp Can Aras: Çok parlak bir öğrenci değildim ben ama öğreniyordum. Buradan hiçbir şeyi öğrenmeden çıkmadım. İTÜ'ye gidince oradaki ilk dönemden birçok konuyu bildiğimi fark ettim. Ancak dersleri güzel yapan şey hocalardı öncelikle.

Okulla olan bağınız sürüyor mu? Saint-Joseph ailesi ile ilişkileriniz nasıl?

Alp Can Aras: Şu an hala en yakın arkadaş grubum Saint-Joseph mezunu. Hissedilir bir bağ var aramızda. Mesela Yağmur ile lise sonrası dönemde daha yakın arkadaşlık kurduk ve bunun en önemli nedeninin Saint-Joseph mezunu olmamız olduğunu düşüyorum. Okul zamanında çok yakın olmadığımız kişilerle mezun olduktan sonra güzel bağlar kuruyoruz.

Yağmur Karakışla: Özellikle lise bittikten sonra okuldaki mezunlarla bir araya gelmeyi daha çok istiyoruz. Farklı liselerden mezunlarla görüştüğümüzde ortak bir payda da birleşemeyebiliyoruz çoğu zaman. Bir ekolden mezun olduğumuz için birbirimizi daha iyi anlıyoruz.

Derneğin faaliyetlerini takip etme olanağınız oluyor mu? Nasıl buluyorsunuz?

Yağmur Karakışla: Pandemi sürecinde mezunların birbiriyle rahat diyalog kuracağı ve dayanışmasının artması adına bir discord kanalı kuruldu. Mesela ben üniversite okumak için yurt dışına gittiğimde, bulunduğum ülkedeki mezunları bilme olanağım olsaydı daha rahat edebilirdim. Benim için böyle bir genel eksiklik olduğunu söyleyebilirim. Saint-Joseph camiası çok farklı sektörlerde olduğu için onlarla tanışmak ve deneyimlerini dinlemek isteriz.

Alp Can Aras: Korona öncesi çeşitli etkinlikler oluyordu ve dönem arkadaşlarımızla hep beraber katılmaya çalışıyorduk. Böyle olunca da lisemizden mezun abla ve ağabeylerimizle de bir arada olma imkanı buluyorduk. Bu tarz etkinliklerin pandemi sürecinin ardından devam etmesini çok isteriz.

Dernek çalışmalarına başka önerileriniz var mı?

Alp Can Aras: Mezun olduktan sonra derneği yakından takip etme olanağım oldu ve bu pandemi döneminde farklı hobiler geliştirdim. Mesela grafik tasarım ile ilgilenmeye başladım hobi olarak. Bunun üzerine dernek yetkilileriyle iletişime geçtim ve elimden geldiği kadar yardımcı olmak istedim. Ve bu dönemde dernekte ağabeylerimiz ve ablalarımız ile bizim jenerasyonda çok büyük farklar olduğunu gördüm. Mesela bizim yapmak istediğimiz yenilikler ile onların korumaya çalıştığı bazı hususlar çatışabiliyor. Bence biraz daha genç mezunlara hitap edecek yenilikler yapılabilir. Bu yenilik bazen Butik'teki bir üründe olur ya da bir etkinlikle kendini gösterebilir. Tabii şu an baktığımız zaman atılımlar olduğunu görüyoruz ama gençlere hitap edecek daha fazla yenilik olmasını isterim. Şu an kafamda çok somutlaştırabileceğim bir proje yok, çünkü dernek çalışmalarına tam hakim değilim, ancak belki birlikte oturulup konuşulabilir.

Yağmur Karakışla: Ben de Alp Can'ın söylediklerine ek olarak şunları ekleyebilirim: Dünya yavaş yavaş değişiyor ve biz genç jenerasyon olarak vizyonumuzu sürekli geliştirmek ve her daim yeniliklere açık olmak zorundayız. Hayat bizi daha yeni ve dinamik olmaya zorluyor. O nedenle bazı noktalarda kuşak farkını kapatmak ve genç jenerasyonu teşvik etmek için daha dinamik atılımların yapılmasını isteriz. Mesela bu durum, etkinliklerin içeriğinde hissettirilebilir belki. Tüm kuşaklarla iletişimi arttırarak, daha ortak bir paydada buluşacağımıza inanıyorum.

Etkinlikler ve Buluşmalar

Dijital platformlarda büyüyen dayanışma ruhunu, son dönemde tekrardan gerçek hayata taşımanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Bodrum Buluşması:

Birçok dönemden Saint-Joseph'liler, Begüm Tekiner'01'in dernek adına organize ettiği buluşmada bir araya geldi. Fiziki olarak katılan Erkin Peprek'96, Cem Polatoğlu'22, Berk Öncüloğlu'22, Tolga Soydaş'95, Ayşe Zeynep Tunbiş'23, Lara Camgözoğlu'23, Eda Nasman Girgiç'03, Atilla Caner'03, Gürhan Tekiner'98, İzzet Küçükertunç'95, Varol Pınar'81'a, telefonla bağlanan değerli öğretmenimiz Nurcan Pehlivanoğlu'na ve organizasyonu sağlayan Begüm Tekiner'e teşekkür ederiz.

SJ Social Buluşmaları:

WhatsApp grubu üzerinden organize olan mezunlar, Temmuz ayında Kadıköy'de Koço Restaurant'ta ve Ağustos ayında Beyoğlu'nda bir araya geldi.

Can Ünlüsoy, Bora Karaali, Nükhet Duru, Cihat Levent, Alper Öztürk, Yörük Divanoğlu, Mert Efe Çelik, Korhan Topaloğlu, Öncel Koca, Mert Tüzüner, Arman Üge, Lütfi Orkan.

Sena Sönmez, Mert Efe Çelik, Metin Ölken, Yiğit Can Akkor, Alper Öztürk, Rauf Tüfekçi

Cem Horzum, Hakan Rauf Tüfekçi, Şahin Timurcan, Engin Keskinel, Öncel Koca

Berkin Özcan, Ahmet Başoğlu, Hüseyin Karabacak, Metin Ölken

Öncel Koca ve Yörük Divanoğlu

Cihat Levent, Berkin Özcan, Can Ünlüsoy, Mehmet Arman Üge, Mert Tüzüner

Saint-Joseph Palmarès

YK 2009-2011

Cahier Des Membres Palmarès, 2011 senesinde Atilla Ulusu başkanlığındaki Yönetim Kurulu tarafından, Ömer Atakan'ın editörlüğünde limitli olarak basılmıştır. 100 senelik Palmarès ve Cahier Des Membres (Almanak) olarak iki kısımdan oluşmaktadır.

Okulumuzun tarihini belgeleyen efemeralar, fotoğraflar, öğretmenler hakkında yazılar, her senenin sınıf fotoğrafları ve mezunların isimleri tek tek yer almaktadır. Almanak kısmında ise üyelerimizin mesleklere göre dağılımları ve iletişim bilgileri bulunmaktadır.

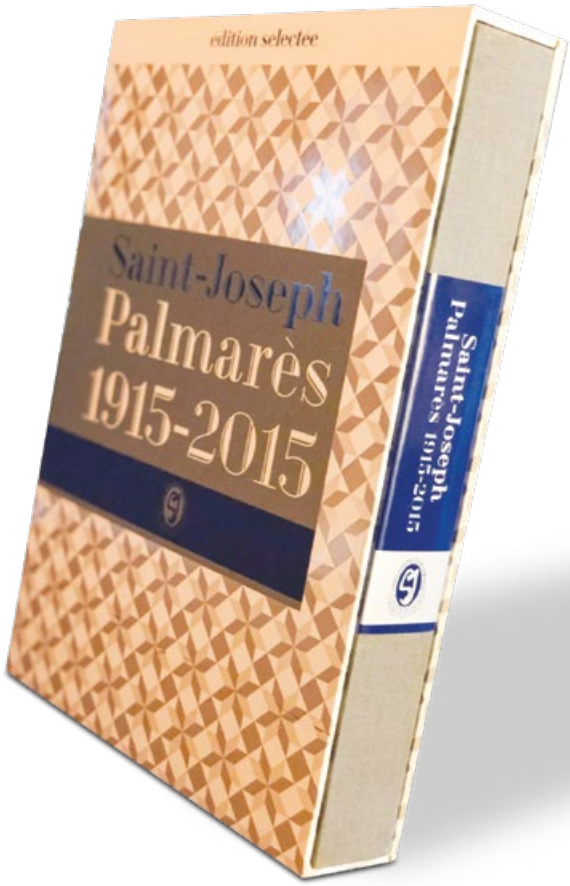

100 adet édition selectée ve 1870 adet édition limitée olarak basılıp, tek tek hattat yazısı ile elde numaralandırılmıştır. 666 sayfa 1. sınıf kuşe kağıda sert kapaklı olarak basılmıştır.

Her kitap gelirinin 25 TL'si, 26 Nisan 2011 tarihli YK kararı ile Sağlık ve Dayanışma Fonu'na aktarılmıştır. Kitapta kullanılan görseller derneğimizin arşivlerinden, üyelerimizden, şimdiye kadar basılmış olan Palmarès'lerden ve "Saint-Joseph'in Öyküsü I ve II" kitaplarından alınmıştır.

SJ Boutique mağazamız üzerinden az sayıda kalan Cahier Des Membres'lardan satın alabilirsiniz.

www.sjd.org.tr/sjboutique

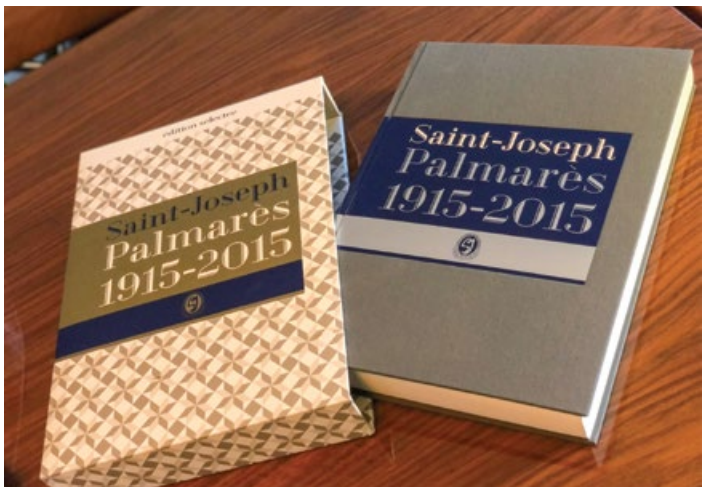

Cahier Des Membres Çalışma Grubu

SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ

Saint-Joseph'liler Derneği 1971 yılında kurulmuştur. Derneğimizin amacı, Saint-Joseph Lisesi mezunları arasında birliktelik kurmak ve dayanışmayı artırmaktır.

NEDEN ÜYE OLMALIYIM?

Saint-Joseph'lilik mezuniyetle sona ermiyor. Mezuniyetten sonra hayat boyu sürecek bir Saint-Joseph'lilik başlıyor. Saint-Joseph'liler Derneği, bu bağın resmi boyutunu oluşturuyor.

Üyeliğiniz; Saint-Joseph camiasına ait olduğunuz, okulunuzu ve tarihinizi sahiplendiğiniz, sizden sonra okulumuzda öğrenim görecek genç arkadaşlarımıza destek olmak için çalışacağınız anlamına gelir. Böylelikle camiamızın birliktelik ve dayanışma içindeki varlığını sürdürmesi için bir adım da siz atmış olursunuz.

NASIL ÜYE OLURUM?

Yeni mezunlarımız, otomatik ve bedelsiz olarak SJ Club üyesi olurlar. Seçme ve seçilme hakkı hariç, tüm dernek ayrıcalıklarından faydalanırlar. İstediğiniz herhangi bir zamanda derneğimize asıl üyeliğinizi, başvuru formunda belirtilen gerekli evrakları bize ileterek gerçekleştirebilir, seçme ve seçilme hakkı da dahil olmak üzere dernek ayrıcalıklarından yararlanabilirsiniz. Derneğimizin yıllık aidat bedeli 250 TL'dir.

ÜYELİK AYRICALIKLARI

Sayısı her geçen gün artan 100'den fazla kurum ve kuruluşta SJ Club üyelik ayrıcalıklarından yararlanmanızı sağlar. Saint-Joseph camiasını yönlendirme konusunda söz sahibi olmanıza olanak tanır. Hala üye değilseniz, sizi ve dönem arkadaşlarınızı üye olarak aramıza bekliyoruz.

www.sjd.org.tr/uyelik

Hala üye değilseniz, sizi ve dönem arkadaşlarınızı üye olarak aramıza bekliyoruz.

SJ Boutique online olarak hizmet vermeye devam ediyor!

Bileklik · Rozet · Kupa · Spor Kıyafetler · Cüzdan · Kalem · Not Defteri · Şapka · Çanta · Bez Çanta

900TL

150. Yıl Özel Koleksiyonu:
Lamy LX kalemlerden sadece 150 adet üretilmiştir. Her ürün numaralı ve kişinin okul numarasıyla özelleştirilmiştir. Gold ve Marron seçeneklerinin yanı sıra, roller ve dolma kalem olarak da tercih edebilirsiniz. 1 adet hatıra kestanesi ile adresinize kargo yapılır.

www.sjd.org.tr/magaza
adresinden bir tıkla ulaşabilirsiniz.

Kolye 400TL

(Satılan her bir kolye için Pierre Caporal Eğitim Bursu'na 50 TL bağışlıyoruz)

Gömlek 89TL

Sırt Çantası 79TL

25TL

99TL

19TL

300TL

25TL

400TL

Develop Your Concepts

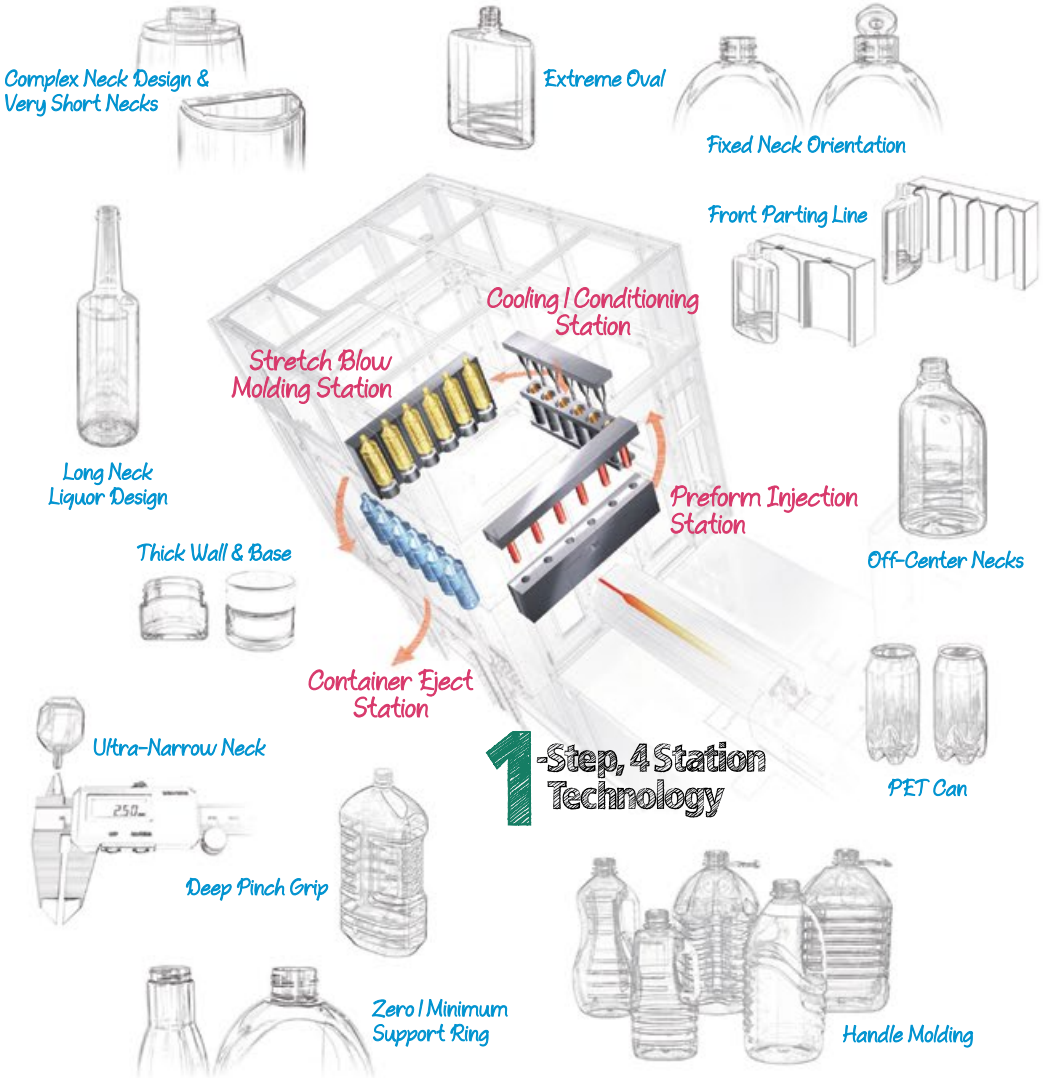

ASB's 4-Station Molding:
Optimized solutions for any container needs +
Versatile special molding technologies

ASB
Form Your Vision
NISSEI ASB MACHINE CO., LTD.
TEL: +81 (0)267 23 1565
E-Mail: sales@nisseiasb.co.jp **www.nisseiasb.co.jp**
www.youtube.com/user/NisseiASBMachine

Erensoy
İstanbul 1926
Erensoy Gıda ve Ambalaj Makinaları San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel +90 (216) ERENSOY
+90 (216) 373 67 69 info@erensoy.com
+90 (549) 373 67 69 **www.erensoy.com**
Fax +90 (216) 302 99 98

Erensoy is the sole agent and distributor of ASB in
Albania, Azerbaijan, Bosnia and Herzegovina, Bulgaria, Georgia, Kosovo, Macedonia, Moldova, Romania, Turkey and Turkmenistan

SJ Club Üye Kuruluşları

A'la %15	Alberto Vanetti %10	ante sanat %10	Arap Şükrü %10	ARGOS CAMPERS %15	ASPARAGAS %10
ASPASIA HOUSE %10	ATAKAN ARCHITECTS %10	ATELIER REBUL %10	AVIS %20	Baba Sahne ÖĞRENCİ TARİFESİ	BABBO %10
BAĞBADEM BOZCAADA %10	BARKER %10	Bedri Usta %10	BEYMEN DÖNEMSEL İNDİRİMLER	GN %10	BOM AKADEMİ %10
Bülent mücevherat %35	CANKAT %15	CAPTAIN HADDOCK %10	CAFE ISTANBUL %10	CENOA SAILING %10	CHAKIL'S %15
D Marin ÖZEL İNDİRİMLER	dalyan club %10	by Leymin Saylan %25	DalaTur %10	demirhan demir %10	DogGO %10
DOUBLETREE by Hilton RESTAURANT %15 SPA %20 İNDİRİM	Dream Water %10	drip coffee list %10	Dt. Ali Suat KESİMGİL TDB ÜCRET TARİFESİ	DUBLE MUHABBET %10	DYNOMOSS auto check up %20
ELBET steakhouse %10	ETTEN ADAM Burger & Steak %10	EUBOS %10	Fancy %10	GRUP FLORENCE NIGHTINGALE HASTANELERİ İNDİRİMLER	GALEN PCR TEST İNDİRİMLERİ
Garo's %10	Gio %10	Girgin Piyano ÖZEL İNDİRİMLER	GLORIES %15	GORGONZO %10	GÖZDE %10
1955 HACIBAŞAR KEBAP %10	han %10	HİBRİT ÇOCUK %20	Hilton Garden Inn %15	HIPOKRAT %25	inkase %15
İSTANBUL CERRAHİ %25	İŞTEKS %10	JustFit SPORT CENTER %20	JÜS %15	Kadıköy Ekol %10	Kamara %10

kase. %10	Koço 1928 Restaurant Moda Park Lokantası %10	looking sharp. %10	m-sonep %10	mac & meinch %10	mai %10
MedAir %25	MEDICANA ÖZEL FİYATLAR	Midi %10	Mika Home %20	minossimo %10	%10
Moda Kayıkhane Event Hall %5	modapark %10	RİVA's CLUB %15	Moda Sahil Restaurant & Bar %5	Montana Pine Resort Hotel & Spa %20	Moshonis Balık Restaurant %10
MOTIVA %15	müsaade %10	not a morning person %10	NeoPromosyon %20	NOR. %15	RİVA's CLUB %15
ororo Sushi Bar %10	%10	papyon organizasyon ÖZEL FİYATLAR	Pashotel %10	Pregio Pizza & Burger %10	Pukira Atölye %15
The Ring %10	Sirius Pırlanta %10	Sonomed %10	Spirr Club %10	Sporty's %10	Stüdyo Süleyman %20
Super Kitchen %20	Taksim Vize %50	Tamirane %10	Doğal yaşamı evinize ulaştırıyoruz %10	tatbiki %10	Teknosports %15
Dreamers Figure %10	%10	The Pilates Coach %25	Todori Fenerbahçe %10	travel ser-vis %10	Tunç Balık %10
Fitnessturk %25	üreticiden %10	Villa Doğada Datça %10	Mandarin & Mango Boutique Hotels %20	%25	Westport Brasserie %10
Wood&More %10	yarbasan Restaurant %10	Yusdo 1962 %10	Yerinde pide %10	zentech %25	Zeplin Pub & Delicatessen %10
Zeta %10	Butik Zeynep %10	Zorlu Grand Hotel Trabzon %10	amerikadaniste TAŞIMA ÜCRETLERİNDE %10	Alar Music technical production %10	Kanopi Mimarlık, Tasarım ve Planlama %15

uludağ

Doğal Maden Suyu'na
NEDEN GÜVENİRİM?

NEDENLERİ 7 FİLMİMİZDE!

1. İçi Dışı Bir Maden Suyu
2. Doğallığa Bilimsel Dokunuş
3. Uludağ Mucizesi ve Saflığı
4. Hem Zengin Mineralli Hem Dengeli Maden Suyu
5. Her Yudumda Aynı Rahatlık
6. Üretimden Size Ulaşana Kadar Adım Adım Takip
7. 1912'de Başlayan Yolculuk

FİLMLERİMİZ İÇİN QR KODU OKUTUN

www.nedenuludag.com

Aramızdan Ayrılanlar 2020 - 2021

- Ali Cengiz Zinciroğlu'56'nun eşi Aysun Zinciroğlu
- Burak Güvengez'92'in annesi Zafer Güvengez
- Semih Dinçbudak'81
- Namık Gedik'83 ve Merhum Sn. Mehmet Gedik'87'in annesi Sn. Emine Gedik
- Bircan Özdeniz'64
- Ümit Taftalı'nın ablası Sühendan Erdoğan
- Ergün Tunalıgil'53
- Hikmet Tür'59'ün eşi Mine Tür
- Mustafa Zafer Usluer'74
- Aslı Başkaracaoğlu'99'nun babası Süleyman Başkaracaoğlu
- Prof. Dr. Ahmet Vefik Alp'67
- Altan Baban'64'ın eşi Hülya Baban
- Emre Sağlam'93'ın annesi Hanife Sağlam
- Metin Erzi'59'nin ağabeyi ve Can Erzi'95'nin babası Prof. Dr. Ali Işık Erzi'57
- Aslı Su Çoruk'16'un dedesi Mehmet Alev Çoruk'50
- Mehmet Kemal Yalgın'75'ın babası Cemil Cahit Yalgın
- Prof. Dr. Kaya Kılıç'75
- Faruk Akca'59
- Sait Akgün'96'ün babası Edip Akgün
- Ertuğ Yaşar'84'ın babası Mehmet Yaşar
- Selim Keki'90'nin babası Mehmet Celal Keki
- Deniz Başkan'83'ın annesi Hatice Başkan
- Leyla Pur Özyiğit'98'in babası Hüseyin Perviz Pur
- Mehmet Uluç'81'un annesi Yücel Müceldili Uluç
- Bülent Demiren'40
- Ali Göksel'59
- Aret Hovagimyan'58
- Nurhan Talas'62
- Mehmet Selim Arkan'73
- Murat Savaşkan'79'ın ablası Rümeysa Savaşkan
- Koray Özülkü'81
- Melis Ergezer'15'in babası Atilla Ergezer
- Murat Pamuk'87'un babası Kazım Pamuk
- Kerem Bıcakçı'14'nın annesi Emine Dilek Bıcakçı
- 1976 ve 1984 yılları arasında okulumuzda eğitim gören Değerli Haluk Ertuğvat
- İstanbul Özel Saint-Joseph Fransız Lisesi'nde görevine devam eden Değerli Öğretmenimiz Nurcan Pehlivanoğlu'nun annesi Münevver Even
- Prof. Dr. Sezgin Alsan'63
- Haldun Alperat'89'ın annesi Sevim Alperat
- Cem Meriç'93'in babası Mahmut Ali Meriç'63
- Togan Zeki Zeren'48
- Fatih İpek'71
- Hırayr Mıhçıyan'75'ın annesi Etil Mıhçıyan
- Hüseyin Karadeniz'71'in ablası Prof. Dr. Zekiye Çınar
- Uğur Erkmen'68'in babası değerli üyemiz Mehmet Zuhal Erkmen'43
- Merhum Bülent Sezer Borahan'55'ın eşi, merhum Melih Borahan'61'ın yengesi, Cem Ekmel Borahan'87'ın annesi Sevinç Borahan
- Ezel Büyüksekban'79'ın eşi Sibel Büyüksekban
- Uğur Özoğuz'53
- Simon İrlan'69
- Zafer Uyar'73
- Yasemin Tolunay Erna'01
- Cemhan Narter'71
- Onur Ayrancı'85
- Hamdi Can Bahadan'01'ın babası Gürol Bahadan
- Ahmet Pınar Bulca'74'nın annesi Türkan Bulca
- Yavuz Selim Boyana'82

BULMACA

MELİH LEVİ'78

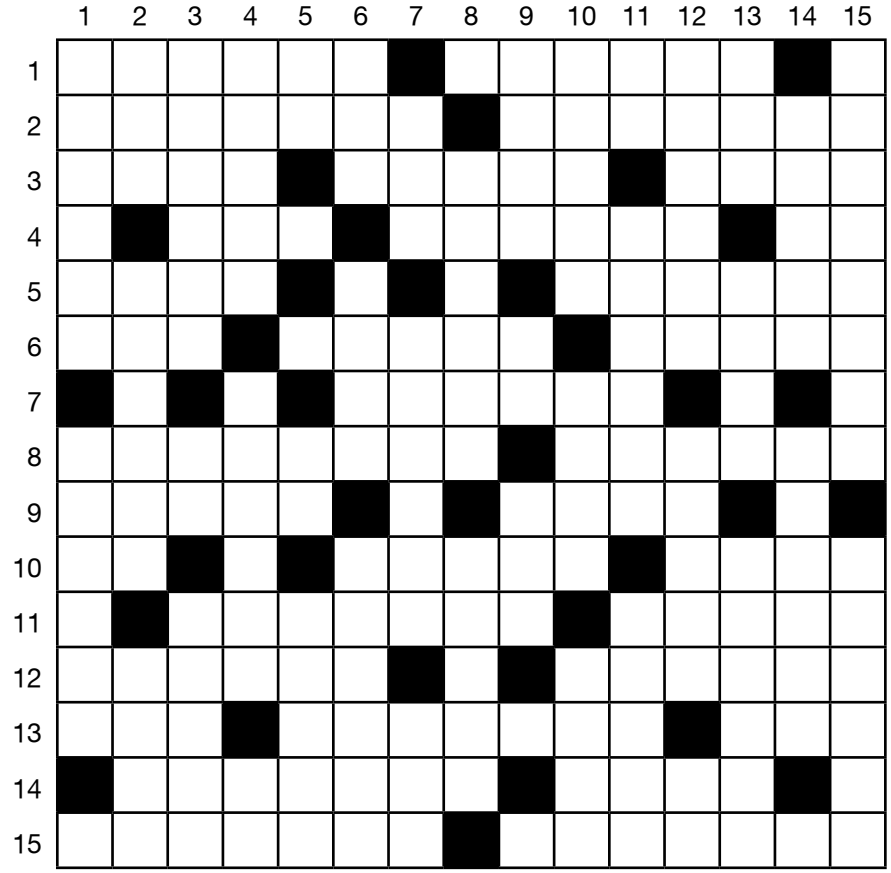

ÖNCEKİ SAYININ ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	P	İ	E	R	R	E	C	A	P	O	R	A	L	■	K
2	A	P	S	E	■	Y	E	T	İ	■	A	C	A	B	A
3	L	E	N	F	A	■	B	İ	Ş	İ	■	E	L	İ	T
4	A	K	A	T	L	A	R	■	İ	H	A	M	■	C	A
5	N	A	■	İ	F	R	İ	T	■	Y	■	İ	B	İ	K
6	D	■	Ü	Y	E	■	Y	A	N	A	Y	■	E	K	O
7	Ö	Z	■	E	N	G	E	B	E	■	I	R	Z	■	F
8	K	Ü	L	■	İ	R	■	İ	M	A	R	■	G	O	T
9	E	L	E	Ş	T	İ	R	İ	■	T	■	D	İ	R	İ
10	N	Ü	V	E	■	Z	A	■	Ş	A	Y	İ	■	K	■
11	■	F	E	R	S	U	D	E	■	M	A	N	T	İ	S
12	B	■	N	■	P	■	A	Z	V	A	Y	■	U	D	İ
13	A	N	T	R	O	K	■	G	A	N	G	S	T	E	R
14	R	U	■	E	R	İ	Y	İ	K	■	I	■	M	■	M
15	A	R	I	Ş	■	P	A	N	İ	K	■	S	A	B	O

Soldan Sağa 1. Gösteri amacıyla veya bir olaya dikkat çekmek için genellikle açık yerlerde yapılan toplantı – Sıvacı ve duvarcıların, cetvel gibi kullandıkları uzun, ensiz ve düz tahta. **2.** Aynı amaçla ve birlikte hareket eden kimse – Cıvanın herhangi bir madenle birleşerek yaptığı alaşım. **3.** Bir kimsenin kendine özgü anlatım biçimi – Koç burcu – Azgın, şiddetli. **4.** Okun, kirişe geçen ucundaki kertik – İkisi dikili, üçüncüsü de bunların üzerine kapak gibi yatırılmış üç büyük taştan oluşturulmuş taş devri mezarı – Hahniyum elementinin simgesi. **5.** Kırmızı, acı biber – Büyük heybe. **6-** Bir amaca ulaşmak için kullanılan, başvurulan özel ve gizli yöntem – Kavim – Sıkıntı, dert, keder, üzüntü. **7.** Bilimsel toplantılara bildiri sunmak üzere katılan kimse. **8.** Süngü gibi tüfeğin namlusu ucuna takılan veya bel kayışına asılı olarak taşınan bir bıçak türü – Meclis, kongre gibi bir resmi toplantıda, herhangi bir konu veya sorunla ilgili olarak bir öneride bulunmak için üyelerden biri veya birkaçı tarafından başkanlığa verilen, oya sunularak karar verilmesi istenen yazılı kağıt. **9.** Tez davranma gerekliliği – kağıdının yüzeyinin pürüzlülük derece ve tipinin bir izlenimi. **10.** Evet – Boynuzu kırık veya eğri hayvan – İran'ın güney batısında yaşayan halk veya bu halkın soyundan olan kimse. **11.** İri yapılı genç – bir borudan bir saniyede geçen suyun miktarı. **12.** Az tavlı, yarı yaş yarı kuru olan toprak – Konut. **13.** Yörelere göre değişen ölçüde tahıl alabilen, tahtadan yapılmış bir ölçek – Çobanların omuzlarına aldıkları dikişsiz, kolsuz, keçeden üstlük – Dingil. **14.** Bir önermeyi başka bir önerme ile tanıtlamak yoluyla yapılan sofizm, üstü örtülü bir tür kısırdöngü – Yeni Zelanda'da yaşayan, kanatları küt olduğu için uçamayan, bacakları güçlü bir kuş. **15.** Bir tür mürekkep balığı – Havadar.

Yukarıdan Aşağıya 1. Birkaç arabalı bir katarda elektrik motorlu veya patlamalı motorla çalışan ve öbür arabaları çekmeye yarayan taşıt – Kuytu. **2.** Dolaylı olarak anlatma, üstü kapalı olarak belirtme – Deride ve genellikle boyunda görüleni lenf düğümlerinin şişkinliğiyle beliren tüberküloz türü – Küme, yığın. **3.** Hücrenin çok su çekerek şişmesi, öz suyunun kıvamının azalması – Tavlada üç sayısı – Eğlenmek, dinlenmek amacıyla çalışmadan geçirilen süre. **4.** Büyüklük, yücelik, ululuk – Başı ve kıçı çok yuvarlak gulet tipinde altı düz bir gemi – Bir düşüncenin karşıtı düşünülürken kullanılan bir söz. **5.** Neodim elementinin simgesi – Sıhhi tesisatta su borusunu üç yönlü kullanabilme durumuna getiren parça – Sayıları göstermek için kullanılan işaretlerden her biri. **6.** Bazen, kimi vakit – Papağan – Tutulan balıkların içine konduğu sepet. **7.** Sevinçli, neşeli – Koleksiyon – Bazı iskambil oyunlarında farklı renklerden iki benzer kartın bir arada bulunma durumu. **8.** Yumurta hücresi oğulcuk olurken morulanın gelişerek içi boş yuvarlak biçime girmesi – Mikroskopla yapılan incelemede bazen lamların üstüne kapatılan dört köşe, küçük ve ince cam parçası. **9.** Yapılan iş, edim, fiil – Hangi şey – Bir süre sürülmeyerek boş bırakılmış tarla. **10.** Osmanlı devletinde kol gezen kolluk eri – Güzellik gösteriş – Su kıyılarındaki böcekleri yiyerek yaşayan yaban ördeği. **11.** Talyum elementinin simgesi – Maden yeri – Bir görevde, asıl görevlinin yerine bakan kimse. **12.** Yısa veya laçka edilmekte olan bir halatın ve zincirin kısa bir süre elde tutulup bırakılmaması için verile emir – Çok güzel, en güzel – İki kelime veya iki cümle arasına girerken aralarında bir bağ olduğunu anlatan söz. **13.** Yazı yazmak için tabaklanmış ceylan derisi – Müslüman bir erkeğin nikah esnasında eşine vermeyi kabullendiği mal veya para – Güzel sanatlarda klasik çağ öncesinden kalan. **14.** Gerçekleşmesi olanaksız, olmaz, olamaz – Sazangillerden, Avrupa'da ve ülkemiz göllerinde yaşayan bir balık, acı balık. **15.** Asklı mantarlardan, toprak içinde yumru biçiminde yetişen yenilebilen bir bitki, yer mantarı – Geceleyin, ateş çevresinde, genç erkeklerin davul, zurna eşliğinde oynadıkları halk oyunu.

Club Med

Des vacances tout simplement uniques

Profiter de tout sans se soucier de rien, goûter à toutes les activités, vivre son séjour dans la sérénité absolue :

Le **« Tout Compris » by Club Med est une autre façon de vivre ses vacances.** Du choix de la destination à la diversité des prestations, en passant par le sport et l'encadrement enfant, tout est inventé pour vous offrir le plaisir d'un séjour sans contraintes, dans un cadre d'exception.

L'expérience Club Med, c'est aussi la possibilité de vivre ensemble, un lieu et une ambiance, sous le signe du bien-être, du plaisir et du choix. Une expérience humaine, festive et enrichissante pour **redécouvrir le luxe d'être ensemble**, grâce à la convivialité et au professionnalisme de nos G.O. et G.E.

L'expérience Club Med

SPORTS

La plus grande école de sports au monde

- 10 à 15 activités par resort
- Professeurs expérimentés
- Équipements et infrastructures haut de gamme

ENFANTS

Le meilleur encadrement enfant

- Assuré par des G.O. spécialisés
- Des structures dédiées
- Une restauration spécifique pour les enfants

F&B

Une offre culinaire haut de gamme

- Produits de qualité
- Buffets variés
- Espaces de restauration innovants
- Gourmet Lounge
- Culture culinaire locale

La clé de l'offre Club Med

Nos G.O. et G.E. incarnent l'esprit Club Med.

- **Dynamiques**
- **Multiculturels**
- Au service d'une prestation tout compris haut de gamme

HOSPITALITY

Service hôtelier personnalisé : Guest relation, majordome, chauffeur, etc...
Dans un environnement haut de gamme (4T Club Med Exclusice Collection)

Club Med Exclusive Collection

Une expérience inédite, exclusive et raffinée, à vivre dans des destinations de rêve.
Club Med Exclusive Collection se définit par des sites uniques et intimistes, une architecture inspirée de la culture locale, des services haut de gamme et personnalisés.

SAINT-JOSEPH LİSESİ EĞİTİM VAKFI

KÜÇÜK PRENS OKULLARI

Anaokulu • İlkokul • Ortaokul • Lise

"Köklü bir geçmişten, parlak bir geleceğe"

Derneğimizin 50. yılı kutlu olsun.

50

SAINT-JOSEPH'LİLER DERNEĞİ